

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาโรฮ์สเทอร์น

ISSN: 2651-107X (Online)

ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม 2566 – สิงหาคม 2566)

สารบัญ

➤ บทบรรณาธิการ	ณ
➤ บทความวิจัย	
การออกแบบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ศิริรินทร์ทิพย์ หิรัญวงษ์ และ พนมพร จันทรปัญญา	1
การแปรรูปหอมแดงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรของบ้านละทายตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ สุดาทิพย์ เกษจ้อย	24
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันข้อเสนอเสียงประเทศไทย กฤษณ์ท แสนทวิ ชัชฎา อัครศรีวร นากาโอคะ และ ภัทธีรา อีรสวัสดิ์	40
สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของโรงเรียนนาโคเรือ ตำบลนาโคเรือ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ สุนทร บุญทา และ ศิริมาศ โกศลย์พิพัฒน์	58
สภาพการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ชญญานุช ไชยวงศ์ และ ศิริมาศ โกศลย์พิพัฒน์	70

เจ้าของ:

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ความเป็นมา:

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จัดทำในรูปแบบวารสารฉบับพิมพ์ (Print) (ISSN: 1905-9590) ในระหว่างปี พ.ศ. 2550 – พ.ศ. 2561 และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น (ปีที่ 8 ฉบับที่ 2) ได้เริ่มจัดทำวารสารในรูปแบบออนไลน์ (Online) (ISSN: 2651-107X) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษในสาขาวิชาการบริหารธุรกิจและการจัดการ รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ นิเทศศาสตร์ศิลปศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ได้เปลี่ยนกำหนดออกจากราย 3 เดือน (4 ฉบับ/ปี) เปลี่ยนกำหนดออกเป็น ราย 4 เดือน (3 ฉบับ/ปี) ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม และ ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม ตั้งแต่ฉบับที่ 15 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2564 เป็นต้นไป ทั้งนี้กำหนดออกเดิมของวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นในปีที่เริ่มตีพิมพ์ ปี พ.ศ. 2550 มีกำหนด ออกราย 6 เดือน (2 ฉบับ/ปี) ฉบับที่ 1 เดือนมิถุนายน – เดือนพฤศจิกายน และ ฉบับที่ 2 เดือนธันวาคม – เดือนพฤษภาคม ต่อมาในปี พ.ศ. 2558 วารสารได้เปลี่ยนกำหนดออกเป็นราย 3 เดือน (4 ฉบับ/ปี) โดยเริ่มตั้งแต่วารสารปีที่ 9 ฉบับที่ 1 เป็นต้นไป ดังนี้ ฉบับที่ 1 เดือนพฤษภาคม – เดือนกรกฎาคม ฉบับที่ 2 เดือนสิงหาคม – เดือนตุลาคม ฉบับที่ 3 เดือนพฤศจิกายน – เดือนมกราคม และ ฉบับที่ 4 เดือนกุมภาพันธ์ – เดือนเมษายน และเพื่อหลีกเลี่ยงการตีพิมพ์วารสารข้ามปีในฉบับเดียวกัน ในปี พ.ศ. 2559 จึงได้เปลี่ยนกำหนดออกอีกครั้ง โดยเริ่มฉบับที่ 1 ในเดือนมกราคม – มีนาคม และไปสิ้นสุดฉบับที่ 4 ในเดือนตุลาคม – ธันวาคม

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นจัดพิมพ์บทความวิชาการ (Academic Article) บทความวิจัย (Research Article) บทความปริทัศน์ (Review Article) และบทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษโดยผ่านกระบวนการกลั่นกรองของผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจำนวน 2 ท่าน กรณีที่ตีพิมพ์เผยแพร่โดยไม่นำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความจำนวน 3 ท่าน กรณีที่ตีพิมพ์เผยแพร่โดยนำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ ปัจจุบันวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นได้รับการยอมรับให้อยู่ในฐานข้อมูลศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI: Thai Journal Citation Index Centre) กลุ่มที่ 2 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

วัตถุประสงค์:

1. เพื่อเป็นสื่อกลางในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษในสาขาวิชาการบริหารธุรกิจและการจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศ ศึกษาศาสตร์ รัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีคุณภาพซึ่งสามารถแสดงถึงประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎีเพื่อให้ นักวิจัยสามารถนำไปพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ และประโยชน์ในเชิงปฏิบัติที่นักปฏิบัติสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคสังคมและชุมชน
2. เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าวิจัยและนำเสนอผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ และนักศึกษา

ขอบเขต:

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นรับพิจารณาบทความวิชาการ (Academic Article) บทความวิจัย (Research Article) บทความปริทัศน์ (Review Article) และบทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษภายใต้เงื่อนไขว่าจะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน (ยกเว้นรายงานวิจัย และวิทยานิพนธ์) และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่น กรณีบทความบางส่วนเคยเผยแพร่ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ผู้เขียนต้องแสดงให้เห็นว่าบทความที่ส่งมาได้มีส่วนเพิ่มเติมหรือขยายจากบทความเดิม นอกจากนี้ผู้เขียนยังต้องระบุในบทความว่าได้เผยแพร่บางส่วน of บทความดังกล่าวไปแล้วที่ใดและเมื่อไหร่มาแล้ว

- **ขอบเขตของวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นจะครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้**

1. บริหารธุรกิจและการจัดการ
2. เทคโนโลยีสารสนเทศ
3. ศึกษาศาสตร์
4. รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
5. สหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์:

ศาสตราจารย์ ดร. ปรัชญา เวสารัชช์

ศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล ว่องวานิช

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

กรรมการสภามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ที่ปรึกษา:

ดร. กิตติพัฒน์ สุวรรณชิน

ดร. ฉัตรทิพย์ สุวรรณชิน

อธิการบดี

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

บรรณาธิการ:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงศ์กร จันทราช

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

กองบรรณาธิการ:

รองศาสตราจารย์ ดร. พีรพล ศิริพงษ์คุณิกร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร. วิภาวี ธรรมาภรณ์พิลาศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร. นิสิต พันธมิตร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร. สมเกียรติ อินทสิงห์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รองศาสตราจารย์ ดร. เพชรสุดา ภูมิพันธุ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

รองศาสตราจารย์ ดร. พิชญ์สินี ชมภูคำ

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริจันทร์นิชา ปัญจจริยะกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ บุญสาธ

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขนิษฐา เสถียรพระกุล

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กัญญพัทธ์วี กล่อมธงเจริญ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนกร สิริสุคันธา

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร์

สถาบันเทคโนโลยีภาคตะวันออกแห่งสุวรรณภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระพันธ์ อะนันชัยธวัช

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐติญา บุญวิรัตน์

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศราวุธ พงษ์สิทธิ์

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทร์จิตร เจริญศิริ

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

อาจารย์ ดร. พัชรวิพรรณ กิจมี

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

กองจัดการ:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สืบพงษ์ พงษ์สวัสดิ์

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

นโยบายการจัดพิมพ์:**กำหนดออกเป็นราย 4 เดือน (3 ฉบับ/ปี) ดังนี้**

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน (กำหนดออกในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนเมษายน)

ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม (กำหนดออกในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนสิงหาคม)

ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน – ธันวาคม (กำหนดออกในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนธันวาคม)

จำนวนบทความในแต่ละฉบับ

จำนวนบทความที่เผยแพร่ในวารสารแต่ละฉบับไม่เกิน 10 บทความ

จริยธรรมการตีพิมพ์:**บทบาทและหน้าที่ของผู้เขียน:**

1. ผู้เขียนต้องรับรองบทความที่เสนอมาพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ นั้น เป็นผลงานที่ไม่เคยตีพิมพ์และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์อื่นใด
2. ผู้เขียนต้องเปิดเผยข้อมูลในกรณีที่บทความบางส่วนเคยเผยแพร่ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบทความที่ส่งมามีส่วนเพิ่มเติมหรือส่วนขยายจากบทความเดิม และได้เผยแพร่แล้วที่ใดและเมื่อไหร่มาแล้ว
3. ผู้เขียนต้องอ้างอิงแนวคิดและข้อความต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่ของผู้เขียน รวมทั้งต้องรับผิดชอบในการขออนุญาตใช้ภาพ และแผนภูมิ หรือขอลิขสิทธิ์จากงานอันมีลิขสิทธิ์นั้น
4. ผู้เขียนที่ปรากฏชื่อในบทความทุกท่านต้องมีองค์ประกอบครบ 3 ข้อ ดังนี้ (1) มีส่วนร่วมในการสร้างโจทย์วิจัยและวางแผนการวิจัย เก็บข้อมูล หรือวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล (2) มีส่วนร่วมในการเขียนหรือตรวจสอบบทความวิจัยอย่างมีส่วนร่วมในเชิงปัญญาของเนื้อหางาน (ไม่ใช่ตรวจเฉพาะภาษาหรือรูปแบบ) และ (3) ได้อ่านและรับรองต้นฉบับบทความสุดท้ายก่อนส่งไปตีพิมพ์ ผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือในลักษณะอื่น ๆ ควรได้รับการกล่าวถึงในกิตติกรรมประกาศ
5. ผู้เขียนทุกท่านต้องได้อ่านและยินยอมให้มีการส่งบทความมาพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ รวมทั้งยินยอมที่จะรับผิดชอบและรับผิดชอบต่อบทความที่ส่งมาพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่
6. ผู้เขียนทุกท่านต้องเปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งอาจมีผลสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อเนื้อหาที่ปรากฏในบทความ แหล่งเงินทุนสนับสนุนการวิจัยหรือการจัดทำบทความจะต้องถูกกล่าวถึงในกิตติกรรมประกาศ
7. ผู้เขียนต้องเขียนบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารที่กำหนดไว้ในคำแนะนำในการจัดเตรียมต้นฉบับสำหรับผู้เขียน
8. ผู้เขียนต้องเขียนบทความที่แสดงถึงคุณภาพทางวิชาการและองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงทฤษฎีและในเชิงปฏิบัติ การนำเสนอเนื้อหาที่มีความชัดเจนและถูกต้อง
9. ผู้เขียนมีหน้าที่แจ้งต่อวารสารและบรรณาธิการ หากพบข้อความผิดพลาดที่มีความสำคัญในการวิจัยภายหลัง หรือพบความไม่ถูกต้องในงานที่ตีพิมพ์ เพื่อปรับแก้บทความให้มีความถูกต้องหรือถอนบทความหากจำเป็น

บทบาทและหน้าที่ของผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ:

1. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่เปิดเผยข้อมูลบทความที่อยู่ระหว่างพิจารณาแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องและต้องไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

2. ผู้ทรงคุณวุฒิมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลและผลประโยชน์ทับซ้อนของบทความ เช่น เป็นบทความที่ตนมีส่วนร่วม หรือรู้จักผู้เขียนเป็นการส่วนตัว หรือเหตุผลอื่นใดที่ทำให้ไม่สามารถพิจารณาประเมินบทความโดยอิสระได้ และผู้ทรงคุณวุฒิต้องแจ้งบรรณาธิการทราบ และถอนตัวจากการพิจารณาบทความ

3. ผู้ทรงคุณวุฒิควรรับพิจารณาบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ พิจารณาให้ข้อเสนอแนะด้วยความเป็นธรรมและปราศจากอคติ ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิควรละเอียดและสร้างสรรค์เพื่อช่วยให้ผู้เขียนบทความสามารถพัฒนาบทความของตนต่อไปได้ แม้ว่าบทความนั้นจะมีคุณภาพไม่ดีและถูกปฏิเสธการตีพิมพ์ก็ตาม

4. ผู้ทรงคุณวุฒิควรส่งผลการประเมินตามกำหนดเวลา หากมีเหตุขัดข้องในช่วงระยะเวลาพิจารณาควรแจ้งบรรณาธิการโดยทันที

5. ผู้ทรงคุณวุฒิควรระบุงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการที่ผู้เขียนไม่ได้อ้างอิงไว้ในบทความ และผู้ทรงคุณวุฒิควรแจ้งต่อบรรณาธิการ หากทราบว่าบทความที่พิจารณามีส่วนใดส่วนหนึ่งที่คล้ายคลึงหรือเหมือนกับบทความที่อยู่ในการพิจารณาของวารสารอื่นหรือสิ่งพิมพ์อื่นใด

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ:

1. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร

2. บรรณาธิการต้องพิจารณาบทความจากเนื้อหาทางวิชาการโดยปราศจากอคติในเรื่องคุณลักษณะใด ๆ ของผู้เขียนหรือสังกัดของผู้เขียน รวมทั้งต้องป้องกันไม่ให้ผลประโยชน์ทับซ้อนระหว่างผู้เขียนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ และบุคคลในกองบรรณาธิการ

3. บรรณาธิการต้องตีพิมพ์บทความที่ผ่านกระบวนการพิจารณาล้นกรองบทความแล้วซึ่งพิจารณาจากคุณภาพทางวิชาการและมีประโยชน์ทั้งเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติ ความทันสมัย และเนื้อหาสอดคล้องกับขอบเขตของวารสารรวมทั้งเป็นบทความที่ไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่นใดมาก่อน

4. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยเกี่ยวกับบทความที่ส่งมาพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ รวมทั้งต้องควบคุมให้กระบวนการพิจารณาล้นกรองบทความเป็นไปโดยปกปิดทั้งด้านผู้เขียนและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (Double-Blind Process) ด้วยความยุติธรรม

5. บรรณาธิการต้องตรวจสอบบทความที่ส่งมาพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ด้านการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) โดยใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ และหยุดกระบวนการพิจารณาล้นกรองบทความทันที หากพบการคัดลอกผลงานผู้อื่นในระหว่างกระบวนการฯ และติดต่อผู้เขียนเพื่อขอคำชี้แจงประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์เผยแพร่บทความนั้น

6. บรรณาธิการตรวจสอบบทความที่สงสัยว่ากระทำผิดจริยธรรมทางวิชาการเพื่อแก้ไขปัญหาทางจริยธรรมนั้น ด้วยความรอบคอบ แม้ว่าบทความนั้นจะได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้การปฏิเสธบทความด้วยเหตุผลทางด้านจริยธรรมจะต้องมีหลักฐานที่ชัดเจน

สถานที่ติดต่อ:

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

120 ถ. มหิดล อ. เมือง จ. เชียงใหม่ 50200

โทร. 053-201800-4 ต่อ 1231 โทรสาร. 053-201810

E-mail: feujournal@feu.edu

URL: journal.feu.ac.th

URL: <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FEU>

- ทศนะและข้อคิดเห็นใดๆ ในวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นเป็นทศนะของผู้เขียน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วยกับทศนะเหล่านั้นและไม่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของ กองบรรณาธิการ
- ความรับผิดชอบด้านเนื้อหาและการตรวจร่างบทความแต่ละบทเป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน กรณีมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นการรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงฝ่ายเดียว
- ลิขสิทธิ์บทความของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นได้รับการสงวนสิทธิ์ตามกฎหมาย การตีพิมพ์ซ้ำต้องได้รับอนุญาตโดยตรงจากมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นเป็นลายลักษณ์อักษร

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นได้รับการยอมรับให้
อยู่ในฐานข้อมูลศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 2 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายนามคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (Reviewer) ประจำฉบับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กัญญพัทธ์วี กล่อมธงเจริญ	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนกร สิริสุคันธา	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปณตนนท์ เกียรติประภากุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนต์นภัส มโนการณ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรทัย อินตา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ดร. ทศนีย์ อารมณเเกลี้ยง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ดร. สุรพล ศรีศิลป์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา แม่ฮ่องสอน เขต 2
ดร. เจตนา เมืองมูล	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ฉบับนี้เป็นปีที่ 17 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2566) มีบทความวิจัย จำนวน 5 บทความ มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ บริหารธุรกิจและการจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศ ศีลธรรมศาสตร์ รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยบทความทั้งหมดผ่านกระบวนการการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญประจำสาขา โดยวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นได้รับการยอมรับให้อยู่ในฐานะข้อมูลดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 2 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ในปี พ.ศ. 2565 วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นได้มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรองบทความและอัตราค่าธรรมเนียมตีพิมพ์ โดยที่บทความที่ส่งเข้ามาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2565 เป็นต้นไปจะแบ่งเป็น 2 กรณี คือ กรณีไม่นำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ ต้องผ่านกระบวนการกลับกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน และกรณีที่ใช้ประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการ ต้องผ่านกระบวนการกลับกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยผู้เขียนต้องระบุในแบบฟอร์มนำเสนอเพื่อพิจารณาเผยแพร่ พร้อมกับคำรับรองในส่วนที่เป็นบทความภาษาอังกฤษหรือบทความคัดย่อภาษาอังกฤษตามแบบฟอร์มตรวจสอบบทความภาษาอังกฤษโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา นอกจากนี้วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นได้เปลี่ยนระบบการอ้างอิงในเนื้อหาและเอกสารอ้างอิงเป็น APA 7th Edition เพื่อให้การอ้างอิงมีความทันสมัย

บรรณาธิการ ใคร่ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิประจำกองบรรณาธิการ และผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะสาขาวิชาทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ส่งเสริมกระบวนการพิจารณากลับกรองบทความให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงผู้เขียนทุกท่านที่ให้ความสนใจส่งบทความมาพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารฯ และหากท่านที่สนใจต้องการเสนอผลงานเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น สามารถจัดเตรียมต้นฉบับบทความตามรูปแบบของวารสารได้จากเว็บไซต์วารสารที่ <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FEU/about/submissions>

บรรณาธิการ

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

การออกแบบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์
เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

Teacher Supervisors' Competency Development Guideline Designing
for Educational Management Promotion in the Digital Era

ศิรินทร์ทิพย์ หิรัญวงษ์^{1*}, พนมพร จันทรปัญญา^{2**}

Sirintip Hirunwong^{1*}, Panomporn Jantarapanya^{2**}

¹หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
เลขที่ 120 ถนนมหิดล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50100 ประเทศไทย

¹Master of Education Program in Educational Administration, Faculty of Education,
The Far Eastern University

120 Mahidol Road, Muang District, Chiang Mai Province, 50100, Thailand

²สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
เลขที่ 120 ถนนมหิดล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50100 ประเทศไทย

²Faculty of Education, The Far Eastern University

120 Mahidol Road, Muang District, Chiang Mai Province, 50100, Thailand

รับบทความ: 25 กุมภาพันธ์ 2566

ปรับปรุงบทความ: 21 เมษายน 2566

ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 26 เมษายน 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ ออกแบบและศึกษาผลการใช้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบเป็น

* ผู้เขียนหลัก (นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น)
อีเมล: sirintip.hirunwong@gmail.com

** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น)

กรอบวิจัย พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนเขตอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มเป้าหมายแบ่งเป็น 3 กลุ่มตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ กลุ่มที่ 1 ครูผู้รับการนิเทศ 45 คน กลุ่มที่ 2 ศึกษาพิเศษ 2 คน ผู้บริหารสถานศึกษา 3 คน และกลุ่มที่ 3 ครูนิเทศ 10 คน ครูผู้รับการนิเทศ 3 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์ และแบบสัมภาษณ์ครูผู้รับการนิเทศ ผลการวิจัย พบว่าสภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ด้านความรู้ในการนิเทศ ด้านทักษะในการนิเทศ และด้านการส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1. การประเมินความต้องการ 2. การออกแบบกิจกรรม 3. การนำไปใช้ 4. การติดตามผล ซึ่งผลการใช้แนวทาง พบว่าพฤติกรรมการปฏิบัติงานด้านการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล มีการปฏิบัติโดยมีการแสดงความรู้ด้านสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ

แนวทางการพัฒนา สมรรถนะครูนิเทศก์ การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

Abstract

The objectives of this research were to study the conditions and problems of educational management supervision related to the competency of supervisors. Design guidelines and study the results of using guidelines for developing supervisors' competency to promote educational management in the digital era. This study was design thinking process as a research framework. The research area was the schools in Mae Wang. The target group consisted: group 1 45 supervisee, group 2 2 Supervisor 3 school director, group 3 10 teacher supervisors 3 supervisee. The research instruments were 1) a questionnaire on the conditions and problems of educational management supervision related to supervisors' competency, 2) an interview form on the development of supervisors' competencies, 3) an observation form on supervisors' performance behaviors, and 4) an interview form for the supervisees about the supervisors' performance. The results were as follows. The conditions and problems of educational management supervision related to the competency of supervisors in terms of knowledge in supervision, the overall supervision skills, the overall promotion of educational management in the digital era were at a moderate level. Guidelines for the development of supervisors' competency to promote educational

management in the digital era consisted of a 4-step process. Step 1 was a needs assessment. Step 2 was an activity design. Step 3 was an implementation. Step 4 was a monitoring. The results of using the guidelines to develop the competency of supervisors promoting educational management in the digital era found that supervision work behaviors that promoted educational management in the digital age were generally practiced at 84 percent.

Keywords

Development Guideline, Teacher Supervisors' Competency, Educational Management in the Digital Era

บทนำ

งานบริหารวิชาการเป็นภารกิจที่สำคัญของการบริหารจัดการโรงเรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งทั้งผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีความรู้ ความเข้าใจให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติ มีการประเมินผลและการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ผ่านการดำเนินงานนิเทศติดตามการจัดการศึกษา โดย ทิพวรรณ ถาวรโชติ (2564, 80) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องมีการนิเทศการศึกษาในปัจจุบัน ว่าการนิเทศมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เนื่องจากกระบวนการนิเทศเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถความชำนาญ เพิ่มพูนศักยภาพในการปฏิบัติงาน ในด้านการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องบริบททางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลง การดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ปัญหาของการนิเทศการศึกษาที่พบในปัจจุบันที่ทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุผลเท่าที่ควร คือ ครูขาดความเข้าใจและไม่ตระหนักถึงต่อกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียน ตลอดจนไม่นำผลการนิเทศภายในปรับปรุงและพัฒนางานการบริหารโรงเรียน (พุทธรชิต แสนอุบล, 2560, 9) จากผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis ของโรงเรียนแม่วินสามัคคีระบุว่าจุดอ่อนของการจัดการศึกษาคือ ไม่มีการนำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาสาเหตุของปัญหาดังกล่าวคือครูนิเทศที่ยังขาดสมรรถนะการปฏิบัติงานด้านการนิเทศและยังไม่ได้รับการพัฒนสมรรถนะดังกล่าว ทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการนิเทศ ครูนิเทศเป็นบุคคลสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน นิเทศ ติดตาม ประเมินผล การพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาครูในสถานศึกษาท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง โดย ชัชชนพงษ์ จันวงศ์เดือน และ วริญดา บรรหาร (2565, 91) กล่าวว่าสมรรถนะ หมายถึง เป็นคุณลักษณะประจำตัวภายในของแต่ละบุคคล ประกอบด้วย ความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติ บุคลิกต่าง ๆ ที่สามารถสังเกตได้และไม่ได้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานของตนเองหรือการเรียนให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาสมรรถนะผู้นิเทศภายใต้ความท้าทายของ

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว มุ่งเน้นความสามารถในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคมแห่งยุคดิจิทัล (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2562, 110)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่าสังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เทคโนโลยีก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้และพัฒนาที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่หยุดนิ่ง ตอบสนองการผสมผสานระหว่างการทำงานและการใช้ชีวิต ภายใต้บริบทความท้าทายในศตวรรษที่ 21 และการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคคลจะต้องได้รับการเสริมสร้างพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2563, 6) รวมถึงครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จะต้องปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะครูนิเทศก์ที่ควรมีสมรรถนะในการส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์
2. เพื่อออกแบบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล
3. เพื่อศึกษาผลการใช้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

ทบทวนวรรณกรรม

1. หลักการและกระบวนการของการนิเทศการศึกษา

การที่จะดำเนินการนิเทศการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้จำเป็นต้องอาศัยหลักการในการปฏิบัติงานการศึกษาหลายท่านได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักการนิเทศไว้ ดังนี้

Briggs and Justman (1952) ได้เสนอหลักการนิเทศการศึกษา สำหรับผู้บริหารเพื่อช่วยพัฒนาการศึกษา ดังนี้ 1. การนิเทศการศึกษาต้องเป็นประชาธิปไตย 2. การนิเทศการศึกษาต้องเป็นการส่งเสริมและสร้างสรรค์ 3. การนิเทศการศึกษาควรจะต้องอาศัยความร่วมมือของวิทยากรหลายคนมากกว่าจะแบ่งผู้รับผิดชอบเป็นรายบุคคล 4. การนิเทศการศึกษาควรตั้งอยู่บนรากฐานการพัฒนาวิชาชีพมากกว่าจะเป็นความสัมพันธ์ส่วนบุคคล 5. การนิเทศการศึกษาต้องคำนึงถึงความถนัดของแต่ละบุคคล 6. จุดมุ่งหมายสูงสุดของการนิเทศการศึกษา หมายถึงการพัฒนาส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนเกิดความรู้ความสามารถตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

สังต์ อุทรานันท์ (2529, 7) มีความเห็นว่ากระบวนการนิเทศการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมไทย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 วางแผนนิเทศ (Planning) ขั้นที่ 2 ให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน (Informing –I) ขั้นที่ 3 ลงมือปฏิบัติงาน (Doing) ขั้นที่ 4 สร้างขวัญและกำลังใจ (Reinforcing) ขั้นที่ 5 ประเมินผลการนิเทศ (Evaluating)

หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ได้กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาไว้ว่าเป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือ ชี้แนะและพัฒนางานให้ประสบความสำเร็จทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อีกทั้งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเหลือสนับสนุนกระบวนการบริหารและกระบวนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

จากที่กล่าวมาถึงกระบวนการนิเทศ สรุปได้ว่า กระบวนการนิเทศเป็นลักษณะของการดำเนินการนิเทศอย่างเป็นระบบที่มีขั้นตอนชัดเจน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน 2) การออกแบบวางแผนนิเทศ รวมถึงเครื่องมือและพัฒนาวิธีการ 3) การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงานและลงมือปฏิบัติงาน 4) การประเมินผลการนิเทศ โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล 5) การสร้างขวัญกำลังใจและให้คำปรึกษาจากการเยี่ยมนิเทศ 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลการนิเทศ นำไปสู่แนวทางการพัฒนาหรือแก้ปัญหา 7) การปรับปรุงพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน 8) การติดตามผลการปรับปรุงพัฒนาจากข้อชี้แนะของผู้นิเทศ

2. บทบาทหน้าที่และสมรรถนะของผู้นิเทศก์

กิตติศักดิ์ อังคะนาวัน (2560, 204) ได้ระบุไว้ว่าผู้ที่มีหน้าที่การศึกษาในโรงเรียนจะต้องทราบวาทะหน้าที่อันถือว่าเป็นหลักของการนิเทศนั้น เป็นอย่างไร เพื่อจะได้ยึดเป็นแนวทางปฏิบัติได้ถูกต้อง มีดังต่อไปนี้ 1. ช่วยเหลือครูในการพัฒนาและปรับปรุงตนเอง 2. ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงหลักสูตร 3. ช่วยเหลือครูในการปรับปรุงการสอนของตนให้ดีขึ้น 4. เปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาซึ่งมีอยู่ในโรงเรียนได้ช่วยเหลือเพื่อนครู 5. ส่งเสริมให้คณะครูมีความสนใจในอุปกรณ์การสอน 6. ช่วยเหลือครูในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กให้ดีขึ้น 7. ช่วยเหลือครูในการประเมินผลนักเรียน 8. ส่งเสริมกระตุ้นให้รู้จักประเมินผลโครงการปฏิบัติงานและความก้าวหน้าของตน 9. ช่วยให้ครูประสบผลสำเร็จและมีความรู้สึกมั่นคง

3. การพัฒนาสมรรถนะของผู้นิเทศ

กิริติยศ ยิ่งยง (2549, 227) สรุปกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามลำดับขั้นตอนได้ 6 ขั้นตอน คือ

- 1) การกำหนดความจำเป็น (Needs Identification)
- 2) การวิเคราะห์ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ (Strategic Challenge Analysis)
- 3) การวางแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์ (Strategic HRD Planning)
- 4) การออกแบบกิจกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRD Activity Designing)
- 5) การนำแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไปสู่การปฏิบัติ (HRD Complementation)
- 6) การประเมินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRD Evaluation)

สุจิตรา ธนันทน์ (2552, 36) กล่าวว่า ปัจจุบันการทรัพยากรทรัพยากรมนุษย์ให้ความสำคัญกับเรื่องของความรู้ (Knowledge) มากขึ้น เพราะสังคมและสภาพแวดล้อมในการดำเนินการของธุรกิจกำลังเคลื่อนเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้โดยเสนอว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ควรครอบคลุมเนื้อหาสาระใน 4 ประเด็น คือ การฝึกอบรม (Training) การศึกษา (Education) การพัฒนา (Development) และการเรียนรู้

(Learning) โดยกิจกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 4 กลุ่มใหญ่นี้มีจุดเน้นที่ต่างกัน คือ 1. การฝึกอบรม เน้นที่งาน 2. การศึกษา เน้นที่ตัวบุคคล 3. การพัฒนา เน้นที่องค์กรและสังคม 4. การเรียนรู้เน้นที่บุคคล ทุกระดับในองค์กรและสังคม จะเห็นได้ว่าเป้าหมายของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นมีทั้งเป้าหมายระดับ องค์กรและเป้าหมายระดับบุคคลขึ้นกับวัตถุประสงค์ของผู้พัฒนาในครั้งนั้น ๆ ว่าต้องการพัฒนาใคร อยู่ในระดับใดและพิจารณาเลือกกิจกรรมการพัฒนาให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เข้ารับการพัฒนาเพื่อบรรลุ วัตถุประสงค์ของการพัฒนาอยู่อย่างแท้จริง

4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างขีดความสามารถ

การเสริมสร้างขีดความสามารถ หรือ Capacity Building หมายถึง กระบวนการพัฒนาและ เสริมสร้างทักษะ สัญชาตญาณ ความสามารถ กระบวนการและทรัพยากรที่องค์กร ชุมชน ประเทศต้องการ เพื่อความอยู่รอด ปรับตัวได้ และเติบโตในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว องค์กรอาหารและเกษตรแห่ง สหประชาชาติ (2565) ระบุองค์ประกอบหลักที่ต้องพิจารณาเพื่อการพัฒนาศักยภาพอย่างยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในโครงการอย่างน้อยเพียงใด มีความเป็น เจ้าของโครงการหรือไม่ และจะมีความพร้อมในการพัฒนาและยกระดับผลลัพธ์ หลังจากสิ้นสุดโครงการหรือไม่ การสนับสนุนนโยบายและความมุ่งมั่นในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย โครงการได้รับการสนับสนุนจาก หลายฝ่ายซึ่งมีอำนาจและมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาความรู้ใหม่ในสถาบัน ทั้งความรู้ ทักษะ และกระบวนการใหม่ถูกผสมผสานเข้ากับหน่วยงาน การสนับสนุน ด้านงบประมาณและทรัพยากร รวมถึงเครือข่าย ความร่วมมือ

5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

อดิพร เกิดเรือง (2560, 181) เสนอแนวคิดว่าการนำไปสู่การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลมี องค์ประกอบดังนี้

1) การเปลี่ยนรูปของการศึกษา โดยสร้างความสัมพันธ์กับสังคมและองค์กรต่าง ๆ ภายนอกใน รูปแบบความร่วมมือใหม่ ๆ มากขึ้น การออกแบบหลักสูตรหรือการเรียนการสอนต้องปรับตัวให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลมากขึ้น ควรรวมตัวกันเพื่อเชื่อมสัมพันธ์สร้างองค์ความรู้ใหม่และเชื่อมโครงสร้าง พื้นฐานสารสนเทศให้สามารถใช้งานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ มีการทรัพยากรที่ทำงานในสถานศึกษาให้มี ความรู้ความสามารถสูงและเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อรองรับการออกแบบรายวิชาหรือสาระการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่จะ เกิดขึ้นในอนาคตโดยครูผู้บริหารควรร่วมกันทำงานเป็นทีม

2) การดำรงอยู่ของสถานศึกษา มีความจำเป็นที่ต้องให้เด็กเดินทางไปโรงเรียนเพื่อฝึกฝนการใช้ ทักษะชีวิตร่วมกับเพื่อน ๆ มีประสบการณ์ร่วมกับครู เพื่อนและนักเรียนคนอื่น ๆ เพื่อไปศึกษาต่อหรือการ ประกอบสัมมาชีพประกอบกับการศึกษายุคใหม่นั้นควรเพิ่มแนวทางในการทรัพยากรสมองและสร้างสรรค์ ปรับแต่งการเรียนรู้ได้ตามความต้องการมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกับครูอาจารย์ด้วยกันในเรื่องความรู้ เพื่อให้เด็ก เกิดการคิดเชิงวิพากษ์ และแก้ปัญหาที่ซับซ้อน

3) การตอบสนองความก้าวหน้าของเทคโนโลยี โดยเข้ามาช่วยให้เด็กสามารถสืบเสาะค้นคว้าหาข้อมูลที่รวดเร็ว หากมีความต้องการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ สามารถดึงเนื้อหาเก่า ๆ มาทบทวนได้ทันที นักเรียนสามารถเข้าดูได้ผ่านระบบเครือข่ายออนไลน์ทั้งก่อนเวลาสอนจริงและหลังการเรียน การสอน เพื่อทบทวนบทเรียนทำให้ครูและผู้เรียนมีเวลาพูดคุยกันเมื่อถึงชั่วโมงสอนมากขึ้น

4) การสร้างสถานการณ์จำลอง ผ่านการจัดกิจกรรมโครงงาน การประกวด โดยกำหนดกลยุทธ์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ หากประสบผลนักเรียนเหล่านี้ อาจสร้างแบรนด์เป็นของตนเอง ชุมชน หรือโรงเรียนได้ในอนาคต การสร้างสถานการณ์ดังกล่าวเป็นโอกาสที่ดีสำหรับทดสอบแนวคิดกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนควรได้รับ

5) การจัดการเรียนการสอน การศึกษายุคใหม่ควรนำเนื้อหาที่สอนวางเอาไว้บนเครือข่ายออนไลน์เพื่อให้คนอื่นได้เข้าถึงฟรี เนื้อหาที่เกิดขึ้นจะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำไปวางบนเครือข่ายออนไลน์ โดยเปลี่ยนแนวคิดที่ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่สร้างความได้เปรียบของสถาบัน ให้กลายเป็นผู้นำในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านโลกออนไลน์ที่ทุกคนเข้าถึงสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่และทุกเวลา

6) การเรียนรู้โลกแห่งดิจิทัล เป็นการสร้างองค์ความรู้ผ่านลงไปบนเครือข่ายออนไลน์ที่เกิดจากการสร้างเนื้อหาพร้อมกันแบ่งปันความรู้ปรับปรุง และขยายเนื้อหาเป็นนวัตกรรมเนื้อหาการสอนแล้วแบ่งปันไปทั่วโลกแล้วฝึกฝนเด็กรุ่นใหม่ให้รู้จักค้นคว้าและทำงานร่วมกันผ่านเครือข่ายทั่วโลกเป็นการทำลายกำแพงการศึกษาที่ขวางกั้นลงไป ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านเครือข่ายดิจิทัลที่เชื่อมโยงเข้าหากันเด็กได้เรียนรู้จากสุดยอดนักคิดทุกคนในทุกเรื่องที่เขาสงสัย ซึ่งเป็นการเปิดกว้างสำหรับทุกคนในโลก ไม่เฉพาะแต่ในห้องเรียน

วิธีการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มเป้าหมายซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานนิเทศการจัดการศึกษาที่มีบริบทของสถานศึกษาใกล้เคียงกัน โดยมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ครอบคลุมพื้นที่ราบและเชิงเขา แบ่งตามวัตถุประสงค์งานวิจัยเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1) การศึกษาสภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์ มีกลุ่มเป้าหมายการวิจัย คือ ครูผู้รับการนิเทศในโรงเรียนเขตอำเภอแม่วาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 4 จำนวน 15 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน รวม 45 คน

2) การออกแบบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล มีกลุ่มเป้าหมายการวิจัย คือ ศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 4 จำนวน 2 คน ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 4 ที่มีผลการปฏิบัติงานระดับดีเยี่ยมในปีการศึกษา 2564 ตามรายงานประจำปีของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 จำนวน 3 คน

3) การศึกษาผลการนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลไปใช้ มีกลุ่มเป้าหมายการวิจัย คือ ศึกษาพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์โรงเรียนแม่วินสามัคคี จำนวน 10 คน และสัมภาษณ์ครูผู้รับการนิเทศโรงเรียนแม่วินสามัคคี จำนวน 3 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์ นำไปสู่การออกแบบและนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลไปใช้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ของ จีระพงษ์ โพพันธ์ (2562, 51) ดังนี้

ภาพที่ 1 : การดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking)

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์

การสร้างแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 9 ขั้นตอน โดยมีวิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสมรรถนะผู้นิเทศและการส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดประเด็นในการสร้างเครื่องมือ ให้ครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด

1.2 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สภาพของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ในการนิเทศ ทักษะในการนิเทศ การส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบผสม คือ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert) แบ่งประเด็นเป็น 1) ความรู้ในการนิเทศ 2) ทักษะในการนิเทศ 3) การส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์ ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Question)

1.3 นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องด้านภาษาและความเหมาะสมทั่วไปของรูปแบบคำถาม

1.4 ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา ด้านภาษาและด้านวัดประเมินผล จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือและการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

1.6 พิจารณาผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถาม และวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 - 1.00 (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543) และนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ โดยผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.67 ขึ้นไป จึงสามารถนำแบบสอบถามไปใช้ได้

1.7 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นกับโรงเรียนบ้านทุ่งเสี้ยว (นวรรัฐ) อำเภอสนป่าตอง จำนวน 10 คน ซึ่งไม่ได้อยู่ในกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย แต่มีบริบทเป็นโรงเรียนขยายโอกาสเช่นเดียวกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม ด้านความเป็นปรนัย ระยะเวลาในการตอบแบบสอบถาม ปัญหาอุปสรรคในการตอบแบบสอบถาม

1.8 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองแล้วมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค พบว่า ด้านที่ 1 ความรู้ในการนิเทศมีค่าความเชื่อมั่น 0.77 ด้านที่ 2 ทักษะในการนิเทศมีค่าความเชื่อมั่น 0.90 และด้านที่ 3 การส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลมีค่าความเชื่อมั่น 0.84 ซึ่งทั้ง 3 ด้านมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.70 ซึ่งให้เห็นว่าข้อคำถามมีความน่าเชื่อถือ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถนำเอาแบบสอบถามนี้ไปใช้ในการวิจัยได้ (Cronbach, 1970)

1.9 จัดพิมพ์แบบสอบถามและนำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นและมีความสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับครูผู้รับการนิเทศของโรงเรียนในอำเภอแม่วาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 4 ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์

การสร้างแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน โดยมีวิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการปฏิบัติงานนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการศึกษา จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดประเด็นในการสร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด

2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 และผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล จากที่ได้ดำเนินการ โดยมีประเด็นการศึกษา ดังนี้

- 1) สภาพและปัญหาการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูนิเทศก์
- 2) บทบาทในการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์
- 3) แนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศของครูนิเทศก์ในโรงเรียน
- 4) ผลของการนำแนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศไปสู่การปฏิบัติ
- 5) การส่งเสริมสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

2.3 นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องด้านภาษาและความเหมาะสมทั่วไป

2.4 นำแบบสัมภาษณ์ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.5 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์และนำไปดำเนินการสัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 และผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

ชุดที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์

การสร้างแบบสังเกตแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน โดยมีวิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

3.1 ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานจริงของครูนิเทศก์ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดประเด็นในการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด

3.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์ สำหรับการศึกษาผลการใช้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยใช้หัวข้อจากประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า แบบสังเกตมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

3.3 นำแบบสังเกตเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องด้านภาษาและความเหมาะสมทั่วไป

3.4 นำแบบสังเกตไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.5 จัดพิมพ์แบบสังเกตและนำไปดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

ชุดที่ 4 แบบสัมภาษณ์ครูผู้รับการนิเทศเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์

การสร้างแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน โดยมีวิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

4.1 ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการศึกษา จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดประเด็นในการสร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด

4.2 สร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับครูผู้รับการนิเทศ ในการศึกษาผลการใช้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยมีประเด็นการศึกษา ดังนี้

- 1) การแสดงความรู้ด้านสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับการจัดการเรียนรู้ของครูนิเทศก์
- 2) การวางแผนการนิเทศของครูนิเทศก์
- 3) การสะท้อนผลการนิเทศของครูนิเทศก์ต่อผู้รับการนิเทศ
- 4) การให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษายุคดิจิทัลของครูนิเทศก์
- 5) ความเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานนิเทศของครูนิเทศก์

4.3 นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องด้านภาษาและความเหมาะสมทั่วไป

4.4 นำแบบสัมภาษณ์ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.5 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์และนำไปดำเนินการสัมภาษณ์ครูผู้รับการนิเทศเกี่ยวกับสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบเป็นกรอบในการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ

ขั้นที่ 1 เข้าใจกับปัญหา การศึกษาสภาพปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์ จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา โดยนำข้อมูลจากขั้นที่ 1 มาวิเคราะห์สภาพปัญหา ที่เกิดขึ้น รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาครูนิเทศก์ เพื่อสรุปข้อมูลและนำไปหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล เก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ สมรรถนะของครูนิเทศก์

1. ผู้วิจัยยื่นคำร้องต่อคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จัดทำหนังสือถึงโรงเรียนขยายโอกาสในอำเภอแม่วาง จำนวน 15 โรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังครูผู้รับการนิเทศการจัดการศึกษาของโรงเรียนในอำเภอแม่วาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 4 จำนวน 15 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 ชุด และรับเอกสารคืนด้วยตนเอง
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์

1. ผู้วิจัยยื่นคำร้องต่อคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จัดทำหนังสือถึงผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ นายสรรค์ ไชยมงคล ศึกษาธิการพิเศษ กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 4 นางธัญพร ภูมิรินทร์ ศึกษาธิการพิเศษ กลุ่มงานส่งเสริมพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 4 และผู้อำนวยการโรงเรียน 3 คน
2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ โดยมีขั้นตอนดังนี้
  - 2.1 ติดต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยยื่นหนังสือขอเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น และนัดหมายเวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์
  - 2.2 เข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ตามเวลาที่ได้นัดหมาย โดยมีการบันทึกเสียงตลอดทำการสัมภาษณ์ และการจัดบันทึกประเด็นสำคัญต่าง ๆ ในแบบสัมภาษณ์
  - 2.3 ดำเนินการสัมภาษณ์ให้ครบทั้ง 5 ประเด็น โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญคนละ 30 นาที
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ในกระบวนการส่วนนี้จะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลของสภาพปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์จากแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ของผู้บริหารสถานศึกษา แนวทางการพัฒนาครูนิเทศก์ของสถานศึกษาที่มีอยู่และผลของการนำแนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศนั้นลงสู่การปฏิบัติ รวมถึงแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลจากแบบสัมภาษณ์ ซึ่งจะนำข้อมูลที่ได้จากทั้ง 2 เครื่องมือนี้ ไปวิเคราะห์เพื่อกำหนดปัญหาให้ชัดเจน และสรุปข้อมูลนำไปหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลต่อไป

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ออกแบบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ

ขั้นที่ 3 สังเคราะห์ความคิด มีการเชื่อมโยงข้อมูลและนำข้อมูลมาสังเคราะห์เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ในกระบวนการส่วนนี้จะรวบรวมข้อมูลโดยนำประเด็นข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มาจัดกลุ่มคำตอบ แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น 2) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาครูนิเทศก์ 3) การพัฒนาครูนิเทศก์ของโรงเรียน เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลและนำไปสร้างแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลต่อไป

ขั้นที่ 4 การสร้างต้นแบบ มีการออกแบบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำประเด็นข้อมูลทั้ง 3 ประเด็น ได้แก่ 1) สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น 2) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาครูนิเทศก์ 3) การพัฒนาครูนิเทศก์ของโรงเรียน มาจัดลำดับหาความเชื่อมโยงร่วมกับการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาขีดความสามารถ (Capacity Building) โดยร่างเป็นต้นแบบ (Model) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล
2. นำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลที่ได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง
3. นำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
4. ได้มาซึ่งแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ศึกษาผลการใช้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ

ขั้นที่ 5 ทดสอบและการนำไปใช้ มีการนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลที่สร้างไปใช้และศึกษาผลการใช้ ในกระบวนการนี้ มีการจัดอบรมพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับครูนิเทศก์โรงเรียนแม่วินสามัคคีจำนวน 10 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นคำร้องต่อคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จัดทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 4 ขอความอนุเคราะห์ให้ นางธัญพร ภูมิรินทร์ ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานส่งเสริมพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 4 ในการเป็นวิทยากรอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

2. ประชุมครูนิเทศก์โรงเรียนแมวินสามัคคี เวลา 16.00 น. วันที่ 23 มกราคม 2566 เพื่อชี้แจงกำหนดการปฏิทินการนิเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล และการเตรียมตัวเพื่อรับการนิเทศของครูผู้รับการนิเทศ

3. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล วันที่ 25 มกราคม 2566 โดยวิทยาการนางธัญพร ภูมิรินทร์ ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ มีการให้รู้เกี่ยวกับการนิเทศการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลและฝึกปฏิบัติงานด้านการนิเทศ โดยมีครูนิเทศก์เข้าร่วมการอบรมจำนวน 10 คน

4. จัดให้มีการนิเทศโดยครูนิเทศก์ที่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ตามตารางการนิเทศที่กำหนด ระหว่างวันที่ 30 มกราคม – 3 กุมภาพันธ์ 2566 เก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ ดังนี้

ชุดที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์

1. ผู้วิจัยนำแบบสังเกตไปดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานจริงของครูนิเทศก์โรงเรียนแมวินสามัคคี จำนวน 10 คน ที่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลประกอบด้วยครูวิชาการ จำนวน 2 คน ครูหัวหน้าสาระจำนวน 8 คน โดยการบันทึกข้อมูล ขณะที่ทำการนิเทศ

2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสังเกต เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ชุดที่ 4 แบบสัมภาษณ์ครูผู้รับการนิเทศเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์

1. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปดำเนินการสัมภาษณ์ครูผู้รับการนิเทศจำนวน 3 คน เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์ โรงเรียนแมวินสามัคคี โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ติดต่อครูผู้รับการนิเทศ จำนวน 3 คน นัดหมายเวลาในการสัมภาษณ์

1.2 เข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ครูผู้รับการนิเทศ ตามเวลาที่ได้นัดหมาย โดยมีการบันทึกเสียงตลอดทำการสัมภาษณ์ และการจัดบันทึกประเด็นสำคัญต่าง ๆ ในแบบสัมภาษณ์

1.3 ดำเนินการสัมภาษณ์ให้ครบทั้ง 5 ประเด็น โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ครูผู้รับการนิเทศ คนละ 30 นาที

2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ชุดที่ 1 แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามแบบประเมินค่า โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.5 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด – ปานกลาง ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2556, 126) ไปวิเคราะห์สร้างแนวทางการพัฒนา

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา โดยค้นหาข้อสรุปและการตีความข้อมูลที่ได้และนำไปใช้สำหรับการออกแบบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

ชุดที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์ หลังการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลทำการวิเคราะห์ โดยใช้คำร้อยละและแปลความหมายของคะแนน

ชุดที่ 4 แบบสัมภาษณ์ครูผู้รับการนิเทศเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาโดยค้นหาข้อสรุปและการตีความข้อมูลที่ได้

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สภาพของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์ ด้านทักษะในการนิเทศ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44 ด้านการส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.43 และด้านความรู้ในการนิเทศ อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.38 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ปรากฏผลการสัมภาษณ์ดังนี้

ประเด็นที่ 1 สภาพและปัญหาการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูนิเทศก์

ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ความเห็นในประเด็นหลักว่า “...สมรรถนะครูนิเทศก์ ไม่ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนในระเบียบการปฏิบัติงานนิเทศการจัดการศึกษาในโรงเรียน แต่ก็มีความจำเป็นในการขับเคลื่อนระบบงานในโรงเรียนผ่านกระบวนการนิเทศติดตามเพื่อการพัฒนาตนเองของสถานศึกษา เนื่องจากการนิเทศในชั้นเรียนของสถานศึกษานั้นต้องอาศัยครูผู้สอนในการนิเทศติดตามในเบื้องต้น เพื่อให้ความรู้คำแนะนำแก่คณะครู ร่วมเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เห็นได้ว่ายังไม่มี การส่งเสริมการพัฒนาครูผู้นิเทศให้มีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินการนิเทศให้มีประสิทธิภาพได้...”

ประเด็นที่ 2 บทบาทในการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ให้ความเห็นในประเด็นหลักว่า “...บทบาทการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ในโรงเรียนขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการวางแผนร่วมกับศึกษานิเทศก์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในการถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ และเทคนิคการนิเทศชั้นเรียนให้แก่ครูในโรงเรียน ได้รับทราบ ได้รับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้นิเทศ และรูปแบบขั้นตอนของการนิเทศอย่างเป็นระบบ รวมถึงได้นำทีมครูนิเทศก์เข้าตรวจนิเทศชั้นเรียนด้วยตนเอง เพื่อกระตุ้นให้เกิดการนิเทศอย่างมีคุณภาพ...”

ประเด็นที่ 3 แนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศของครูนิเทศก์ในโรงเรียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ให้ความเห็นในประเด็นหลักว่า “...โรงเรียนได้มีการวางแผนแนวทางการพัฒนาการนิเทศไว้ในหลายมิติ ทั้งด้านรูปแบบการนิเทศมีการจัดวางกรอบระยะเวลาและเกณฑ์การนิเทศอย่างชัดเจน

ในมิติของครูนิเทศก์โรงเรียนได้มีการจัดอบรมฝึกปฏิบัติงานนิเทศโดยศึกษานิเทศก์เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาครูนิเทศก์ของโรงเรียนด้วย จัดขึ้นปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อพัฒนาความสามารถของครูนิเทศก์ในโรงเรียน ส่งเสริมให้เกิดการนิเทศเชิงบวกเน้นการนำผลการนิเทศมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู...”

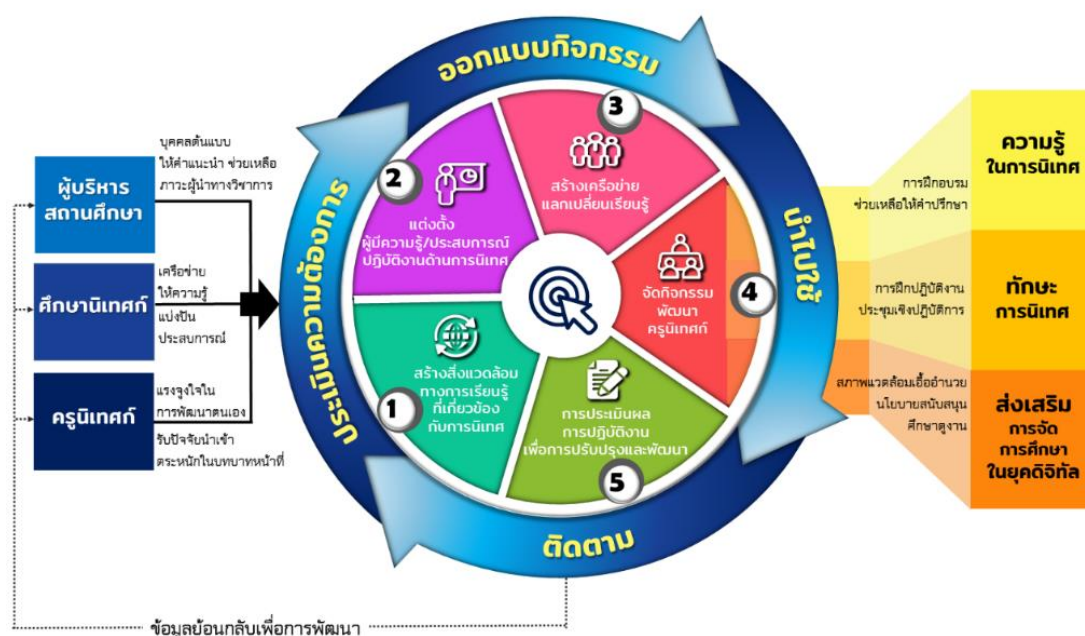
ประเด็นที่ 4 ผลของการนำแนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศลงสู่การปฏิบัติ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ให้ความเห็นในประเด็นหลักว่า “...การนำแนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศของครูนิเทศก์ในโรงเรียน ลงสู่การปฏิบัตินั้นส่งผลให้การนิเทศมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากครูนิเทศก์มีความรู้มีทักษะและสามารถส่งเสริมให้เกิดการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียน รวมถึงได้มีเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ปัญหาและแนวทางการพัฒนาต่าง ๆ ...”

ประเด็นที่ 5 การส่งเสริมสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ให้ความเห็นในประเด็นหลักว่า “...การส่งเสริมสมรรถนะของครูในยุคดิจิทัลทางศึกษานิเทศก์ได้ดำเนินการโดยส่งเสริมให้ครูใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนและการทำงานของครูมาโดยตลอด ทั้งนี้การส่งเสริมสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล อาจเป็นเรื่องใหม่ที่ต้องศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเองและวิชาชีพ หรืออาจใช้วิธีการศึกษาดูงาน ในโรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานด้านการนิเทศดีเยี่ยมร่วมด้วย...”

ตอนที่ 2 การออกแบบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วยกระบวนการดังนี้

ภาพที่ 3 : แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล

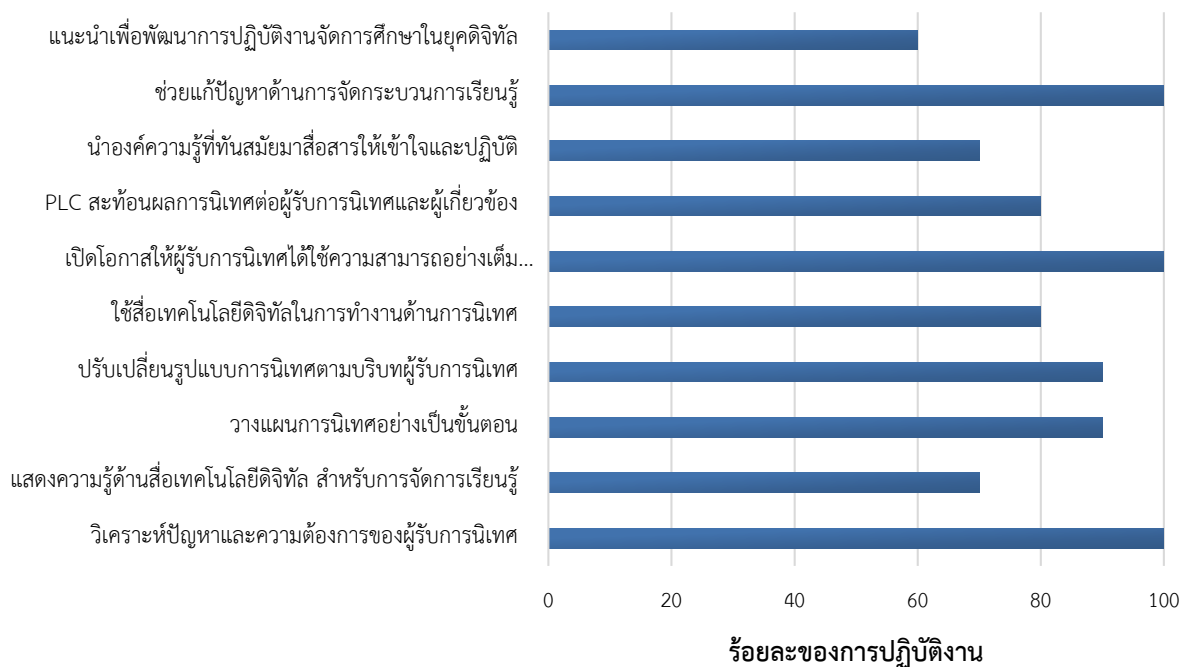
ขั้นที่ 1 การประเมินความต้องการ (Needs Assessment) สํารวจค้นหาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์ในโรงเรียน โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาและครูนิเทศก์ในโรงเรียนร่วมกับศึกษานิเทศก์สะท้อนปัญหา เพื่อให้ได้ข้อมูลสมรรถนะของครูที่เกิดขึ้นจริงและนำข้อมูลไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์

ขั้นที่ 2 การออกแบบกิจกรรม (Design) นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการมาเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับประเด็นที่ต้องการพัฒนา และวางแผนการดำเนินกิจกรรม โดยครูนิเทศก์จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับความรู้ ทักษะของครูนิเทศก์ที่สถานศึกษาจัดขึ้น เทคนิควิธีการนิเทศที่หลากหลาย และการนำความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการนิเทศ จากศึกษานิเทศก์และผู้บริหารสถานศึกษา

ขั้นที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) ดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ในการนำแนวทางที่เหมาะสมกับประเด็นที่ต้องการพัฒนาลงสู่การปฏิบัติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย ตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์

ขั้นที่ 4 การติดตาม (Monitoring) เก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานและนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานให้เกิดผลดียิ่งขึ้น

ตอนที่ 3 ศึกษาผลการใช้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล หลังการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ปรากฏผลข้อมูลตามแผนภูมิ ดังนี้

ภาพที่ 3 : ผลการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์ภายหลังจากที่ได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์

จากภาพที่ 3 ผลการใช้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติงานด้านการนิเทศที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลมีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 84 โดยมีการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของผู้รับการนิเทศ การเปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ ช่วยแก้ปัญหาด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 100 รองลงมา มีการวางแผนการนิเทศอย่างเป็นขั้นตอน มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการนิเทศตามบริบทผู้รับการนิเทศ ร้อยละ 90 การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานด้านการนิเทศ การสะท้อนผลการนิเทศต่อผู้รับการนิเทศและผู้เกี่ยวข้อง ร้อยละ 80 การแสดงความรู้ด้านสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการเรียนรู้ การนำองค์ความรู้ที่ทันสมัยมาสื่อสารกับผู้รับการนิเทศให้เข้าใจและปฏิบัติ ร้อยละ 70 และการให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 60

ในส่วนของผลการสัมภาษณ์ครูผู้รับการนิเทศเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูนิเทศก์ปรากฏผลการสัมภาษณ์ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การแสดงความรู้ด้านสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับการจัดการเรียนรู้ของครูนิเทศก์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ให้ความเห็นในประเด็นหลักว่า “...ครูนิเทศก์ได้ให้คำปรึกษาในเรื่องของการจัดการเรียนรู้ แบบ Active Learning ด้วยกิจกรรมสื่อดิจิทัลที่หลากหลายมีการร่วมวิเคราะห์ความเหมาะสมของสื่อดิจิทัลที่จะใช้ในชั้นเรียน ผู้เรียน ผู้สอนรวมถึงการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน...”

ประเด็นที่ 2 การวางแผนการนิเทศของครูนิเทศก์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ให้ความเห็นในประเด็นหลักว่า “...การวางแผนการนิเทศของครูนิเทศก์มีความชัดเจนโดยกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานด้านการนิเทศ ระยะเวลาการนิเทศ และแจ้งให้ผู้รับการนิเทศทราบล่วงหน้าก่อนเพื่อให้ได้พัฒนาห้องเรียน ปรับแผนการสอน เตรียมสื่อการสอนให้พร้อม ทั้งนี้มีการพูดคุยเก็บข้อมูลปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ก่อนล่วงหน้า...”

ประเด็นที่ 3 การสะท้อนผลการนิเทศของครูนิเทศก์ต่อผู้รับการนิเทศ

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ให้ความเห็นในประเด็นหลักว่า “...ครูนิเทศก์มีการสะท้อนผลการนิเทศต่อผู้รับการนิเทศโดยการบอกถึงจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา แก่ผู้รับการนิเทศเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ได้สนทนาร่วมกันในการหาวิธีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และสอดคล้องกับยุคของเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีการนัดหมายติดตามการพัฒนาอีกครั้ง...”

ประเด็นที่ 4 การให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษายุคดิจิทัลของครูนิเทศก์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ให้ความเห็นในประเด็นหลักว่า “...ครูนิเทศก์มีการให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษายุคดิจิทัล โดยให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ รวมถึงขั้นตอนของการวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน...”

ประเด็นที่ 5 ความเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานนิเทศของครูนิเทศก์

ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้ให้ความเห็นในประเด็นหลักว่า “...การปฏิบัติงานนิเทศของครูนิเทศก์โรงเรียนแมวิน สามัคคีหลังจากได้เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษา ในยุคดิจิทัลเปลี่ยนแปลงจากเดิมค่อนข้างมาก ที่เห็นได้ชัดเจนคือการทำงานที่เป็นระบบมากขึ้น ครูนิเทศก์ มีความกระตือรือร้นและมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานนิเทศ...”

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจ จึงนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ประเด็นที่ 1 สภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ ของครูนิเทศก์ที่พบว่า ครูนิเทศก์ มีการเข้าร่วมการจัดอบรมพัฒนาความรู้ ทักษะของครูนิเทศก์ที่สถานศึกษา จัดขึ้นอยู่ในระดับน้อย การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานด้านการนิเทศ อยู่ในระดับปานกลาง การกระตุ้นให้ผู้รับการนิเทศเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและการประสานความร่วมมือ กับองค์กรภายนอกในการพัฒนาการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องจากครูนิเทศก์มีภาระงานการสอน และงานพิเศษอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายค่อนข้างมาก รวมถึงงานสนองนโยบายต่าง ๆ ที่มีอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ ครูนิเทศก์ไม่มีเวลาในการวางแผนการเตรียมความพร้อมในกระบวนการนิเทศ ขาดการพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงการอบรมพัฒนาความรู้ ทักษะของ ครูนิเทศก์ยังคงปรากฏอยู่น้อย การพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ย่อมจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของ การปฏิบัติงานด้านการนิเทศ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลในการพัฒนาการ เรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัล ที่เน้นส่งเสริมให้ครูมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสร้างสรรค์ที่เหมาะสมมาใช้ในการ เรียนการสอนและการปฏิบัติงาน (ประยุทธ์ จันทร์โอชา, 2562) อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมในการวางแผนการส่งเสริมการจัดการศึกษาและประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอกในการพัฒนาการจัดการศึกษา ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ซึ่งผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ คือ ผู้บริหาร สถานศึกษา ศิกษานิเทศก์ รวมถึงครูนิเทศก์เองด้วย ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติพร เกิดเรือง (2560, 181) ที่ได้เสนอแนวทางการนำไปสู่การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยให้มีเครือข่ายประสาน ความร่วมมือสร้างองค์ความรู้บนเครือข่ายออนไลน์ มีการเชื่อมโยงสารสนเทศให้สามารถใช้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสัมพันธ์กับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (2566, 4) ที่ระบุว่าสถานศึกษาต้องมีการเชื่อมโยง และแบ่งปันข้อมูล การส่งเสริมความร่วมมือบูรณาการกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก มีการนำ เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยทั้งการบริหารงานและการจัดการศึกษา มีจุดเน้นที่สำคัญในการพัฒนาครูทุกระดับ ให้มีทักษะ ความรู้และความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือการเรียนรู้

ประเด็นที่ 2 การออกแบบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริม การจัดการศึกษา ในยุคดิจิทัล จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลนำมาซึ่งแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่าการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์มีความเกี่ยวข้องกับครูนิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษาและศิกษานิเทศก์ ประกอบด้วยกระบวนการดังนี้ ขั้นที่ 1 การประเมินความต้องการ

ขั้นที่ 2 การออกแบบกิจกรรม ขั้นที่ 3 การนำไปใช้ และขั้นที่ 4 การติดตาม ทั้งนี้เนื่องจากพื้นฐานความรู้ และปัญหาที่พบแตกต่างกันในแต่ละบริบทของสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประเมินความต้องการหรือประเมินปัญหาของครูนิเทศก์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลปัญหาที่ครอบคลุมชัดเจนก่อน จากนั้นจึงจะวางแผนระดมความคิดออกแบบกิจกรรมที่สนองสอดคล้องกับปัญหา และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาโดยมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของแนวคิดของ จีระพงษ์ โพพันธ์ (2562, 51) ที่ระบุว่า การออกแบบ ทำให้เกิดแนวทางพื้นฐานสำหรับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งมีประโยชน์ในการจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อนด้วยการทำความเข้าใจความต้องการของมนุษย์ การกำหนดกรอบของปัญหา การระดมสมองเพื่อหาไอเดียที่หลากหลาย และการสร้างต้นแบบไปจนถึงการทดสอบวิธีการ ซึ่งสัมพันธ์กับ กิริติยศ ยิ่งยง (2549) ที่เสนอกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยประการแรกจะต้องมีการกำหนดความจำเป็น การวางแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การออกแบบกิจกรรม การนำแผนการพัฒนาศู่การปฏิบัติ และการประเมินการพัฒนา

ประเด็นที่ 3 การศึกษาผลการใช้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัย พบว่า การให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับประเด็นอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากการที่ครูนิเทศก์ได้รับการพัฒนาผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์และฝึกปฏิบัติงานเพียงครั้งเดียว แล้วนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง ทำให้ขาดความมั่นใจ จึงไม่สามารถถ่ายทอดความรู้แนะนำส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลได้เท่าที่ควร ผลการวิจัยสอดคล้องกับหลักการพัฒนาตนเองของ Hodgson (1981 อ้างถึงใน ไพศาล ไกรสิทธิ์, 2541, 22) ที่ระบุว่าสมรรถนะในการพัฒนาของบุคคลจะสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกฝน กล่าวคือการพัฒนาความสามารถหรือสมรรถนะต่าง ๆ จำเป็นต้องใช้ระยะเวลา หากมีระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกฝนมากกว่าย่อมมีสมรรถนะเกิดขึ้นมากกว่าและสามารถนำความรู้ทักษะที่มีมาใช้ในการจัดการศึกษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวาพัชญ์ บำรุงเศรษฐพงษ์ และคณะ (2563, 215) ที่พบว่าแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะด้านดิจิทัล สามารถดำเนินการได้ 4 วิธีการ ได้แก่ การฝึกอบรม การเรียนรู้และฝึกปฏิบัติจากกรณีศึกษา การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการใช้เครื่องมือทางการบริหารจัดการ ซึ่งต้องใช้เวลาในการบ่มเพาะและฝึกฝน นอกจากนี้ข้อค้นพบจากงานวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกิจ อัครมหาเสนาวงศ์ (2564, 11) ที่พบว่า ควรมีการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัล ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตของมนุษย์ การพัฒนาสภาพแวดล้อมจะช่วยปรับให้พฤติกรรมของมนุษย์เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น และควรพัฒนาให้มีสมรรถนะดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยการส่งเสริมครูได้นำดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการที่ครูได้รับการฝึกฝนให้ใช้ดิจิทัล ในการปฏิบัติงานบ่อยครั้ง จะทำให้ครูเกิดความชำนาญตามกฎแห่งการฝึกหัดและรู้สึกรว่าการพัฒนาตนเองด้านดิจิทัลเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น จนเกิดเกิดปฏิกิริยาตอบรับในเชิงบวกและก่อให้เกิดการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป

สภาพและปัญหาของการนิเทศการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูนิเทศก์ด้านความรู้ในการนิเทศ คือ ขาดการเข้าร่วมการจัดอบรมพัฒนาความรู้ ทักษะของครูนิเทศก์ที่สถานศึกษาจัดขึ้น ด้านทักษะในการนิเทศ คือ ขาดการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานด้านการนิเทศ และด้านการส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล คือ ขาดการกระตุ้นให้ผู้รับการนิเทศเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จากการวิจัยทำให้ได้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การประเมินความต้องการ ขั้นที่ 2 การออกแบบกิจกรรม ขั้นที่ 3 การนำไปใช้ ขั้นที่ 4 การติดตามผล โดยผลการใช้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูนิเทศก์ที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า การให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานในการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับน้อยที่สุด เนื่องจากการที่ครูนิเทศก์ได้รับการพัฒนาผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์และฝึกปฏิบัติงานเพียงครั้งเดียว แล้วนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง ทำให้ขาดความมั่นใจ จึงไม่สามารถถ่ายทอดความรู้แนะนำส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลได้เท่าที่ควร ทั้งนี้กิจกรรมการพัฒนาขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้ และปัญหาที่พบ ซึ่งแตกต่างกันในแต่ละบริบทของสถานศึกษา อย่างไรก็ตามการพัฒนาสมรรถนะจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนจนสามารถนำความรู้ทักษะที่มีมาใช้ในการสถานการณ์จริงได้ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องส่งเสริมครูในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้ครูเกิดความชำนาญ

ข้อเสนอแนะในการนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลไปใช้ จำเป็นต้องทำควบคู่กับการเตรียมความพร้อมและการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การจัดตั้งโครงการการพัฒนางานนิเทศ โดยวางแผนการปฏิบัติงานกำหนดปฏิทินการนิเทศ
2. มีการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาด้านการนิเทศการศึกษาที่เข้มแข็ง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูนิเทศก์และศึกษานิเทศก์ ร่วมกับเครือข่ายมหาวิทยาลัย
3. มีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการนิเทศการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
4. มีการจัดสรรงบประมาณด้านการพัฒนาสมรรถนะครูนิเทศก์ของสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี
5. มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในพัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศของสถานศึกษา ได้แก่ มุมเรียนรู้ด้านงานนิเทศ ห้องรับเรื่องปรึกษาแลกเปลี่ยนข้อมูลการนิเทศ
6. มีการวัดประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการนิเทศของครูนิเทศก์และนำผลมาปรับปรุงพัฒนาครูนิเทศก์และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา โดยมีการสรุปและรายงานผลการปฏิบัติงาน ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อนำมาวางแผนพัฒนาระบบงานนิเทศในปีการศึกษาต่อไป

สำหรับข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การเพิ่มขนาดของกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย จะช่วยให้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ครอบคลุมทั้งสภาพปัญหา และความต้องการของครูนิเทศก์

2. เพิ่มเติมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้ใช้ขั้นตอนของการระดมสมองร่วมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาครุฑเทศก์มากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างแผนกลยุทธ์ได้
3. เลือกผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ จะทำให้ได้ข้อมูลจากมุมมองที่หลากหลายมากขึ้น
4. การนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครุฑเทศก์เพื่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลไปใช้ ควรมีการติดตามผลในระยะยาว เพราะกิจกรรมการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นการอบรมให้ความรู้หรือการฝึกปฏิบัติ จะต้องใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้ จึงจะสามารถแสดงความรู้หรือพฤติกรรมออกมาได้อย่างเต็มศักยภาพ
5. ในกระบวนการออกแบบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครุฑเทศก์จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการพัฒนาขีดความสามารถที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมสมรรถนะครุฑเทศก์ทั้ง 3 ด้าน และประสิทธิภาพการทำงานด้านการนิเทศที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2566). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566*. <https://www.moe.go.th/360policy-and-focus-moe-2023/>
- กิตติศักดิ์ อังคะนาวัน. (2560). รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต1. *วารสารวิจัยทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 13(2), 17–30. <https://ejournals.swu.ac.th/index.php/jre/article/view/11038>
- กิริติ ยศยิ่งยง. (2549). *การจัดการความรู้ในองค์กร และการนิเทศศึกษา*. มิสเตอร์ ก๊อปปี.
- จิระพงษ์ โพพันธ์. (2562). *ความหมายของเทคโนโลยี*. <https://kru-it.com/design-and-technology-m1/definition-of-technology/>
- ชัยชนพงษ์ จันทวงศ์เดือน และ วริญดา บรรหาร. (2565). หลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรฐานสมรรถนะ. *วารสารครุฑธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 2(2), 89–102. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JER/article/view/251998>
- ทิพวรรณ ถาวรโชติ. (2564). *รูปแบบการนิเทศด้วยเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร]*. <http://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3380/3/61030440.pdf>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. สุวีริยาสาส์น.
- ประยุทธ์ จันทร์โอชา. (2562). *คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี*. สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

- พุทธชาติ แสนอุบล. (2560). *สภาพปัญหาและแนวทางการปรับปรุงการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- ไพศาล ไกรสิทธิ์. (2541). *รายวิชาการพัฒนาตน* (เอกสารคำสอน). คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สุวีริยาสาส์น.
- ศิวาพัชญ์ บำรุงเศรษฐพงษ์, ภูริส ฐานปัญญา, และ เกรียงไกร สัจจะหฤทัย. (2563). การเรียนการสอนแบบไฮบริด (Hybrid Learning) กับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารนาคบุตรปริทรรศน์*, 12(3), 213-224. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/nakboot/article/view/245900>
- สงัด อุทรานันท์. (2529). *การนิเทศการศึกษา: หลักการ ทฤษฎีและปฏิบัติ* (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม) (พิมพ์ครั้งที่ 2). มิตรสยาม.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2562). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกิจ อัครมหาเสนาวงศ์. (2564). *แนวทางการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัลในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย].
- สุจิตรา ธนานันท์ . (2552). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2563). *แนวทางการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ พ.ศ.2563 - พ.ศ. 2565*. <https://www.ocsc.go.th/civilservice>
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *แนวทางการนิเทศภายในโดยใช้ห้องเรียนเป็นฐานเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน*. <http://krukob.com/web/wpcontent/uploads/2020/.pdf>
- องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ. (2565). *How to design capacity development interventions and ensure their sustainability*. <https://www.fao.org/capacity-development/resources/practical-tools/design-capacity-development/en/>
- อดิพร เกิดเรือง. (2560). การส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 6(1), 173-184. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JLPRU/article/view/91025>
- Briggs, Thomas H. & Joseph Justman. (1952). *Improving Instruction through Supervision*. McMillan.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Test* (5th Ed.). Harper Collins.

การแปรรูปหอมแดงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรของบ้านละทาย

ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

Shallot Processing to add Value to Agricultural Products of Lathai

Subdistrict, Kanthararom District Sisaket Province

สุดาทิพย์ เกษจ้อย^{1*}Sudathip Khatjoi^{1*}¹ คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

319 ตำบลโพธิ์ อำเภอมือเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 33000 ประเทศไทย

¹ Faculty of Business Administration and Accounting, Sisaket Rajabhat University

319 Pho Sub-district, Mueang District, Sisaket Province, 33000, Thailand

รับบทความ: 2 มีนาคม 2566

ปรับปรุงบทความ: 9 มิถุนายน 2566

ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 17 กรกฎาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่องการแปรรูปหอมแดงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรของบ้านละทาย ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการใช้ประโยชน์หอมแดงของบ้านละทาย ตำบลละทาย 2) เพื่อศึกษาความต้องการในการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่หอมแดงของบ้านละทาย 3) เพื่อแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มแก่กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตหอมแดงของบ้านละทาย ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ตัวอย่างคือสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตหอมแดงบ้านละทาย จำนวน 15 คน การวิจัยเชิงปริมาณตัวอย่างคือสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตหอมแดง และผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากหอมแดงบ้านละทาย จำนวน 400 คน ใช้วิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการใช้ประโยชน์หอมแดงของบ้านละทาย โดยสรุปแล้วพบว่าชาวบ้านส่วนใหญ่มีการใช้ประโยชน์หอมแดงเพื่อขายเป็นผลผลิตทางการเกษตรเป็นหลัก โดยจะขายส่งให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อหอมแดงจากหน้าสวน รองลงมาคือใช้เพื่อบริโภคในครัวเรือนซึ่งจะนำมาใช้ในการประกอบอาหาร และทำเป็นยาสมุนไพรพื้นบ้านตามภูมิปัญญาท้องถิ่น 2) โดยการสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อด้วยทฤษฎี 6W1H ผลปรากฏว่าต้องการให้นำหอมแดงมาแปรรูป

* ผู้เขียนหลัก (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ)

อีเมล: sudathip.k@sskru.ac.th

เป็นขนมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มมากที่สุด ($\bar{x} = 4.71$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่า 0.53 3) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มแก้ความต้องการของผู้บริโภคและผู้ผลิตหอมแดงบ้านละทาย ต้องการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการสร้างเอกลักษณ์ท้องถิ่นให้มีเฉพาะตัว ทำสตีกเกอร์และบรรจุภัณฑ์ให้สวยงาม โดยพัฒนาบรรจุภัณฑ์ออกเป็น 3 รูปแบบ สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์หอมแดงสู่การสร้างรายได้เพิ่ม โดยการสร้างเศรษฐกิจจากการใช้ทุนทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น

คำสำคัญ

การแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่ม

Abstract

Research subject processing of Shallot processing to add value to agricultural products of Lathai Subdistrict, Kanthararom District Sisaket Province Purpose for 1) To study the current conditions of utilization of shallots of Lathai Village. 2) To study the needs of processing to add value to shallots of Lathai Village. 3) To process and add value to shallot growers of Lathai Village. The researcher conducted the research by qualitative research method. An example is a group of farmers who produce shallots at Lathai Village. 15 people the sample of this quantitative research was members of the shallot producers' group. and 400 consumers of Lathai Village shallot products. Using a method to select key informants by a specific method. (Purposive Sampling) The results of the research showed that 1) The results of the study of the present condition of the utilization of shallots of Lathai Village in summary, it was found that most of the villagers use shallots for sale as their main agricultural products will be wholesaled to middlemen who come to buy shallots from the garden Followed by household consumption, which will be used for cooking and made into local herbal medicine according to local wisdom. 2) by exploring factors that affect purchasing decisions with the 6W1H theory The results showed that shallots be processed into desserts to add value the most ($\bar{x} = 4.71$) The standard deviation was 0.53. 3) Processing and adding value to the needs of consumers and shallot producers. of Lathai Village want to create added value by creating a unique local identity beautiful stickers and packaging and preserve the environment from natural materials that can be easily decomposed by developing packaging into 3 forms able to develop shallot products to generate additional income by creating an economy from the use of local cultural capital.

Keywords

Privatization, Agricultural Products, Value Creation

บทนำ

หอมแดงศรีสะเกษ ประกาศขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications: GI) วันที่ 18 มิถุนายน 2563 โดยให้มีผลตั้งแต่วันยื่นคำขอ ขึ้นทะเบียน วันที่ 3 กรกฎาคม 2562 หอมแดงศรีสะเกษ (Shallot Sisaket) หมายถึง หอมแดงพันธุ์ศรีสะเกษ มีลักษณะ เปลือกแห้งมัน สีแดงเข้มปนม่วง หัวมีลักษณะกลม คอเล็ก มีกลิ่นฉุน ซึ่งปลูกในพื้นที่อำเภอขามเฒ่า อำเภอราษีไศล อำเภอม่วงสามสิบ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอพยุห์ และอำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดศรีสะเกษ, 2563, 32)

หอมแดงหอมแดงมีรสชาติเผ็ดและกลิ่นฉุน สารสำคัญที่ทำให้กลิ่นฉุน คือ Propenedisulphide ซึ่งมีคุณสมบัติในการลดไขมันในเส้นเลือด และลดไขมันในเส้นเลือด และลดน้ำตาลกลูโคสในเลือด ช่วยขับลมแก้ท้องอืด ช่วยย่อยและเจริญอาหาร แก้อาการจุกเสียดต่าง ๆ ขับพยาธิทำให้ร่างกายอบอุ่น หอมแดงประกอบด้วยสารเคอร์ซีติน และฟลาโวนอยด์ (quercetin, flavonoid glycosides) มีฤทธิ์เป็นสารต้านอนุมูลอิสระ ลดความเสี่ยงของโรคมะเร็ง (สิริมนตร์ บุญไทย, 2565, 135) พื้นที่หลักที่มีการปลูกหอมแดงเป็นแหล่งอาชีพส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตก ได้มีการประกาศเขตเศรษฐกิจสำหรับปลูกหอมแดงใน 3 ภาค คือภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย พะเยา ลำปาง ลำพูน อุตรดิตถ์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดชัยภูมิ บุรีรัมย์ นครราชสีมา ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ภาคตะวันตก จังหวัดราชบุรี (สงวนศักดิ์ ศรีสุธรรม, 2560) ซึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจังหวัดศรีสะเกษเป็นแหล่งผลิตหอมแดงคุณภาพดีและมีปริมาณมากที่สุดในประเทศไทย โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 60 ของประเทศ จนมีชื่อเสียงเรียกกันติดปากว่า “หอมแดงศรีสะเกษ” พื้นที่ปลูกอยู่ในเขตอำเภอขามเฒ่า อำเภอราษีไศล อำเภอกันทรารมย์ อำเภอกันทรลักษณ์ อำเภอเมือง อำเภอพยุห์ อำเภออุทุมพรพิสัย พันธุ์ที่นิยมปลูก ได้แก่ พันธุ์บางช้าง หรือพันธุ์ศรีสะเกษ การเพาะปลูกหอมแดงที่เหมาะสมที่สุด คือ เดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์ และมีผลผลิตออกสู่ตลาดมากที่สุดในเดือนมกราคม หอมแดงถือเป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ นับเป็นรายได้อันดับสองรองจากการปลูกข้าวของจังหวัดศรีสะเกษ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาหอมแดงประสบปัญหาโรคระบาดทุกปี ทุกภาคส่วนพยายามหาทางออกในการแก้ไขปัญหาแต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จ (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดศรีสะเกษ, 2563) เนื่องจากหอมแดง เป็นพืชที่เสียหายง่าย เก็บไว้ไม่ได้นาน เพราะเป็นพืชอวบน้ำและมักจะประสบปัญหาด้านโรคระบาดในทุกฤดูกาลผลิต เมื่อเกษตรกรนำผลผลิตออกจำหน่ายพร้อมๆ กัน ที่ผ่านมากเกษตรกรมีความพยายามสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าในลักษณะ “หอมเจียว” ปรากฏว่าขายได้ราคาดีเป็นที่ต้องการของตลาด แต่เนื่องจากมีขั้นตอนวิธีทำที่ยุ่งยากจึงไม่นิยมทำกัน ปัจจุบันมีผู้แปรรูปหอมเจียวเพียง 1-2 ราย เท่านั้น ดังนั้นผู้ปลูกหอมแดงควรมีการศึกษาและแปรรูปหอมแดงในรูปแบบที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการช่วยป้องกันปัญหาผลผลิตล้นตลาด หรือผลผลิตตกเกรดไม่ได้ขนาดตามที่ลูกค้าต้องการ ทำให้

สามารถยกระดับราคาผลผลิตไม่ให้ตกต่ำ และการสร้างเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลผลิตทางการเกษตร การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์อาหาร หรือวัตถุดิบอาหารจะทำให้สามารถขยายตลาดการค้าออกไปสู่ต่างประเทศ จะช่วยเพิ่มพูน รายได้ให้แก่ประเทศได้เป็นอย่างดี (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2561)

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2564) เผยถึงการลงพื้นที่ของ สศท.11 เพื่อติดตามสถานการณ์การผลิตหอมแดงจังหวัดศรีสะเกษ แหล่งผลิตอันดับ 1 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยปีเพาะปลูก 2565/66 คาดว่ามีเนื้อที่เพาะปลูกทั้งจังหวัด 22,201 ไร่ ลดลงจากปีที่แล้วที่มีจำนวน 22,874 ไร่ (ลดลง 673 ไร่ หรือร้อยละ 2.94) เนื่องจากเกษตรกรที่ปลูกหอมแดงหลังพื้นที่ทำนาในอำเภอยางชุมน้อย และอำเภอกันทรารมย์ ปีนี้ได้รับผลกระทบจากพายุโนรู น้ำในนาแห้งช้า หัวพันธุ์ที่เตรียมไว้ปลูกบางส่วนฝ่อ ส่งผลให้หัวพันธุ์ราคาแพง ขณะที่เนื้อที่เก็บเกี่ยวรวม 22,098 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาที่มีจำนวน 20,077 ไร่ (เพิ่มขึ้น 2,021 ไร่ หรือ ร้อยละ 10) เนื่องจากปีนี้เกษตรกรในพื้นที่ไม่ได้รับผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นเหมือนปีที่ผ่านมา ส่งผลให้เนื้อที่เก็บเกี่ยวเพิ่มขึ้น ด้านผลผลิตรวม 72,945 ตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วที่มีจำนวน 67,262 ตัน (เพิ่มขึ้น 5,683 ตัน หรือร้อยละ 8)

บ้านละทาย ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นชุมชนซึ่งอยู่ห่างจากอำเภอกันทรารมย์ไปทางทิศเหนือ 5 กิโลเมตร มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม อากาศร้อนชื้น ลักษณะดินเป็นดินร่วนส่วนใหญ่ ประชาชนตำบลละทายประกอบอาชีพหลัก คืออาชีพเกษตรกร โดยทำนาปลูกหอมปลูกพริกปลูกข้าวโพด เป็นต้น ตำบลละทายได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยมีการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในการเปิดหมู่บ้านวัฒนธรรมนำเสนอวิถีชีวิตพื้นบ้านของเผ่าลาวตำบลละทาย การทอผ้าที่มีเอกลักษณ์ของลาวละทาย อาหารท้องถิ่น วิถีชีวิตท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้าน และอื่น ๆ ดังนั้น ชาวบ้านส่วนใหญ่จึงต้องการที่จะมีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรที่จะนำมาเป็นของฝากของที่ระลึกเพื่อที่จะสามารถนำมาจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยว และเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มาจากผลผลิตทางการเกษตรจากชุมชนเองก็จะสามารถช่วยสร้างเรื่องราวและความทรงจำให้กับนักท่องเที่ยวให้อยากกลับมาเที่ยวชมวัฒนธรรมของบ้านละทาย ซึ่งเดิมทางบ้านละทายก็จะมีแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรโดยจะนำมาแปรรูปเป็นกล้วยฉาบ ขนมกล้วย ฟักทอง นำไปแปรรูปเป็นฟักทองฉาบ ขนมฟักทอง ซึ่งจะทำการแปรรูปตามภูมิปัญญาของท้องถิ่นและความรู้เดิม ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปนั้นไม่มีความโดดเด่น ผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปบางประเภทไม่สามารถเก็บไว้ได้นาน จึงไม่เป็นที่นิยมและไม่เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค

การปลูกหอมแดงของบ้านละทายส่วนใหญ่จะปลูกหลังฤดูเก็บเกี่ยว คือ หลังจากที่ทำนาเสร็จแล้ว เป็นการปลูกเพื่อเป็นอาชีพเสริมเพื่อให้ที่ดินไม่ว่างเปล่า โดยผลผลิตที่ได้จากการปลูกหอมแดงจะส่งให้กับพ่อค้าคนกลางเพื่อนำไปขายต่อ ซึ่งราคาขายส่งให้พ่อค้าคนกลางที่หน้าสวนค่อนข้างต่ำ ประกอบกับผลผลิตหอมแดงในพื้นที่จังหวัดมีปริมาณที่มากขึ้นในปี ราคาจึงอยู่ประมาณกิโลกรัมละ 11-15 บาทต่อกิโลกรัม ดังนั้นผู้ปลูกหอมแดงบ้านละทายจึงต้องการที่จะแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหอมแดงเพื่อที่จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับหอมแดงให้มีมูลค่ามากกว่าที่จะขายให้กับพ่อค้าคนกลางซึ่งราคาค่อนข้างต่ำ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นที่มาสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหอมแดงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งผล

จากการศึกษาสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับหอมแดงให้มีมูลค่าที่สูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อจำหน่ายในการสร้างรายได้ให้กับชาวตำบลละทายอีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการใช้ประโยชน์หอมแดงของบ้านละทาย
2. เพื่อศึกษาความต้องการในการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่หอมแดงของบ้านละทาย
3. เพื่อแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มแก่กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกหอมแดงของบ้านละทาย

บททวนวรรณกรรม

สุจินดา เจียมศรีพงษ์ และ ปิยวัน เพชรหมี่ (2560, 62-85) ได้ศึกษาการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย กรณีศึกษา ผ้าทอลายไทยโบราณ พบว่าเอกลักษณ์ของลวดลายผ้าไทยโบราณของกลุ่มบ้านภูฝักไถ่นั้น เป็นผ้าขึ้นหัวแดงตีนก้น มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีลายจำนวน 12 ลายบนผืนเดียวกัน ได้แก่ลายนาคนาค ลายหงส์ ลายหมากจับ (เดี่ยว/คู่) ลายตุ้ม ลายขอ ลายหอปราสาท ลายเอี้ยว ลายขาเป๋ย ลายเพ็ญ (คว่ำ/หงาย) ลายคัน ลายดอกแก้ว ลายดอกผักแว่น เรียกว่า ลายหมี่ครีว และแนวทางในการสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงพาณิชย์เน้นการสร้างคุณค่าทางด้านผลิตภัณฑ์จาก 5 แนวทาง คือ การปรับลดจำนวนลวดลายบนผืนผ้าลง การพัฒนาลายเดี่ยวให้เป็นลายใหม่ จนได้พัฒนาเป็นลายดอกผักแว่นและลายหอปราสาทเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ คือ ลายภูผาไชย และลายดอกผักไช้ และได้ทดลองนำผลิตภัณฑ์ใหม่ คือลายผ้าที่ได้พัฒนาจากลายโบราณเดิมพัฒนาเป็นหมอนอิง โซฟา ที่ใส่ไอแพค เป็นต้น และการสร้างโลโก้ให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าทอเพื่อสร้างการจดจำ

พิรวิชญ์ คำเจริญ และ เนตรชนก คงทน (2561, 14) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารการตลาดผ้าไท-ยวนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเชิงสร้างสรรค์ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า 1) การสร้างสื่อต้นแบบการสื่อสารการตลาดผลิตภัณฑ์ผ้าไท-ยวน ประกอบด้วยตราสัญลักษณ์, X-stand, บรรจุภัณฑ์, ใบปลิว, สื่อโปสเตอร์, สื่อไวเนล, สื่อออนไลน์ ได้แก่ เพจเฟซบุ๊กตลาดบ้านยวน นครจันทิก และสปอตโฆษณา และ 2) การสืบสานวัฒนธรรมผ้าไท-ยวน มุ่งสู่เศรษฐกิจชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ดำเนินการด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของ 4 ภาคส่วน ประกอบด้วย วัด ชุมชน หน่วยงานราชการ และสื่อมวลชนในการนำผ้าไท-ยวนเข้ามาจำหน่ายใน “ตลาดบ้านยวน นครจันทิก” ซึ่งผู้วิจัยร่วมกับชุมชนอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ได้ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารตลาดบ้านยวน นครจันทิก เพื่อสร้างความยั่งยืนของตลาด อันตอบรับต่อนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนแก่ชุมชนต่อไป

โกมลดา ชูยัง และคณะ (2564, 21) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเสริมสร้างการแปรรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพรน้ำผึ้งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตคนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อการเสริมสร้างการแปรรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพรน้ำผึ้งเพื่อยกระดับคนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เนื่องจากในตำบลเวียงสระมีความอุดมด้วยน้ำผึ้ง จึงเห็นความสำคัญของน้ำผึ้งที่มีประโยชน์ต่อการดูแลสุขภาพ ซึ่งน้ำผึ้งช่วยยับยั้งการเจริญเติบโตของแบคทีเรียและต่อต้าน

จุลินทรีย์ ได้มีแนวคิดในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้ง ทางวิศวกรสังคมและชุมชนได้เห็นถึงความสำคัญผลิตภัณฑ์ในตำบลจึงมีการส่งเสริมการสร้างอาชีพผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งได้มีการออกแบบโลโก้ที่สวยงามน่าดึงดูดและเผยแพร่สินค้าในช่องทางต่าง ๆ เพื่อจำหน่ายและยกระดับคุณภาพชีวิตคนในท้องถิ่น

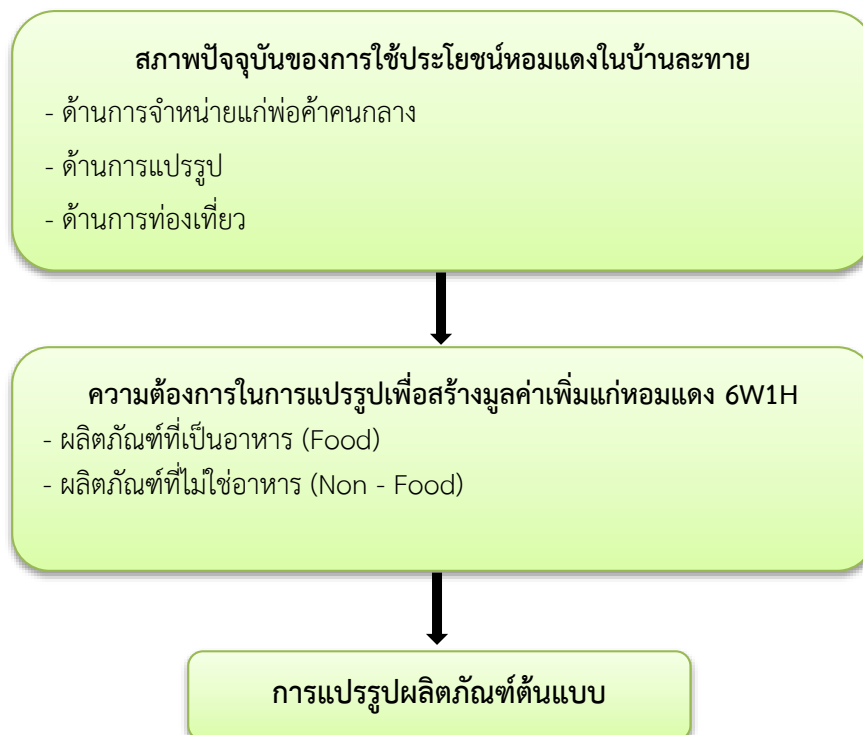
ชุดิพงศ์ คงสันเทียะ และ ชฎา นาคใหม่ (2566, 131) ผลการวิจัยพบว่า วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพด้านการผลิต วิสัยทัศน์ผู้นำ และมีโอกาสด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐ กระแสการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการขึ้นทะเบียนเป็นสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ส่วนจุดอ่อนและอุปสรรคคือการขาดความรู้และทักษะการแปรรูป คู่แข่งการตลาด และต้นทุนที่เพิ่มสูง ทำให้มีการจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ 3 ครั้ง ได้แก่ การให้ความรู้การแปรรูปกล้วยเป็นเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ การพัฒนาตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ และการแปรรูปขยะ การติดตามและประเมินผลพบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการนำความรู้และทักษะไปใช้ประโยชน์ และได้ผลลัพธ์ออกมา 2 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ไซเดอร์กล้วยสังคม และน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วย โดยอยู่ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG ครบทุกหลักการ ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว

วิภาวดี ว่องสาริกการ (2566, 72) ได้วิจัยเกี่ยวกับการแปรรูปข้าวสังข์หยดซึ่งเป็นวัสดุเศษเหลือจากการสีข้าวเป็นน้ำมันรำข้าวสังข์หยดบิเบิ้น และวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรตำบลเกาะเต่า จังหวัดพัทลุง ผลิตเครื่องสำอางสมุนไพรเพื่อเพิ่มมูลค่ารำข้าวสังข์หยด โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ลิปสติกที่มีส่วนผสมจากน้ำมันรำข้าวสังข์หยดบิเบิ้น

จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหอมแดงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มนั้นจะต้องมีกระบวนการแปรรูปจากลักษณะเดิมให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ โดยมีความพยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์ในด้านต่าง ๆ ให้มีคุณค่าในสายตาของลูกค้ามากยิ่งขึ้น และจะต้องพิจารณาถึงความต้องการสนิยมของผู้บริโภคเป็นหลัก รวมไปถึงการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างและโดดเด่น ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหอมแดงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของบ้านละทาย ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหอมแดงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตโรงแรม และผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์โรงแรมจากบ้านทะเลไทย ตำบลทะเลไทย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนประชากรทั้งหมด 786 คน เพื่อสัมภาษณ์เจาะลึก สันทนาการกลุ่ม และประชุมระดมความคิดเห็น

กลุ่มตัวอย่าง

1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาสภาพปัจจุบันของการใช้ประโยชน์โรงแรมของบ้านทะเลไทย ประกอบด้วยประธานกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตโรงแรมในชุมชน มีจำนวน 15 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

2) กลุ่มตัวอย่าง เพื่อสำรวจความต้องการความต้องการในการแปรรูป โดยสำรวจข้อมูลจากผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากโรงแรม และความต้องการในการแปรรูป เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนของประชากรที่บริโภคโรงแรมจึงคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดย (ใช้สูตรของ W.G. Cochran (1953, 886) อ้างถึงใน ศิราณี เมฆลอย, 2564, 323) ดังนี้

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P คือ สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการ (0.5)

Z คือ ระดับความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96 (มั่นใจ 95%)

d แทน สัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ (0.05)

แทนค่าในสูตร จะได้

$$n = \frac{0.5(1 - 0.5)(1.96)^2}{(.05)^2}$$

$$n = \frac{0.25(3.8416)}{.0025}$$

$$n = \frac{0.9604}{0.0025}$$

$$n = 384.16 \sim n = 385$$

ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บข้อมูลอย่างน้อย คือต้องไม่ต่ำกว่า 385 คน แต่ผู้ศึกษาจะทำการเก็บข้อมูลจำนวน 400 คน เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ผล แล้วจึงทำการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก

2. เครื่องมือในการวิจัย

1) **แบบสัมภาษณ์เชิงลึก** โดยสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วยประธานกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตหอมแดงในชุมชนเพื่อสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพด้านการใช้ประโยชน์จากผลผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการแปรรูปหอมแดง

2) **แบบสังเกต** เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในทุกขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย เพื่อสังเกตสภาพการณ์ในการดำเนินงานในกระบวนการผลิต การออกแบบ และการแปรรูปในทุกขั้นตอน พร้อมทั้งจดบันทึกการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอน รวมทั้งการบันทึกภาพการร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ในทุกขั้นตอนของการวิจัย

3) **แบบสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ** ทฤษฎี 6W1H (สุพิชชา ไตรวิทย์, 2564, 139) กลุ่มผู้ผลิตและกลุ่มผู้บริโภค เป็นการศึกษาความต้องการของกลุ่มผู้ผลิตและผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์หอมแดง และการแปรรูป เป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ 1) Who constitutes the market ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย 2) What does the market buy ผู้บริโภคต้องการซื้ออะไร 3) Where does the market buy ผู้บริโภคซื้อที่ไหน 4) When does the market buy ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด 5) Why does the market buy ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ 6)

Who participates in the buying ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ และ 7) How does the market buy ผู้บริโภคซื้ออย่างไร

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบปฏิบัติการโดยการลงมือปฏิบัติจริง โดยดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันของการใช้ประโยชน์หอมแดงของบ้านละทาย ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ในขั้นตอนนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาสภาพกระบวนการผลิต การออกแบบตลาดสด ชนิดของตลาดสดผลิตภัณฑ์ การแปรรูป โดยสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ประธานกลุ่มสมาชิกในกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตหอมแดงในพื้นที่บ้านละทาย ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

ขั้นตอนที่ 2 สำรวจความต้องการในการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่หอมแดงของบ้านละทาย ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ในขั้นตอนนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ ของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตและผู้บริโภคเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของผลิตภัณฑ์หอมแดง และการแปรรูปหอมแดงเพื่อเป็นของที่ระลึก ตามที่ต้องการของผู้บริโภคเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ และการแปรรูปหอมแดงตามความต้องการของผู้บริโภค หลังจากนั้นนำผลที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดประชุมร่วมกับคณะกรรมการกลุ่มฯ และผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภคแล้วนำมาสรุปผลแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3 การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์จากหอมแดง

ในขั้นตอนนี้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของผู้บริโภคและสมาชิกในกลุ่มฯ ในระยะนี้มีกิจกรรมดังนี้

1) การประชุมระดมความเห็นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากหอมแดง ผู้เข้าร่วมประชุมระดมความเห็น ประกอบด้วยสมาชิกในกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตหอมแดงในชุมชน และผู้บริโภคหอมแดง เพื่อเก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางและความต้องการในการแปรรูปหอมแดงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

2) ประชุมคณะทำงานเพื่อกำหนดกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับผลที่ได้จากการระดมความเห็นรวมทั้ง เลือกผลิตภัณฑ์ที่กลุ่มมีศักยภาพสามารถผลิตได้

3) ลงมือปฏิบัติจริงโดยดำเนินกิจกรรมต่างๆ ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมทุกภาคี ประกอบด้วย กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการออกแบบสายแพคเก็ตของผลิตภัณฑ์ การแปรรูป เช่น การฝึกอบรม การลงมือปฏิบัติดำเนินการแปรรูปหอมแดง การตลาด ฯลฯ มีกิจกรรมดังนี้

(1) จัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

(2) จัดการอบรม การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการแปรรูป

(3) การลงมือปฏิบัติจริงจำแนกตามความต้องการกลุ่มได้แก่การออกแบบผลิตภัณฑ์ การแปรรูป การทำบรรจุภัณฑ์

(4) การทดลองการตลาด ภายหลังจากที่ได้พัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์ต้นแบบแล้ว ได้ดำเนินการ ทดสอบแนวคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ (Product Testing) กับกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย โดยศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มลูกค้า เป้าหมายที่มีต่อการออกแบบ รูปแบบ ความสวยงาม ประโยชน์ใช้สอย ราคา โดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการแล้วปรับปรุงผลิตภัณฑ์ตามความคิดเห็นของผู้บริโภค

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามสำรวจความต้องการในการแปรรูปผลิตภัณฑ์หอมแดง โดยการลงรหัสและบันทึกข้อมูลในโปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติพื้นฐาน

2) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มโดยการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีบรรยายเชิงพรรณนา ผู้วิจัยจำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาวิเคราะห์ จัดระเบียบข้อมูลโดยการจัดกลุ่มข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลที่เก็บรวบรวม เรียบเรียงข้อมูล จัดลำดับตามเนื้อหาที่ต้องการศึกษาและเพิ่มเติมข้อมูลที่ได้ค้นพบใหม่จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มในงานวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการใช้ประโยชน์หอมแดงของบ้านละทาย ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก โดยสรุปแล้วพบว่าชาวบ้านส่วนใหญ่มีการใช้ประโยชน์หอมแดงเพื่อขายเป็นผลผลิตทางการเกษตรเป็นหลัก โดยจะขายส่งให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อหอมแดงจากหน้าสวนรองลงมาคือใช้เพื่อบริโภคในครัวเรือนซึ่งจะนำมาใช้ในการประกอบอาหาร และทำเป็นยาสมุนไพรพื้นบ้านตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งสามารถจัดลำดับของการใช้ประโยชน์ของหอมแดงได้ดังนี้ 1) ด้านการจำหน่ายโดยตรงต่อพ่อค้าคนกลาง 2) ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 2.1 ประเภทบริโภค ได้แก่ ชาสมุนไพรหอมแดง 2.2 ยารักษาโรค 2.3 ด้านของที่ระลึกของนักท่องเที่ยว นำผลิตผลจากการแปรรูปมาวางจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน เพื่อเป็นของฝากของที่ระลึก ส่วนการออกแบบลวดลาย ชนิดของลวดลาย การแปรรูปหอมแดงในกลุ่มฯ พบว่าไม่เคยมีการออกแบบลวดลายบรรจุภัณฑ์เอง ส่วนใหญ่นำผลิตภัณฑ์ง่ายๆ มาบรรจุห่อเพื่อจำหน่าย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ส่วนการแปรรูปนั้นมีเพียงการตากให้แห้งแล้วนำมาจัดทำเป็นมัด เพื่อจำหน่าย และชาสมุนไพรหอมแดง

2. ผลสำรวจความต้องการของเกษตรกรกลุ่มผู้ผลิตและกลุ่มผู้บริโภคเกี่ยวกับการแปรรูปหอมแดงตามความต้องการในการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่หอมแดงของบ้านละทาย สำรวจความต้องการของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ที่มาซื้อหอมแดงในชุมชน ในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 400 คน ตามทฤษฎี 6W1H พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ผู้บริโภคต้องการให้มีการแปรรูปหอมแดงเป็นขนม ($\bar{x} = 4.71$) ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน เท่า 0.53 ด้านสามารถเลือกซื้อ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์หอมแดงได้จากหมู่บ้าน ($\bar{x} = 4.67$) ส่วน
 เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่า 0.54 ด้านผู้บริโภคมีความต้องการในการซื้อสินค้าหอมแดงของบ้านละทาย มากที่สุด
 ในช่วงงานประจำปี ($\bar{x} = 4.62$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่า 0.57 ด้านผู้บริโภคมีช่องทางในการซื้อสินค้า
 หอมแดงจากเกษตรกรผู้ผลิตหอมแดงของชุมชนบ้านละทายโดยซื้อที่ตลาดชุมชน ($\bar{x} = 4.60$) ส่วนเบี่ยงเบน
 มาตรฐาน เท่า 0.57 ด้านกลุ่มเป้าหมายในการขายหอมแดงของบ้านละทายคือกลุ่มพ่อค้าคนกลาง ($\bar{x} = 4.59$)
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่า 0.61 ด้านสาเหตุผู้บริโภคจึงได้ตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าประเภทหอมแดงของชุมชน
 ละทายเพราะราคาถูกกว่าที่อื่น ($\bar{x} = 4.58$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่า 0.58 และด้านผู้ที่มีส่วนร่วมในการ
 ตัดสินใจซื้อ หอมแดงของชุมชนบ้านละทาย มากที่สุดคือพ่อค้าคนกลาง เพื่อนำไปจำหน่ายต่อ ($\bar{x} = 4.52$) ส่วน
 เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่า 0.64 ตามลำดับ

ภาพที่ 1: แสดงขนมที่แปรรูปจากหอมแดง

3. การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มแก่กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกหอมแดงของบ้านละทาย ตำบลละทาย
 อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษผลจากการสำรวจนั้นผู้บริโภคต้องการให้แปรรูปเป็นขนมหอมแดง
 กระบวนการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหอมแดงความต้องการของผู้บริโภคและสมาชิกในกลุ่มฯ การสร้าง
 มูลค่าเพิ่มโดยการสร้างเอกลักษณ์ท้องถิ่นให้มีเฉพาะตัว ทำสติกเกอร์และบรรจุภัณฑ์ ในการออกแบบบรรจุ
 ภัณฑ์ครั้งนี้ได้ออกแบบเป็นกล่องกระดาษแข็งสวยงาม และสามารถมองเห็นผลิตภัณฑ์ได้ง่าย และรักษา
 สภาพแวดล้อมจากวัสดุธรรมชาติที่สามารถย่อยสลายได้ง่าย รวมถึงรูปร่าง สีสนได้อย่างชัดเจน รวมทั้งสติก
 เกอร์ในทุกผลิตภัณฑ์ โดยพัฒนาบรรจุภัณฑ์ออกเป็น 3 รูปแบบ นั้นสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์หอมแดงสู่การ
 สร้างรายได้เพิ่ม โดยการสร้างเศรษฐกิจจากการใช้ทุนทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น การนำสินค้าการเกษตร ที่มี
 เอกลักษณ์ของชุมชนร่วมกับการใช้นวัตกรรมในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นที่แปลกใหม่ ทันสมัย
 ก่อให้เกิดรายได้ที่เป็นตัวเงินตามหลักของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยการจำหน่ายหลายแห่ง ได้แก่ ที่ทำการกลุ่ม
 ๆ ที่ตลาดนัดในโครงการประชารัฐซึ่งจัดโดยการบริหารส่วนตำบลละทาย โดยได้จำหน่ายทุกวันพุธ งานออก
 ร้านประจำปีของจังหวัด รวมทั้งการขายออนไลน์ ทำให้มีรายได้หลังจากการแปรรูปในระยะเวลา 3 เดือน เป็น

เงิน 23,500 บาท 25,000 บาท และ 22,000 บาท ตามลำดับ รวมรายได้ในเวลา 3 เดือนทั้งสิ้น 70,500 บาท รวมทั้งมีการสั่งซื้อออนไลน์จากในชุมชนใกล้เคียง และร้านค้าภายในจังหวัด และสั่งจองจากโรงแรมต่าง ๆ อีกมาก

บรรจุภัณฑ์ แบบที่ 1   บรรจุภัณฑ์ แบบที่ 2   บรรจุภัณฑ์ แบบที่ 3

ภาพที่ 2: แสดงบรรจุภัณฑ์บรรจุภัณฑ์หอมแดง 3 แบบ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการใช้ประโยชน์หอมแดงของบ้านละทาย ตำบลละทาย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยสรุปแล้วพบว่าชาวบ้านส่วนใหญ่มีการใช้ประโยชน์หอมแดงเพื่อขายเป็นผลผลิตทางการเกษตรเป็นหลัก โดยจะขายส่งให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อหอมแดงจากหน้าสวน รองลงมาคือใช้เพื่อบริโภคในครัวเรือนซึ่งจะทำมาใช้ในการประกอบอาหาร และทำเป็นยาสมุนไพรพื้นบ้านตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สงวนศักดิ์ ศรีสุธรรม (2560) หอมแดงจะมีผลผลิตในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมีนาคมของทุกปี ราคาอยู่ระหว่าง 8–20 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งพ่อค้าคนกลางจะมารับซื้อผลผลิตหอมแดงถึงที่และนำไปขายเอง นอกจากนั้นแล้วหอมแดงยังมีประโยชน์ด้านอาหารซึ่งคนไทยส่วนใหญ่นิยมนำส่วนหัวที่แก่เต็มที่แล้วนำมาเป็นส่วนประกอบของเครื่องแกงไทยแทบทุกชนิด ด้านสมุนไพร คนไทยใช้หอมแดงเป็นสมุนไพรรักษาโรคหลายชนิดมาตั้งแต่โบราณจนปัจจุบัน ในตำราประมวลสรรพคุณยาไทยกล่าวถึงหอมแดงว่า “ใช้หัวแก่จัดๆ เป็นยารับประทานขับลมในลำไส้ แก้ปวดท้อง ดมมีกลิ่นฉุนแก้หวัดคัดจมูก ตำสุมหั้วเด็กแก้หวัด ขี้ต้มแก้ซางซัสลบ เป็นยาบำรุงหัวใจ” และสอดคล้องกับแนวคิดของ สิริมนตร์ บุญโกย (2565, 135) หอมแดงหอมแดงมีรสชาติเผ็ดและกลิ่นฉุน สารสำคัญที่ทำให้กลิ่นฉุน คือ Propenedisulphide ซึ่งมีคุณสมบัติในการลดไขมันในเส้นเลือด และลดไขมันในเส้นเลือด และลดน้ำตาลตาลกลูโคสในเลือด ช่วยขับลมแก้ท้องอืด ช่วยย่อยและเจริญอาหาร แก้อาการจุกเสียดต่างๆ ขับพยาธิทำให้ร่างกายอบอุ่น หอมแดงประกอบด้วยสารเคอร์ซีติน และฟลาโวนอยด์ (quercetin, flavonoid glycosides) มีฤทธิ์เป็นสารต้านอนุมูลอิสระ ลดความเสี่ยงของโรคมะเร็ง

2. ผลสำรวจความต้องการของเกษตรกรกลุ่มผู้ผลิตและกลุ่มผู้บริโภคเกี่ยวกับการแปรรูปหอมแดงตามความต้องการของกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ที่มาซื้อหอมแดงในชุมชน ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่าต้องการให้แปรรูปเป็นขนมหอมแดงมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ พาขวัญ ทองรักษ์ (2560, 245-246) กล่าวถึงนายองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ สามารถเชื่อมโยงตลาดได้เกษตรกรจึงมีความมั่นใจที่จะผลิตข้าวเกรียบจำหน่าย นอกจากนี้ในขั้นตอนการผลิตข้าวเกรียบ มีขั้นตอนการผลิตไม่ซับซ้อน ใช้เครื่องมือราคาไม่แพง ผลิตภัณฑ์มีอายุการเก็บรักษานาน ชุมชนสามารถปฏิบัติได้ จึงตัดสินใจร่วมกันในการพัฒนาสูตรข้าวเกรียบจากมันเทศ โดยใช้มันเทศในปริมาณมากกว่าข้าวเกรียบทั่วไป เพื่อเหตุผลทางสุขภาพ และเพิ่มมูลค่ามันเทศ และสอดคล้องกับแนวความคิดของ วิภาวดี วงศ์สาริกการ (2566, 72) ได้วิจัยเกี่ยวกับการแปรรูปข้าวสังข์หยดซึ่งเป็นวัสดุเหลือจากการสีข้าวเป็นน้ำมันรำข้าวสังข์หยดบิบนเย็น และวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรตำบลเกาะเต่า จังหวัดพัทลุง ผลิตเครื่องสำอางสมุนไพรเพื่อเพิ่มมูลค่ารำข้าวสังข์หยดโดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ลิปสติกที่มีส่วนผสมจากน้ำมันรำข้าวสังข์หยดบิบนเย็น

3. การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มแก่กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตหอมแดงของบ้านละทาย ความต้องการของผู้บริโภคและผู้ผลิต ต้องการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการสร้างเอกลักษณ์ท้องถิ่นให้มีเฉพาะตัว ทำสติกเกอร์และบรรจุภัณฑ์ ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ครั้งนี้ได้ออกแบบเป็นกล่องกระดาษแข็งสวยงาม และสามารถมองเห็นผลิตภัณฑ์ได้ง่าย และรักษาสภาพแวดล้อมจากวัสดุธรรมชาติที่สามารถย่อยสลายได้ง่าย รวมถึงรูปร่าง สี สันได้ อย่างชัดเจน รวมทั้งสติกเกอร์ในทุกผลิตภัณฑ์ โดยพัฒนาบรรจุภัณฑ์ออกเป็น 3 รูปแบบ นั้นสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์หอมแดงสู่การสร้างรายได้เพิ่ม โดยการสร้างเศรษฐกิจจากการใช้ทุนทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น การนำสินค้าการเกษตร ที่มีเอกลักษณ์ของชุมชนร่วมกับการใช้นวัตกรรมในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นที่แปลกใหม่ ทันสมัย ก่อให้เกิดรายได้ที่เป็นตัวเงินตามหลักของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของบุษบา หินเอาจี และคณะ (2562, 142-150) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์ผ้าทอมัดหมี่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กรณีศึกษากลุ่มผ้าทอบ้านม่วงหอม จังหวัดพิษณุโลก โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ จากผลการวิจัยที่พบว่า การพัฒนาผลิตภัณฑ์กับการออกแบบผลิตภัณฑ์จะดำเนินการควบคู่กันไปเป็นการพยายามค้นหาสร้างสรรค์สิ่งใหม่หาวิธีแก้ไขหรือคำตอบใหม่ๆ สำหรับปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องอาศัยวิทยาการที่ก้าวหน้า กรรมวิธีการผลิต การเลือกใช้วัสดุและหลักในการออกแบบ เข้าใจการวิเคราะห์ปัญหาการคิดออกแบบสร้างสรรค์และการแก้ไขปรับปรุงผลิตภัณฑ์โดยมีหลักการในออกแบบผลิตภัณฑ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติพงศ์ คงสันเทียะ และชฎาล นาคใหม่ (2566, 131) ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ และการแปรรูปขยะการติดตามและประเมินผลพบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการนำความรู้และทักษะไปใช้ประโยชน์และได้ผลลัพธ์ออกมา 2 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ไซเดอร์กล้วยสังคัม และน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วย โดยอยู่ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG ครอบคลุมหลักการ ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว และสอดคล้องกันกับ โกมล ดาซุยัง และคณะ (2564, 21) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อการเสริมสร้างการแปรรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพรน้ำผึ้งเพื่อยกระดับคนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เนื่องจากในตำบลเวียงสระมีความอุดมด้วยน้ำผึ้ง จึงเห็น

ความสำคัญของน้ำผึ้งที่มีประโยชน์ต่อการดูแลผิว ซึ่งน้ำผึ้งด้วยช่วยยับยั้งการเจริญเติบโตของแบคทีเรียและต่อต้านจุลินทรีย์ ได้มีแนวคิดในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้ง ทางวิศวกรรมสังคมและชุมชนได้เห็นถึงความสำคัญผลิตภัณฑ์ในตำบลจึงมีการส่งเสริมการสร้างอาชีพผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งได้มีการออกแบบโลโก้ที่สวยงามน่าดึงดูด และเผยแพร่สินค้าในช่องทางต่าง ๆ เพื่อจำหน่ายและยกระดับคุณภาพชีวิตคนในท้องถิ่น

สรุป

การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มแก่กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตหอมแดงของบ้านละทายนั้นประชากรผู้ผลิตและผู้บริโภคในพื้นที่ โดยการสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อด้วยทฤษฎี 6W1H ผลปรากฏว่าต้องการให้น้ำหอมแดงมาแปรรูปเป็นขนมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ให้มีรสชาติดีมีเอกลักษณ์บรรจุภัณฑ์มีรูปลักษณ์ที่สวยงาม บรรจุภัณฑ์มีหลากหลายให้เลือกซื้อ สามารถสร้างรายได้เพิ่มให้แก่เกษตรกรผู้ผลิตได้ สร้างเศรษฐกิจจากการใช้ทุนทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น สร้างเอกลักษณ์ของชุมชนร่วมกับการใช้นวัตกรรมในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นที่สามารถก่อให้เกิดรายได้ให้แก่ชุมชนตามหลักของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มแก่กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตหอมแดงของบ้านละทาย เป็นการนำสินค้าเกษตรที่มีอยู่ในชุมชน มาพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ชุมชน โดยการนำองค์ความรู้มาต่อยอดสู่การพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีรูปลักษณ์ที่ดียิ่งขึ้น สามารถเพิ่มมูลค่า และเพิ่มความน่าสนใจในการซื้อของผู้บริโภค สามารถสร้างอาชีพและมีมูลค่าเพิ่มให้เกิดแก่ชุมชนในท้องถิ่น สามารถเป็นต้นแบบของการพัฒนาและต่อยอดไปสู่การแปรรูปสินค้าเกษตรชนิดอื่น ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนในอนาคตต่อไปได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย เช่น ช่องทางในระบบออนไลน์ ในรูปแบบแพลตฟอร์มแอปพลิเคชันการจัดจำหน่ายสินค้าในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มช่องทางให้กับผู้ผลิตและผู้บริโภคได้เข้าถึงมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2561). *แปรรูปผลิตผลการเกษตรอย่างไรให้เพิ่มค่าในยุค 4.0*.

https://www.sme.go.th/upload/mod_download/download_20181005083327.pdf

โกลดา ชูยัง, บุษยา คงแก้ว, ปณิดา จันทร์ขาว, พัฒนิตา สังข์แก้ว, และ ศุภกานต์ เต็มราม. (2564). การ

เสริมสร้างการแปรรูปผลิตภัณฑ์สบู่น้ำผึ้งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตคนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน. *วารสาร*

ภูมิวิเวศพัฒนาอย่างยั่งยืน, 2(1), 21-30. [https://so09.tci-thaijo.org/index.php/AJ-](https://so09.tci-thaijo.org/index.php/AJ-SHaDa/article/download/308/123)

[SHaDa/article/download/308/123](https://so09.tci-thaijo.org/index.php/AJ-SHaDa/article/download/308/123)

- ชุดิพงศ์ คงสันเทียะ และ ชฎาล นาคใหม่. (2566). การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ BCG: กรณีวิสาหกิจชุมชนแปรรูปกล้วย ตำบลนาจัว อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*, 40(1), 130-151. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/HUSO/article/view/262767>
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุษบา หินธารว, พรชัย ปานทุ่ง, และ พัชรา วงศ์แสงเทียน. (2562) การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ผ้าทอมัดหมี่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กรณีศึกษากลุ่มผ้าทอบ้านม่วงหอม จังหวัดพิษณุโลก. *วารสารวิจัยและพัฒนาวลัยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 14(1), 142-150. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/vrurdihsjournal/article/view/184335>
- พาขวัญ ทองรักษ์. (2560). การพัฒนากระบวนการผลิตข้าวเกรียบมันเทศสู่การผลิตเชิงพาณิชย์โดยชุมชนมีส่วนร่วม. *วารสารวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่*, 9(4), 242-256. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/abcjournal/article/view/106371>
- พีรวิทย์ คำเจริญ และ เนตรชนก คงทน. (2561). การสื่อสารการตลาดผ้าไทย-ยวนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเชิงสร้างสรรค์ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิชาการนวัตกรรม สื่อสารสังคม*, 6(1), 14-25. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jcosci/article/view/138051/102679>
- วารุณี สุนทรเจริญนนท์. (มปป.). *สร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการสร้างสรรค์ไม่ยากอย่างที่คิด*. http://www.amexteam.com/resources/helper/editor/upload/knowledge/1/01_.pdf.
- วิภาวดี ว่องสาริกการ. (2566). การพัฒนาผลิตภัณฑ์ลิปสติกน้ำมันรำข้าวสังข์หยดบิเบียนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรตำบลเกาะเต่าจังหวัดพัทลุง. *วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาวิจัยเชิงพื้นที่*, 15(1), 72-88. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/abcjournal/article/view/265268/173193>
- วิไลดา เตชะเวช. (2547). *กลยุทธ์และยุทธวิธีการสร้างคุณค่าการตลาด*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริณี เมฆลอย. (2564). ปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ ข้าวหอมมะลิบรรจุถุงของประชาชนในจังหวัดสมุทรสาคร. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(9), 323-336. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/article/view/249739/>
- สงวนศักดิ์ ศรีสุธรรม. (2560). *หอมแดงกล่องความรู้กินได้*. <https://www.okmd.or.th/upload/pdf/2560/KC/Shallot.pdf>
- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดศรีสะเกษ. (2562). *การปลูกหอมแดงในจังหวัดศรีสะเกษ*. <http://www.moac-info.net/SiSaKet/>

- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดศรีสะเกษ. (2563). *ฐานข้อมูลรายสินค้า หอมแดงศรีสะเกษ (GI) ภายใต้โครงการศูนย์บริการข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์แบบเบ็ดเสร็จ จังหวัดศรีสะเกษ*.
<https://www.opsmoac.go.th/sisaket-dwl-files-421591791303>
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2564). *สศท.11 ลงพื้นที่ศรีสะเกษเกาะติดสถานการณ์หอมแดง จังหวัดศรีสะเกษ*.
<https://oae.go.th/view/1/รายละเอียดข่าวข่าว%20สศท./37715/TH-TH>
- สิริมนตร์ บุญโยก. (2565). หอมแดง. *วารสารศูนย์การศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก โรงพยาบาลพระปกเกล้า*, 39(1), 134-137. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/ppkjournal/article/view/256820>
- สุจินดา เจียมศรีพงษ์ และ ปิยวัน เพชรหมี่. (2560). การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยกรณีศึกษาผ้าทอลายโบราณ. *วารสารการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน*, 10(4), 62-85.
<https://www.journal.nu.ac.th/JCDR/article/view/1669>
- สุชาวดี ทองหนูรุ่ง, จิตติมา ดำรงวัฒนะ, อุดมศักดิ์ เดโชชัย, และ เดโช แชน้ำแก้ว. (2563). กระบวนการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์จากน้ำผึ้งในชุมชน กรณีศึกษา: กลุ่มวิสาหกิจชุมชนบ้านควนเกียะ ตำบลนางหลง อำเภอยะรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสังคมพัฒนศาสตร์*, 3(2), 1-11. <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/JSSD/article/view/161>
- สุพิชชา โตวิชัย. (2564). การศึกษาเพื่อการออกแบบและประเมินความพึงพอใจในการพัฒนาศักยภาพธุรกิจตลาดชุมชน ภายใต้โครงการ “ตลาดต้องชม: คลองบางหลวง”. *Journal of Architectural /Planning Research and Studies*, 18(2), 139-154. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jars/article/view/241669/168382>

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันชื่อเสียงประเทศไทย

The Confirmatory Factors Analysis on Country Reputation of Thailand

กฤชนัท แสนทวี^{1*}, ชัชฎา อัครศรีวร นากาโอกะ², ภัทธีรา ทีรสวัสดิ์³Kritchanat Santawee^{1*}, Chatchada Akarasriworn Nagaoka², Phatthira Teeraswasdi³^{1,2,3}วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 ประเทศไทย

^{1,2,3}College of Social Communication Innovation, Srinakharinwirot University

114 Sukhumvit 23, Wattana District, Bangkok, 10110, Thailand

รับบทความ: 14 มีนาคม 2566

ปรับปรุงบทความ: 19 สิงหาคม 2566

ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 30 สิงหาคม 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันชื่อเสียงประเทศไทย 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองคุณลักษณะของชื่อเสียงประเทศไทย เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 800 คน จากประชาชนชาวไทย ด้วยการจับสลากตัวแทนจังหวัดตามภูมิภาค 4 ภาค ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำปาง จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดนครพนม จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดกระบี่ และเจาะจงเลือกตัวอย่างพื้นที่พิเศษใน กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.824-0.936 วิเคราะห์ข้อมูลสถิติพรรณนาด้วยโปรแกรมสถิติทางสังคมศาสตร์และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมริสเรล พบว่า ชื่อเสียงประเทศไทยโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านกายภาพ อยู่ในระดับมาก เมื่อปรับแบบจำลองจนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีค่า ไค-สแควร์ (χ^2) มีค่า 591.78; df=220; p-value=0.00; RMSEA=0.044; RMR=0.034; SRMR=0.040; GFI=0.96; CFI=1.00 โดยองค์ประกอบที่สามารถบ่งชี้ชื่อเสียงประเทศไทยได้มากที่สุด คือ ด้านความเป็นผู้นำ ร้อยละ 98 ($R^2=0.98$, $b=0.92$) รองลงมา คือ ด้านสังคม ร้อยละ 97 ($R^2=0.97$, $b=1.03$) ลำดับที่ 3 คือ ด้านความปลอดภัย ร้อยละ 87 ($R^2=0.87$, $b=0.96$)

* ผู้เขียนหลัก (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)
อีเมล: good0773@gmail.com

คำสำคัญ

ชื่อเสียงประเทศ ชื่อเสียงองค์กร ทูตทางชื่อเสียง

Abstract

The purpose of this research are to 1) examine the confirmatory factors analysis in country reputation of Thailand. 2) To evaluate the alignment of the model with the characteristics of Thailand's reputation. The quantitative research were consisted of 800 respondents are Thai residences in 9 provinces by cluster sampling from 4 religions such as: Chiangmai, Lampang, Ubon Ratchathani, Nakhon Phanom, Phitsanulok, Pathum Thani, Surat Thani, Krabi and Bangkok by especially area. The questionnaire alpha coefficients ranged from 0.824-0.936. Descriptive statistics were analyzed by social science statistics while confirmatory and factor analysis and structural equation model were analyzed by LISREL. The results were as follows: the country reputation of Thailand overall is at moderate level. The social appeal element has highest mean at a high level. Next is the physical appeal element at a high level. The developed model fitted the empirical data by $\chi^2=591.78$; $df=220$; $P\text{-value}=0.00$; $RMSEA=0.044$; $RMR=0.034$; $SRMR=0.040$; $GFI=0.96$; $CFI=1.00$. The elements that can indicate the country reputation of Thailand the most are: the leader appeal element at 98 percent ($R^2=0.98$, $b=0.92$). Next is the social appeal element at 97 percent ($R^2=0.97$, $b=1.03$). The third is safety appeal element at 87 ($R^2=0.87$, $b=0.96$).

Keywords

Country Reputation, Corporate Reputation, Reputation Capital

บทนำ

การเข้าถึงโลกแห่งข้อมูลข่าวสารด้วยอินเทอร์เน็ตและช่องทางดิจิทัลต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้นมีความสำคัญต่อการจัดการชื่อเสียงประเทศ เนื่องจากสิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่งจะกลายเป็นข่าวในระดับโลกเพียงไม่ถึงนาที และสามารถมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นสาธารณะเกี่ยวกับประเทศนั้น ซึ่งความคิดเห็นสาธารณะที่มีต่อประเทศใดประเทศหนึ่งสามารถกระทบหรือเชื่อมโยงต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้ทั้งปริมาณนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางไปยังประเทศนั้น หรือการลงทุนทางธุรกิจในประเทศดังกล่าวได้ ผลกระทบดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับประเทศที่กำลังพัฒนาซึ่งจำเป็นต้องเพิ่มการแข่งขันกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ทั้งในด้านการท่องเที่ยวและการลงทุน จากการเพิ่มขึ้นของสำคัญของชื่อเสียงประเทศ ทำให้ประเทศต่าง ๆ ได้มีความพยายามในการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงทิศทางและจัดการมุมมองจากภายนอกที่คิดเกี่ยวกับประเทศของตน เช่น ประเทศสเปน ได้เปลี่ยนแปลงตัวเองจากการเป็นประเทศที่เหมาะสมกับวันหยุดสุดสัปดาห์ที่สงบ

เรียบ สำหรับคนวัยทำงานของอังกฤษและเยอรมัน ไปสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เต็มไปด้วยแฟชั่นและดนตรี ส่วนประเทศนิวซีแลนด์และอินเดีย ได้มีการปรับเปลี่ยนชื่อเสียงประเทศไปสู่การรีแบรนด์ (Berens et al., 2011, 77-78)

ชื่อเสียงมีอิทธิพลต่อผู้คนในการสนับสนุนประเทศซึ่งเป็นผลมาจากพฤติกรรมที่แต่ละประเทศแสดงออกแตกต่างกัน ชื่อเสียงที่ดีสามารถนำไปสู่แนวโน้มการส่งออกที่มากขึ้น การลงทุนที่มากขึ้น มีผู้คนเดินทางมาท่องเที่ยวที่มากขึ้น นั้นหมายถึงการทำให้เกิดรายได้และเศรษฐกิจที่ดีต่อประเทศนั้น ๆ โดยที่ผ่านมามีการจัดการชื่อเสียงองค์กรและการวัดชื่อเสียงองค์กรมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2008 และการวัดชื่อเสียงประเทศนั้นได้มีการดำเนินการโดย Country RepTrak™ ซึ่งมีการสำรวจพลเมืองในประเทศกลุ่ม G8 เป็นครั้งแรก ซึ่งเป็นการวัดชื่อเสียงประเทศจากการให้ความสำคัญในมุมมองเชิงเศรษฐกิจ (Frobes, 2019) นอกจากนี้ ชื่อเสียงประเทศ เป็นผลรวมของภาพลักษณ์ของประเทศที่มีการสั่งสมมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ประเทศที่มีชื่อเสียงที่ดีจะถูกรับรู้ว่าเป็นประเทศที่มีความน่าเชื่อถือต่อการลงทุนในการทำธุรกิจ หรือเดินทางท่องเที่ยวและอยู่อาศัยในประเทศนั้น ๆ แนวคิดชื่อเสียงประเทศมีความคล้ายคลึงกับการสร้างแบรนด์ประเทศ (Nation Branding) และมักจะมีความเชื่อมโยงกับเรื่องภาพลักษณ์ของประเทศ (Country Image) ซึ่งภาพลักษณ์ประเทศอาจถูกสร้างให้เกิดขึ้นได้ในวงกว้าง และเป็นการประเมินสิ่งนั้นด้วยคุณลักษณะทั่ว ๆ ไปของประเทศ เช่น สถาบันทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางการเมือง รัฐบาล การท่องเที่ยว ภูมิทัศน์ รูปแบบการเป็นผู้นำ และระบบวัฒนธรรมต่าง ๆ ในการศึกษาเกี่ยวกับชื่อเสียงประเทศ พบว่า เป็นการศึกษาในมิติที่หลากหลายของประเทศนั้น ๆ ทั้งในด้านอารมณ์ ด้านกายภาพ ด้านสถานะทางการเงิน ด้านความเป็นผู้นำ ด้านวัฒนธรรม และด้านแรงดึงดูดทางสังคม (Fullerton & Holtzhausen, 2012, 269-273; Kiambi & Shafer, 2018, 175-176)

จากความสำคัญดังกล่าวจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการประเมินและจัดการชื่อเสียงประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม ชื่อเสียงประเทศไม่สามารถที่จะสามารถดำรงอยู่ได้ด้วยการใช้เทคนิคด้านการตลาด แต่เป็นการตัดสินใจจากสิ่งที่ประเทศได้ทำหรือพฤติกรรมที่ประเทศนั้น ๆ แสดงออก ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่คำพูดหรือคำกล่าวอ้างเท่านั้น แต่ชื่อเสียงประเทศเป็นแนวคิดเชิงกลยุทธ์ ซึ่งมีพื้นฐานจากความประทับใจในระยะยาว อันเกิดจากการก่อตัวของภาพลักษณ์และการกระทำของประเทศ (Yousaf, 2017, 3-5) ประเทศที่มีชื่อเสียงที่ดีจะได้รับการสนับสนุนจากผู้คนทั่วโลก ซึ่งทำให้สร้างศักยภาพเมื่อเกิดสถานการณ์วิกฤตหรือช่วงเวลาที่อาจสร้างความไม่แน่ใจไว้วางใจของประเทศขึ้น (Country RepTrak, 2012) ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นในการแข่งขันระหว่างประเทศไม่เพียงแต่ในระดับภูมิภาคเท่านั้น รัฐบาลและสถาบันสาธารณะต่าง ๆ ยังเข้าสู่การยกระดับการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อปรับปรุงผลตอบกลับจากด้านความเป็นนวัตกรรมและเศรษฐกิจในระดับมหัพภาค โดยการสร้างแรงดึงดูดทางการลงทุนรายใหม่จากแหล่งทุนภายนอก หรือแม้กระทั่งการแสวงหาแหล่งเงินทุนสำหรับโครงการต่าง ๆ ซึ่งการมีชื่อเสียงที่ดีจึงกลายเป็นสิ่งสำคัญไม่เพียงแต่ในทางธุรกิจเท่านั้น แม้แต่สถาบันหรือองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร ปัจเจกบุคคล เช่น นักการเมือง ดารา ศิลปิน นักวิทยาศาสตร์ นักกีฬา เป็นต้น ตลอดจนประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศก็ตาม (Szwajca, 2017, 101-103) โดยการเพิ่มขึ้นของความ

สนใจในชื่อเสียงประเทศ ส่งผลให้เกิดความจำเป็นต้องมีการวัดอย่างเป็นระบบ และการมีการจัดระดับการรับรู้ของสาธารณะที่มีต่อประเทศต่าง ๆ โดยที่ผ่านมายังขาดเครื่องมือในการวัดชื่อเสียงประเทศที่ได้มาตรฐาน ดังนั้น สถาบันชื่อเสียงประเทศสหรัฐอเมริกา จึงได้สร้างเครื่องมือวัดชื่อเสียงประเทศ Country RepTrak™ ขึ้นเพื่อใช้ในการสำรวจออนไลน์ผู้บริโภคมากกว่า 45,000 ราย ใน 35 ประเทศ โดยแนวคิดของชื่อเสียงประเทศหรือสถานที่ต่าง ๆ โดยทั่วไปนั้น มีความเชื่อมโยงคล้ายคลึงกับแนวคิดเรื่องชื่อเสียงบุคคลและชื่อเสียงองค์กร แท้จริงแล้วอาจกล่าวได้ว่าทุกสิ่งมีชื่อเสียง ไม่ว่าจะเป็นบุคคล ผลิตภัณฑ์ องค์กร และประเทศหรือเมือง ซึ่งทั่วไปแล้วชื่อเสียงอาจถูกให้ความหมายถึง ส่วนต่าง ๆ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ จากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและกลุ่มผลประโยชน์ ชื่อเสียงของสิ่งต่าง ๆ จึงเป็นผลรวมของความคิดเห็นหรือเจตคติของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมที่มีผลประโยชน์ต่อสิ่งนั้น ซึ่งเจตคติมีความเชื่อมโยงต่อสิ่งต่าง ๆ ได้ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ หรือแม้กระทั่งเป็นกลาง ในทิศทางเดียวกันแนวคิดเรื่องชื่อเสียงประเทศจึงสามารถให้ความหมายได้ว่าเป็นภาพรวมหรือผลรวมของภาพลักษณ์จากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของประเทศ นั้น ๆ (Berens et al, 2011, 77-78)

จากความสำคัญของชื่อเสียงประเทศในด้านการสร้างศักยภาพทางการแข่งขันให้กับประเทศ ตลอดจนช่วยปกป้องหรือเป็นเกราะป้องกันเมื่อประเทศเข้าสู่ภาวะวิกฤติดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ทำให้ประเทศต่าง ๆ เริ่มให้ความสนใจต่อการจัดการชื่อเสียงประเทศของตนเองให้มีชื่อเสียง เกิดการยอมรับจากประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการวัดชื่อเสียงประเทศเสียก่อนเพราะให้ทราบถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องในมิติต่าง ๆ ว่าควรมีการดำเนินการจัดการอย่างไร ดังนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวัดชื่อเสียงประเทศจึงมีความสำคัญเนื่องจากต้องสามารถวัดได้ตรงตามความเป็นจริงและมีความน่าเชื่อถือ โดยเครื่องมือหนึ่งที่ประเทศทั่วโลกให้การยอมรับและได้รับความนิยมในการนำมาใช้วัดชื่อเสียงประเทศ คือ Country RepTrak™ ของสถาบันชื่อเสียงประเทศสหรัฐอเมริกา แต่อย่างไรก็ตาม การนำเครื่องมือดังกล่าวมาใช้วัดชื่อเสียงของประเทศไทยนั้นมีความจำเป็นต้องมีการปรับปรุงให้เกิดความสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของคุณลักษณะในด้านต่าง ๆ ของแต่ละมิติว่าสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการวัดชื่อเสียงของประเทศไทยได้อย่างเหมาะสมหรือจำเป็นต้องปรับปรุงคุณลักษณะในเรื่องใดให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะชื่อเสียงประเทศไทย
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองคุณลักษณะของชื่อเสียงประเทศไทย

ทบทวนวรรณกรรม

ชื่อเสียงของประเทศจัดเป็นมุมมองที่ถูกพัฒนาขึ้นมาจากชื่อเสียงองค์กร ซึ่ง RepTrak™ เป็นเครื่องมือแรกของโลกที่เป็นมาตรฐาน และถูกนำมาใช้เพื่อตรวจสอบความมีชื่อเสียงขององค์กรระหว่างกลุ่มต่าง ๆ และ

เป็นการรวมเครื่องมือที่ตรวจติดตามความมีชื่อเสียงขององค์กรในระดับนานาชาติที่สามารถให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทำการประเมินได้ทุกกลุ่มบริษัทต่าง ๆ ทั้งยังสามารถเลือกข้อมูลใน RepTrak™ นำมาเปรียบเทียบกับผลการสำรวจการรับรู้ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาในสื่อ ตัวอย่างเช่น การตรวจติดตามการสำรวจประชามติที่ได้ดำเนินการทุกวันทั่วโลกเพื่อให้บริษัทต่าง ๆ เข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของผู้บริโภค นักลงทุนและพนักงานได้โดยตรง RepTrak™ ถูกเริ่มนำมาใช้วัดชื่อเสียงในบริษัทขนาดใหญ่ทั่วโลกมากกว่า 1,000 บริษัท ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2006 โดยทำการสำรวจออนไลน์ทุกปีถึง 600 บริษัทใน 27 ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี สเปน สหราชอาณาจักร นอร์เวย์ รัสเซีย บราซิล ชิลี ออสเตรเลีย จีน เกาหลี ญี่ปุ่น อินเดีย ฯลฯ โดย Global Pulse ได้ถูกออกแบบมาเพื่อวัดสุขภาพของชื่อเสียงองค์กรโดยภาพรวม (Reputation institute, 2023) และได้มีการยอมรับอย่างแพร่หลายว่าชื่อเสียงประเทศและอิทธิพลจากชื่อเสียงนั้น จะส่งผลต่อประเทศไม่แตกต่างกันไปจากมุมมองที่เกี่ยวข้องกับชื่อเสียงองค์กร (Newbury, 2012, 241-259)

โดยชื่อเสียงประเทศสามารถส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของผลิตภัณฑ์ที่ถูกผลิตหรือส่งออกจากประเทศนั้นได้อย่างมากในมุมมองจากมุมมองของประเทศอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น เมื่อได้ยินว่าผลิตภัณฑ์จากประเทศเยอรมนีหรือญี่ปุ่น ผู้บริโภคจำนวนมากจะเห็นว่ามีความน่าเชื่อถือและคุณภาพโดยรวมของผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นผลพวงมาจากส่วนหนึ่งของชื่อเสียงที่เป็นที่ยอมรับต่อประเทศดังกล่าว จึงทำให้ภายใต้มุมมองของประเทศต่าง ๆ มีความสนใจเพิ่มขึ้นในชื่อเสียงของประเทศ และได้ขยายความจำเป็นไปสู่การวัดและติดตามการรับรู้ของประเทศต่าง ๆ อย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น แต่ในทางแนวคิดทฤษฎีก็ยังคงขาดการวัดชื่อเสียงของประเทศที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ในขณะที่การศึกษาชื่อเสียงของประเทศจำนวนมากที่ถูกดำเนินการในอดีตที่ผ่านมาพบ ว่า ข้อมูลและเครื่องมือวัดมักเป็นกรรมสิทธิ์และไม่ได้ถูกเผยแพร่ ทั้งนี้แนวคิดเรื่องชื่อเสียงของประเทศ มีคล้ายคลึงกับแนวคิดเรื่องชื่อเสียงขององค์กร ซึ่งแนวคิดเรื่องชื่อเสียงของประเทศสามารถกำหนดได้ว่าเป็นมุมมองโดยรวมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของแต่ละประเทศ (Berens et al, 2011, 77-78)

ชื่อเสียงของประเทศจึงเป็นภาพที่เกิดขึ้นโดยรวมของประเทศซึ่งถูกสังสมเป็นเวลานานในมุมมองด้านการตลาดของประเทศที่มีชื่อเสียงที่ดีถือเป็นประเทศที่นำลงทุนทำธุรกิจร่วมด้วย หรือแม้แต่การเดินทางไปท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ บางครั้งจึงทำให้เกิดมุมมองต่อแนวคิดเรื่องชื่อเสียงของประเทศว่ามีความคล้ายคลึงกันกับ “การสร้างแบรนด์ระดับชาติ” และมักจะเกี่ยวข้องกับคำว่า “ภาพลักษณ์ของประเทศ” แต่อย่างไรก็ตาม แนวความคิดเหล่านี้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนเนื่องจากชื่อเสียงประเทศเป็นมุมมองในภาพรวมของประเทศที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ชื่อเสียงของประเทศเป็นสิ่งถูกสังสมและมีความเชื่อมโยงกับภาพลักษณ์ของประเทศ ส่วน “การสร้างแบรนด์ประเทศ” เป็นความพยายามโดยเจตนาของประเทศต่าง ๆ เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของประเทศตนในด้านต่าง ๆ เช่น นักท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ภาษา ระบบการเมืองและเศรษฐกิจ สถาบันทางสังคม โครงสร้างพื้นฐานและคนที่สำคัญที่สุด เป็นต้น เพื่อนำไปสร้างการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ภาพลักษณ์และชื่อเสียงของประเทศยังถูกมองว่าเป็นการประเมินลักษณะทั่วไปของ

ประเทศ ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางการเมืองธรรมาภิบาล การท่องเที่ยว ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ รูปแบบความเป็นผู้นำ และวัฒนธรรม ที่ปรากฏต่อสาธารณะทั้งในระดับภายในประเทศ ภูมิภาค และในระดับนานาชาติ ทั้งนี้ การศึกษาชื่อเสียงของประเทศเป็นโครงสร้างที่ประกอบด้วยหลากหลายมิติที่มีความมั่นคงและสั่งสมมายาวนาน ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกในด้านอารมณ์ ร่างกาย การเงิน ของประเทศ ความเป็นผู้นำ วัฒนธรรม และสังคมที่น่าดึงดูด เป็นต้น โดยชื่อเสียงของประเทศเป็นแนวคิดเชิงกลยุทธ์ที่มีพื้นฐานมาจากความประทับใจระยะยาวที่สร้างจากภาพลักษณ์ในด้านต่าง ๆ จากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั่วโลก และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการกระทำของประเทศ (Yousaf & Li, 2015)

แม้ว่าชื่อเสียงจะมีมุมมองที่หลากหลาย แต่อาจพิจารณาได้ว่าเป็นการรับรู้โดยรวมและความนับถือที่สาธารณชนมีต่อองค์กรหรือประเทศ ชื่อเสียงของประเทศหนึ่งจึงถูกกำหนดโดยผู้ประเมินจากการให้คะแนนต่อประเด็นต่าง ๆ ในแต่ละมิติไม่ว่าจะเป็นความเป็นผู้นำ ประสิทธิภาพการบริหารงานผลิตภัณฑ์นวัตกรรม สถานที่ทำงาน ธรรมาภิบาลและสัญญาชาติ โดยเครื่องมือวัดชื่อเสียงของ RepTrak® ซึ่งประกอบด้วยมิติที่เกี่ยวข้องกับด้านอารมณ์ที่รวมถึงการเห็นคุณค่า ความรู้สึก ความไว้วางใจ และความชื่นชม ที่แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบย่อย ๆ เช่น องค์ประกอบทางเศรษฐกิจ องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมที่น่าดึงดูด และองค์ประกอบของรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพโดยในงานวิจัยของ Yousaf and Li (2015, 403-404) ได้มีการนำตัวชี้วัดชื่อเสียงประเทศในมิติต่าง ๆ มาใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ (1) ด้านการเงิน มีเป้าหมายเพื่อวัดความปลอดภัยในโอกาสทางการลงทุนของประเทศ (2) ด้านกายภาพ มีเป้าหมายเพื่อวัดศักยภาพสิ่งแวดล้อม ความสะอาดพื้นฐาน โครงสร้างพื้นฐานที่ดี และทัศนคติของประชาชน (3) ด้านวัฒนธรรม มีเป้าหมายเพื่อวัดมรดกทางวัฒนธรรมและความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศ (4) ด้านภาวะผู้นำ มีเป้าหมายเพื่อวัดประสิทธิภาพของระบบธรรมาภิบาลและความสามารถของประเทศในการเป็นผู้นำที่มีการสื่อสารวิสัยทัศน์ที่น่าสนใจไปทั่วโลก (5) ด้านอารมณ์ มีเป้าหมายเพื่อวัดคุณค่าทางอารมณ์ที่ผู้คนยึดติดกับประเทศ (6) ด้านความดึงดูดทางสังคม มีเป้าหมายเพื่อวัดความน่าดึงดูดใจของความมั่นคงภายในประเทศของประเทศและการอุทิศตนในการส่งต่อสู่ระดับโลก

ในการศึกษาของ Yang et al. (2008, 424-425) ได้มีวัดชื่อเสียงประเทศในด้าน (1) ด้านอารมณ์ เป็นการวัดความชื่นชอบ ความปรารถนา และความเคารพ ที่มีต่อประเทศ (2) ด้านกายภาพ เป็นการรับรู้เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เช่น ถนน บ้านเรือน การบริการ สถานดูแลสุขภาพ การสื่อสาร เป็นต้น (3) ด้านการเงิน เป็นการรับรู้เกี่ยวกับศักยภาพทางการแข่งขันของประเทศในทางการเงิน โอกาสในการเติบโต และความเสี่ยงในการลงทุน เป็นต้น (4) ด้านความเป็นผู้นำ เป็นการวัดความสามารถของประเทศในการแสดงวิสัยทัศน์ระดับโลก (5) ด้านวัฒนธรรม เป็นการวัดเกี่ยวกับมรดกทางภูมิปัญญาของประเทศที่มีมาช้านาน (6) ด้านความเป็นสากล เป็นการวัดการรับรู้เกี่ยวกับประเทศว่ามีมาตรฐานที่สูงในชุมชนโลก ไม่ว่าจะเป็นนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม นโยบายด้านสาธารณสุข (7) ด้านการเมือง เป็นการวัดการรับรู้เกี่ยวกับสถานะทางการเมืองของประเทศ เช่น ความสัมพันธ์ภายใน ความเป็นประชาธิปไตย และสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่มั่นคง เป็น

ต้น นอกจากนี้ การวัดชื่อเสียงประเทศในการวิจัยของ Kelley et al. (2019, 183-185) ได้มีการนำเสนอเครื่องมือในการวัดชื่อเสียงประเทศไว้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ความดึงดูดใจด้านสภาพแวดล้อม (Appealing Environment) ได้แก่ ความเป็นมิตรและยินดีต้อนรับ ความเป็นประเทศที่งดงาม รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ดึงดูดใจ การเป็นประเทศที่สนุกสนาน

2) การมีรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ (Effective Government) ได้แก่ สถานที่ปลอดภัย เป็นประเทศที่มีจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อการมีส่วนร่วมในชุมชนโลก การมีรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ มีมุมมองที่ก้าวไกล ต่อนโยบายทางสังคมและเศรษฐกิจ มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ สภาพแวดล้อมที่สร้างความชื่นชอบทางธุรกิจ

3) การมีศักยภาพทางเศรษฐกิจ (Advanced Economy) ได้แก่ การเข้าร่วมทางวัฒนธรรมโลก มีสินค้าและบริการที่มีคุณภาพสูง มีแรงงานที่การศึกษาดีและน่าเชื่อถือ มีแบรนด์สินค้าที่มีชื่อเสียง มีระบบการศึกษาที่มีคุณค่า มีเทคโนโลยีระดับสูง

ส่วนในการวิจัยของ Yousaf and Samreen (2015, 8-13) ได้มีการนำเสนอเครื่องมือในการวัดชื่อเสียงประเทศไว้ 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1) แรงดึงดูดด้านสังคม (Social Appeal) ได้แก่ สถานการณ์วิกฤต ความรับผิดชอบต่อสังคมระหว่างประเทศ การสนับสนุนเหตุผลที่ดี การต่อต้านการก่อการร้ายและสงคราม

2) แรงดึงดูดด้านการเงิน (Financial Appeal) ได้แก่ เปิดรับการลงทุนจากต่างชาติ มีการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ดี มีความปลอดภัยในการลงทุน เป็นประเทศภาษีต่ำ

3) แรงดึงดูดด้านความเป็นผู้นำ (Leadership Appeal) ได้แก่ มีการสื่อสารและแสดงวิสัยทัศน์ที่ดึงดูดใจประชาคมโลก มีการบริหารประเทศที่ดี ผู้นำมีคุณลักษณะที่เหมาะสม เคารพกฎหมายระหว่างประเทศ

4) แรงดึงดูดด้านความกลมเกลียว (Harmony Appeal) ได้แก่ ไม่มีการก่อการร้าย การยึดมั่นทางศาสนาอย่างเข้มข้น ความมีสันติภาพในประเทศ การต่อต้านการก่อการร้ายและสงครามระดับโลก

5) แรงดึงดูดด้านวัฒนธรรม (Cultural Appeal) ได้แก่ การเป็นประเทศที่มีสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีอดีตที่ผ่านมามากมาย มีกิจกรรมความบันเทิงที่สนุกสนาน

6) แรงดึงดูดด้านกายภาพ (Physical Appeal) ได้แก่ สถานที่สวยงาม พลเมืองมีการศึกษาดี มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี (ถนน บ้านเรือน การบริการ สุขภาพ การสื่อสาร)

7) แรงดึงดูดด้านอารมณ์ (Emotional Appeal) ได้แก่ การเป็นประเทศที่มีความรับผิดชอบในระดับโลก เป็นประเทศที่สร้างความชื่นชอบ เป็นประเทศที่มีความเป็นมิตร

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสรุปเกี่ยวกับคุณลักษณะของชื่อเสียงประเทศไทย จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการลงทุน ด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านความเป็นผู้นำ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านการเมือง การปกครอง และด้านความปลอดภัย ดังนี้

ภาพที่ 1: แสดงคุณลักษณะเชื้อเสี่ยงประเทศไทย

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายในประเทศไทยและเป็นประชาชนชาวไทยที่มีอายุตั้งแต่ 20-60 ปี จำนวน 800 ตัวอย่างใน 9 พื้นที่ ซึ่งได้จากการจับสลากตัวแทนจังหวัดในแต่ละภูมิภาคละ 2 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเขตปกครองพิเศษและเป็นเมืองหลวงที่มีประชากรจากภูมิภาคต่าง ๆ เข้ามาอยู่อาศัย โดยกำหนดจำนวนตัวอย่างพื้นที่ใกล้เคียงกัน คือ จังหวัดละ 85 ตัวอย่าง และกรุงเทพมหานคร จำนวน 120 ตัวอย่าง จนครบตามจำนวน 800 ตัวอย่าง จากนั้นใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่อายุ 20-60 ปี เนื่องจากเป็นผู้บรรลุนิติภาวะที่กฎหมายให้พ้นจากภาวะ ผู้เยาว์และให้มีความสามารถใช้สิทธิตามกฎหมายได้ด้วยตนเอง ด้วยการจับสลากรายชื่อจังหวัดและการกำหนดโควตาแต่ละพื้นที่จำนวนเท่า ๆ กัน ได้แก่ 1) ภาคเหนือ คือ (1) จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 85 ตัวอย่าง (2) จังหวัดลำปาง จำนวน 85 ตัวอย่าง 2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ (1) จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 85 ตัวอย่าง (2) จังหวัดนครพนม จำนวน 85 ตัวอย่าง 3) ภาคกลาง คือ (1) จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 85 ตัวอย่าง (2) จังหวัดปทุมธานี จำนวน 85 ตัวอย่าง 4) ภาคใต้ คือ (1) จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 85 ตัวอย่าง (2) จังหวัดกระบี่ จำนวน 85 ตัวอย่าง 5) กรุงเทพมหานคร จำนวน 120 ตัวอย่าง โดยมีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างบริเวณสถานที่ราชการที่มีผู้มาใช้บริการจำนวนมาก เช่น โรงพยาบาล ที่ว่าการอำเภอ ตลาด มหาวิทยาลัย สนามกีฬาประจำพื้นที่ เป็นต้น

ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์คุณลักษณะของเชื้อเสี่ยงประเทศไทยตามแนวคิดการวัดเชื้อเสี่ยงประเทศของ Country RepTrak™ ของสถาบันเชื้อเสี่ยงประเทศสหรัฐอเมริกา และการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับการวัดเชื้อเสี่ยงประเทศตาม Kelley et al. (2019); Yousaf and Samreen (2015); Marino and Mainolfi (2013); Kiambi and Shafer (2018); Christelis (2006); Yang et al. (2008); Jain and

Winner (2013) โดยผู้วิจัยสรุปได้ จำนวน 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการลงทุน ด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านผู้นำ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านการเมืองการปกครอง และด้านความปลอดภัย ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายปิด จำนวน 2 ตอนคือตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อชื่อเสียงประเทศไทย จำนวน 8 ด้าน ด้านการเงินการลงทุน จำนวน 5 ข้อ ด้านกายภาพ จำนวน 5 ข้อ ด้านวัฒนธรรม จำนวน 5 ข้อ ด้านความเป็นผู้นำ จำนวน 5 ข้อ ด้านอารมณ์ความรู้สึก จำนวน 3 ข้อ ด้านสังคม จำนวน 3 ข้อ ด้านการเมืองการปกครองภาครัฐ จำนวน 2 ข้อ ด้านความปลอดภัย จำนวน 4 ข้อ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารและด้านการประชาสัมพันธ์พิจารณาตรวจสอบความตรงของแบบสอบถาม จำนวน 2 ท่าน สำหรับการหาค่าความน่าเชื่อถือจะคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach's Coefficient Alpha) ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริงโดยผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามไปทำการทดลองใช้ (Pre-test) กับประชาชนในเขตจังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 ชุด เนื่องจากเป็นพื้นที่ซึ่งมีกลุ่มประชากรใกล้เคียงกับกรุงเทพมหานคร และมีคนจากทั้ง 4 ภูมิภาค เข้ามาอยู่อาศัย เพื่อตรวจสอบคำตอบที่ได้รับจากผู้ทำการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนวิเคราะห์ถึงความยากง่ายของภาษาที่ใช้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปได้ค่าค่าเชื่อมั่นโดยรวม 0.972 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่น คือ 1) ด้านการเงินการลงทุน จำนวน 5 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นรวม 0.876 2) ด้านกายภาพ จำนวน 5 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นรวม 0.827 3) ด้านวัฒนธรรม จำนวน 5 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นรวม 0.913 4) ด้านความเป็นผู้นำ จำนวน 5 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นรวม 0.936 5) ด้านอารมณ์ความรู้สึก จำนวน 3 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นรวม 0.824 6) ด้านสังคม จำนวน 3 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นรวม 0.932 7) ด้านการเมืองการปกครองภาครัฐ จำนวน 2 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นรวม 0.879 8) ด้านความปลอดภัย จำนวน 4 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นรวม 0.919

ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตที่ศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งสิ้น โดยมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง 0.112 ถึง 0.860 เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรคะแนนจากข้อคำถามต้องมีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป (Norris, 2001 อ้างถึงใน เสรี ชัดแจ้ง, 2547, 15-42) จะทำให้เกิดภาวะร่วมเส้นตรง (Multicollinearity) ดังนั้น ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษานี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไม่เกิน 0.09 จึงกล่าวได้ว่าตัวแปรที่ศึกษามีปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุไม่มากนัก จึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยใช้โปรแกรมลิซเรล (Lisrel) ต่อไปได้

ผลการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 800 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 455 คน คิดเป็นร้อยละ 56.90 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 41.10 ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 25 ปี จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 41 –

45 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 17.10 โดยมากมีสถานภาพโสด จำนวน 479 คน คิดเป็นร้อยละ 59.90 รองลงมา คือ สมรส จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 ซึ่งส่วนมากมีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 405 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60 รองลงมา คือ มัธยมศึกษา/ ปวช. จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 และส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมา คือ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 โดยส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 รองลงมา คือ 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10

2. ความคิดเห็นต่อตัวแปรสังเกตข้อเสี่ยงประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ความคิดเห็นต่อตัวแปรสังเกตข้อเสี่ยงประเทศไทย โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.31, S.D. = 0.79) หากพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านวัฒนธรรม (ค่าเฉลี่ย = 4.22, S.D. = 0.66) ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านกายภาพ (ค่าเฉลี่ย = 3.81, S.D. = 0.72) ในระดับมาก ลำดับสาม คือ ด้านอารมณ์และความรู้สึก (ค่าเฉลี่ย = 3.45, S.D. = 0.85) ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเมืองการปกครองภาครัฐ (ค่าเฉลี่ย = 2.72, S.D. = 1.19) ในระดับปานกลาง

3. การตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองคุณลักษณะของข้อเสี่ยงประเทศไทย

การทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบเชิงยืนยันข้อเสี่ยงประเทศไทย หลังจากได้ปรับแบบจำลองแล้วนั้น ทำให้แบบจำลองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเส้นอิทธิพลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งค่าการทดสอบความสอดคล้องส่วนใหญ่ยอมรับได้ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1

การทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบเชิงยืนยันข้อเสี่ยงประเทศไทย

ค่าที่ใช้ทดสอบ*	ค่าที่ยอมรับได้	ค่าที่ได้จากการปรับแบบจำลอง	การตัดสินใจ
ค่าไคสแควร์(χ^2)	ต้องไม่ Significant (≥ 0.05)	0.00	ไม่ตรงตามเงื่อนไข
χ^2 / Degree of freedom	ไม่เกิน 3 (อาจมีค่าอยู่ระหว่าง 2 – 5)	591.78 / 220 = 2.68	ตรงตามเงื่อนไข
RMSEA	ไม่ควรเกิน 0.05	0.044	ตรงตามเงื่อนไข
GFI	ควรมากกว่า 0.90	0.930	ตรงตามเงื่อนไข
RMR	เข้าใกล้ 0 มากที่สุด	0.034	ตรงตามเงื่อนไข
SRMR	ควรน้อยกว่า 0.08	0.040	ตรงตามเงื่อนไข
CFI	ควรมากกว่า 0.95	1.000	ตรงตามเงื่อนไข

* Hooper et al. (2008)

4. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันข้อเสี่ยงประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอก ตัวแปรแฝงภายใน และตัวแปรสังเกตของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันข้อเสี่ยงประเทศไทย ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

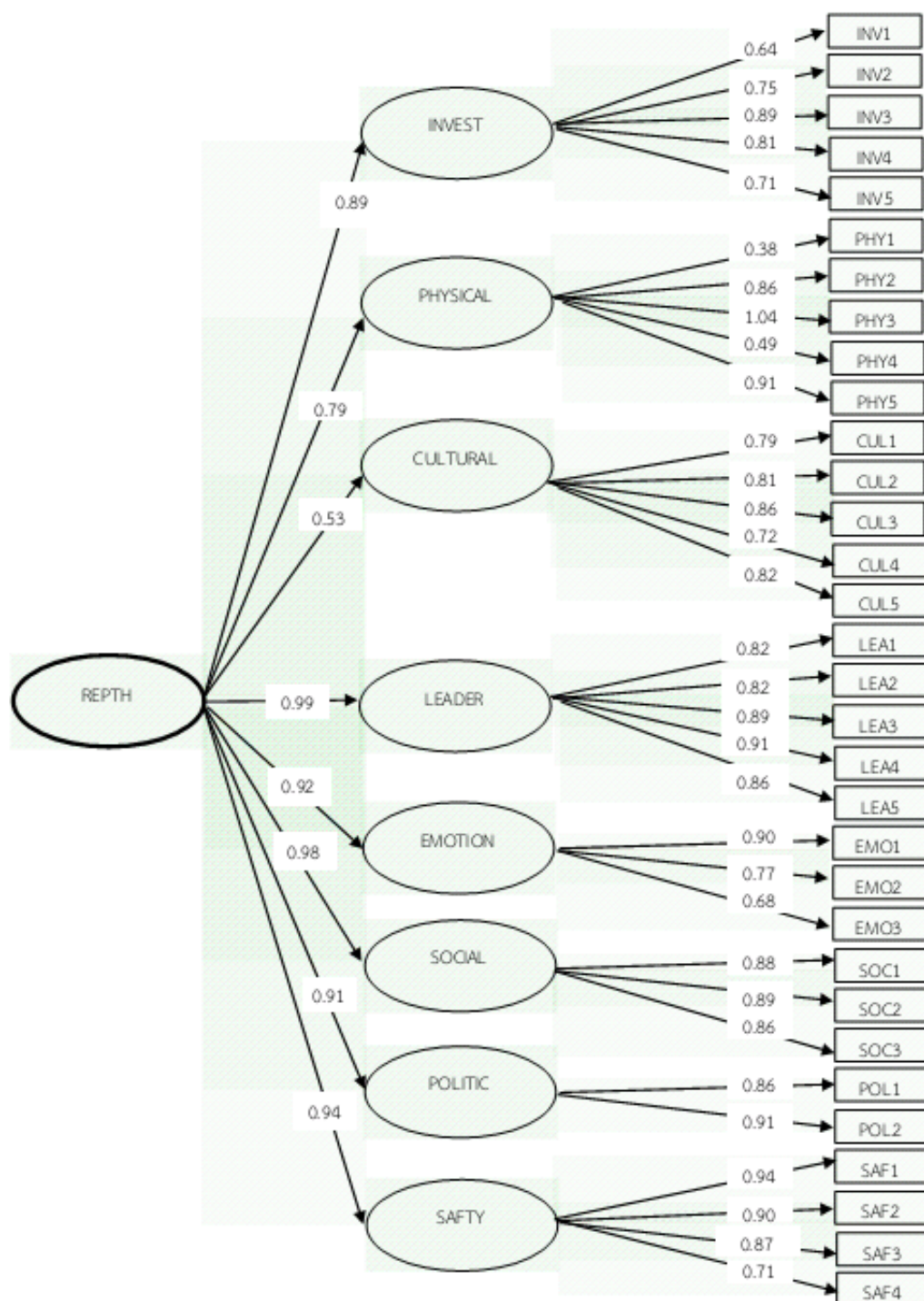

4.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกและตัวแปรแฝงภายในของชื่อเสียงประเทศไทย พบว่า ด้านที่สามารถบ่งชี้ชื่อเสียงประเทศไทยได้มากที่สุด คือ ด้านความเป็นผู้นำ (LEADER) ร้อยละ 98 ($R^2=0.98$, $b=0.92$) รองลงมา คือ ด้านสังคม (SOCIAL) ร้อยละ 97 ($R^2=0.97$, $b=1.03$) ลำดับที่ 3 คือ ด้านความปลอดภัย (SAFTY) ร้อยละ 87 ($R^2=0.87$, $b=0.96$)

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายในและตัวแปรสังเกตของชื่อเสียงประเทศไทย ด้านความเป็นผู้นำ พบว่า ประเด็นที่สามารถบ่งชี้ด้านความเป็นผู้นำได้มากที่สุด คือ ประเทศไทยให้การสนับสนุนกฎหมายในระดับนานาชาติ (LEA4) ($R^2=0.83$, $b=0.91$) รองลงมา คือ ประเทศไทยมีการจัดการภายในประเทศที่ดี (LEA3) ($R^2=0.79$, $b=0.89$) ประเทศไทยสามารถจัดการภาวะวิกฤตที่ดี เช่น การเตือนภัยก่อนเกิดเหตุ การป้องกันการเกิดเหตุ การควบคุมวิกฤตที่เกิดขึ้น (LEA5) ($R^2=0.74$, $b=0.86$) ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำ (LEA1) ($R^2=0.67$, $b=0.82$) ประเทศไทยมีการแสดงออกถึงวิสัยทัศน์ของประเทศในระดับโลก (LEA2) ($R^2=0.66$, $b=0.82$) ตามลำดับ

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายในและตัวแปรสังเกตของชื่อเสียงประเทศไทย ด้านสังคม พบว่า ประเด็นที่สามารถบ่งชี้ด้านสังคม (SOCIAL) ได้มากที่สุด คือ ประเทศไทยมีความรับผิดชอบต่อการเป็นสมาชิกของประชาคมโลก เช่น ด้านการทหาร ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ (SOC2) ($R^2=0.79$, $b=0.89$) รองลงมา คือ ประเทศไทยให้การสนับสนุนเหตุผลที่ดี เช่น เคารพสิทธิมนุษยชน ต่อต้านการก่อการร้าย ต่อต้านยาเสพติด มีอิสระเสรีภาพ (SOC1) ($R^2=0.78$, $b=0.88$) ประเทศไทยสนับสนุนความรับผิดชอบต่อนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม (SOC3) ($R^2=0.74$, $b=0.86$) ตามลำดับ

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายในและตัวแปรสังเกตของชื่อเสียงประเทศไทย ด้านความปลอดภัย (SAFTY) พบว่า ประเด็นที่สามารถบ่งชี้ด้านความปลอดภัย ได้มากที่สุด คือ ประเทศไทยมีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน (SAF1) ($R^2=0.88$, $b=0.94$) รองลงมา คือ ประเทศไทยมีศักยภาพดูแลและปกป้องนักท่องเที่ยวผู้มาเยือน (SAF2) ($R^2=0.80$, $b=0.90$) ประเทศไทยมีอุปกรณ์ วิธีการในการปกป้องอันตรายที่อาจเกิดขึ้น (SAF3) ($R^2=0.77$, $b=0.87$) ประเทศไทยมีความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ เช่น พายุแผ่นดินไหว อุทกภัย (SAF4) ($R^2=0.51$, $b=0.71$)

ภาพที่ 2: แบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอก ตัวแปรแฝงภายใน และตัวแปรสังเกตของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันชื่อเสียงประเทศไทย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบของชื่อเสียงประเทศไทย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านวัฒนธรรม ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านกายภาพ โดยงานวิจัยของ นันทินี สันติธรรม (2560, 76-121) ที่พบว่าการนำเสนอภาพของศิลปวัฒนธรรมผ่านละครบุพเพสันนิวาส มุ่งเน้นการนำเสนอสังคมและวัฒนธรรมของกรุงศรีอยุธยาที่เป็นสังคมที่ “สงบสุข” บ้านเมืองมีความเจริญรุ่งเรือง ไม่มีการคอร์รัปชัน และไม่เห็นด้วยกับความคิดของฝรั่ง และเป็นการนำเสนอประวัติศาสตร์ไทยผ่านละครแนวใหม่ที่มีความเข้ากันของพระนางเป็นตัวละคร จนสร้างความน่าสนใจ ความน่าพึงพอใจ เกิดความรู้สึกสนุกในการรับชมละคร และสร้างความสนใจในประวัติศาสตร์ไทยให้คนรุ่นใหม่ได้หันกลับมาสนใจมากขึ้น ผ่านการสร้างภาพอยุธยาในอุดมคติ ทำให้เห็นภาพของกรุงศรีอยุธยาที่มีความเจริญรุ่งเรืองได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ส่วนละครเรื่อง พิชชวาท มุ่งเน้นการนำเสนอเรื่องราวของนรกสวรรค์ กฎแห่งกรรม ผลลัพธ์ของการทำดีได้ชั่วได้ชั่ว ความโลภ การละกิเลส การเสียสละ การให้อภัย การระลึกถึงคำสอนของพระพุทธเจ้า คือ คุณงามความดี ละครพยายามสอดแทรกโทษแห่งการสร้างกรรมชั่ว เกิดความรู้สึกหวาดกลัว ทั้งนี้ การนำเสนอภาพดังกล่าวอยู่ในแกนของความจงรักภักดี ซื่อสัตย์ ต่อชาติและแผ่นดิน นอกจากนี้ ในมิติการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่ง เสกสรรค์ สนาวา และคณะ (2563, 259-276) เสนอว่า การศึกษาประวัติศาสตร์ชุมชนเพื่อวางแผนและปฏิบัติการให้เกิดการพัฒนาทรัพยากรของชุมชนที่มีอยู่ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต้องอาศัยความร่วมมือและปัจจัยสนับสนุนเพื่อก่อให้เกิดความเป็นรูปธรรมขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของคนในชุมชนที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังต้องสามารถดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวในหลากหลายมิติ เช่น ความงาม ศิลปะ รูปแบบวิถีชีวิต ภาษาและการแต่งกาย การบริโภค ความเชื่อ ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น โดยในขณะเดียวกันบทบาทของคนในชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต้องคำนึงถึงลักษณะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ (1) มีจิตวิญญาณในการให้บริการ (2) มีความพร้อมในการให้บริการ เช่น การใช้ภาษาสื่อสาร สามารถเข้าถึงได้กับทุกกลุ่มทุกวัย (3) มีจริยธรรมไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยวและมีความซื่อสัตย์ต่อการให้บริการ (4) มีบุคลิกภาพที่มีความเหมาะสมและสามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับนักท่องเที่ยว และ (5) สามารถเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวได้ สำหรับด้านกายภาพนั้น ในงานวิจัยของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2563, 11) พบว่า การคมนาคมที่ดีขึ้นเป็นพัฒนาการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยวไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น จะส่งผลโดยตรงต่อนักท่องเที่ยวโดยหากการลงทุนทั้งทางราง ทางอากาศ ทางน้ำ และการลงทุนร่วมในภูมิภาค ประเทศไทยจะมีความพร้อมในระดับภูมิภาคเป็นอย่างมาก และส่งผลให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวที่พร้อมรับนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าสู่ภูมิภาค และนำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวยังประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีการคมนาคมเข้าถึง รวมถึงเชื่อมต่อพื้นที่ชายแดนกับทุกประเทศได้สำเร็จ จะสามารถสร้างความได้เปรียบด้านท่องเที่ยว

ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเมืองการปกครองภาครัฐ (ค่าเฉลี่ย = 2.72, S.D. = 1.19) ในระดับปานกลาง เกิดขึ้นจากการรับรู้การดำเนินงานของภาครัฐจากประสบการณ์ของประชาชนภายในประเทศ ทั้งจากประสบการณ์ทางตรงและจากประสบการณ์ทางอ้อม ตลอดจนการมีส่วนร่วมในด้านการเมืองการ

ปกครองกับภาครัฐในระดับต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลต่อความพึงพอใจในของประชาชน เช่นงานวิจัยของ อุดม ไพรเกษตร และ ปิยากร หวังมหาพร (2560, 47-48) พบว่า การมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐกับประชาชน ส่วนใหญ่ที่ใช้เฟสบุ๊กและผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน หน่วยงานภายในเป็นผู้ดูแล มีวัตถุประสงค์การใช้เพื่อเป็นช่องทางสื่อสาร/ประชาสัมพันธ์กับประชาชน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ การสนับสนุนของผู้นำ วัตถุประสงค์ของนโยบาย และความร่วมมือของประชาชนโดยมีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมผ่านเฟสบุ๊กสูงสุด สำหรับหน่วยงานภาครัฐที่ไม่ใช้เฟสบุ๊ก เนื่องจากมีช่องทางสื่อสารกับประชาชนอื่นอยู่แล้วไม่มีบุคลากรดูแล เป็นต้น ปัญหาและอุปสรรคในการใช้เฟสบุ๊กเพื่อการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ เช่น บุคลากรขาดความรู้ สำหรับแนวทางใช้เฟสบุ๊กของหน่วยงานภาครัฐเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การอบรมบุคลากร การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น นอกจากนี้ ญัฐวิชัย ดำรงศรีวงศ์ (2564, 61-71) พบว่า ที่ผ่านมามีการเมืองการปกครองไทยผ่านกระบวนการเรียนรู้กลุ่มเกลาประชาธิปไตยที่มีการกระจายอำนาจ ความเจริญไปยังท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการเมืองภาคประชาชนพลเมืองมีการเรียกร้อง เคลื่อนไหวเฉพาะประเด็นทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองในประเทศสำคัญ ๆ ผ่านการร่วมเสนอความคิดเห็นเชิงนโยบาย การสมัครเป็นผู้แทนราษฎร การตั้งพรรคการเมือง การชุมนุมเรียกร้องการประท้วงรัฐบาลให้คืนอำนาจอธิปไตยกลับสู่ประชาชนเพื่อเกิดกระบวนการเลือกตั้งใหม่เพื่อรัฐบาลที่ประชาชนพึงพอใจที่จะมอบอำนาจอธิปไตยให้กับรัฐบาลใหม่ ประเด็นดังกล่าวจึงอาจนำไปสู่ความต้องการพัฒนาการเมืองการปกครองจากภาคประชาชนมากขึ้น

สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันข้อเสนอเสียงประเทศไทย พบว่า ด้านที่สามารถบ่งชี้ข้อเสนอเสียงประเทศไทยได้มากที่สุด คือ ด้านความเป็นผู้นำ โดยประเด็นที่สามารถบ่งชี้ด้านความเป็นผู้นำได้มากที่สุด คือ ประเทศไทยให้การสนับสนุนกฎหมายในระดับนานาชาติ รองลงมา คือ ประเทศไทยมีการจัดการภายในประเทศที่ดี ประเทศไทยสามารถจัดการภาวะวิกฤตที่ดี เช่น การเตือนภัยก่อนเกิดเหตุ การป้องกันการเกิดเหตุ การควบคุมวิกฤตที่เกิดขึ้น เป็นต้น ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำ ประเทศไทยมีการแสดงออกถึงวิสัยทัศน์ของประเทศในระดับโลก ตามลำดับ โดยเห็นว่าการแสดงถึงความเป็นผู้นำของประเทศไทย จะช่วยให้ประเทศไทยสามารถสร้างชื่อเสียงได้เป็นอย่างมาก โดย ประสิทธิ์ ปิวาวัฒนพานิช (2562, 3-11) ได้เสนอแนวทางสำหรับประเทศไทยให้มีการสนับสนุนกฎหมายในระดับนานาชาติไว้ว่ากฎเกณฑ์ทางกฎหมายหลายเรื่องได้มีการเชื่อมโยงหลักการที่หลากหลายเข้าด้วยกัน เช่น ความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreements: FTA) หรือสนธิสัญญาทวิภาคีเกี่ยวกับการลงทุน (Bilateral Investment Treaties: BITs) ได้มีการกำหนดให้รวมถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรฐานแรงงาน สิ่งแวดล้อม และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอยู่ด้วยเช่นกัน ดังนั้น กรณีย่อมไม่ใช่เป็นเรื่องของการค้าและการลงทุนอย่างเดียวเหมือนในอดีต จึงเป็นผลให้การจัดให้มีกฎหมายภายในของประเทศไทยก็จำเป็นต้องมีบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวอยู่ด้วย นอกจากนี้แล้ว ประเทศไทยไม่ได้อยู่อย่างโดดเดี่ยวแต่เป็นส่วนหนึ่งของประชาคมระหว่างประเทศ โดยไทยเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติซึ่งทำให้ต้องติดตามและให้ความร่วมมือในเรื่องต่าง ๆ ที่สามารถทำได้ โดยที่ผ่านมา สหประชาชาติได้ประชุมและมีผลลัพธ์ออกมาหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการรณรงค์หรือทำเป็นข้อ

มิติซึ่งครอบคลุมอยู่หลายด้าน เช่น สิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ การพัฒนาอย่างยั่งยืน หรือมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ดังนั้น การปรับปรุงกฎหมายของประเทศไทยจึงควรคำนึงถึงแนวทาง หลักการ ที่สหประชาชาติได้กำหนดเป็นกรอบแนวทางไว้ สำหรับประเด็นนี้ สามารถยกตัวอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อประกอบความเข้าใจได้ กล่าวคือหากต้องการปรับปรุงกฎหมายของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ไม่ว่าในหรือนอกประเทศหรือการประกอบธุรกิจ ตอนนี้ประเทศไทยต้องคำนึงถึงผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนด้วย

โดยในประเด็นประเทศไทยมีการจัดการภายในประเทศที่ดี ซึ่งมีความสอดคล้องกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการประเทศไทย ในการบริหารงานของภาครัฐในทุก ๆ ด้านโดยชอบธรรมและมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกส่วนของสังคม ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐเอกชน ประชาชน อย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้ประเทศมีพื้นฐานประชาธิปไตยที่เข้มแข็งมีความชอบธรรมด้านกฎหมาย มีเสถียรภาพ มีโครงสร้างการบริหารที่มีประสิทธิภาพมีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ หากจะให้ประเทศมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนการมุ่งดำเนินธุรกิจ หรือปฏิบัติราชการต่าง ๆ โดยไม่ให้ความสนใจถึงเรื่องของสังคม ประชาชนและสิ่งแวดล้อมจึงเป็นไปได้ยากต่อไป การมีการบริหารจัดการที่ดีจึงเข้ามาเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและเริ่มมีการนำไปปฏิบัติกันมากขึ้น ธรรมาภิบาล นับเป็นกระแสที่ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ให้ความสนใจและนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานขององค์กร ด้วยหลักธรรมาภิบาล ไม่ว่าจะเป็นหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความ โปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักสำนึกรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า นอกจากนี้แล้วยังทำให้บุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง ศรัทธาและเชื่อมั่นในองค์กรนั้น ๆ อันจะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น องค์กรที่โปร่งใสย่อมได้รับความไว้วางใจในการร่วมทำธุรกิจ รัฐบาลที่โปร่งใสตรวจสอบได้ ย่อมสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนและประชาชน ตลอดจนส่งผลดีต่อเสถียรภาพของรัฐบาลและความเจริญก้าวหน้าของประเทศ หากประชาชนจะมีความไว้วางใจข้าราชการ ข้าราชการต้องมีคุณธรรม มีเมตตา มีสมรรถนะ และมีพฤติกรรมสม่ำเสมอ ดังนั้น หากความไว้วางใจที่พลเมืองมีต่อรัฐบาลผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐ หรือข้าราชการระดับสูงย่อมสะท้อนถึงคามมีธรรมาภิบาลในระดับที่สูงของสังคมหรือรัฐนั้น (พระครูปลัดประวิทย์ วรธมโม และคณะ, 2564, 35-47)

สรุป

ด้านความเป็นผู้นำเป็นด้านที่สามารถบ่งชี้ชื่อเสียงประเทศไทยได้มากที่สุด โดยประเด็นที่สามารถบ่งชี้ด้านความเป็นผู้นำได้มากที่สุด คือ ประเทศไทยให้การสนับสนุนกฎหมายในระดับนานาชาติ รองลงมา คือ ประเทศไทยมีการจัดการภายในประเทศที่ดี ประเทศไทยสามารถจัดการภาวะวิกฤตที่ดี เช่น การเตือนภัยก่อนเกิดเหตุ การป้องกันการเกิดเหตุ การควบคุมวิกฤตที่เกิดขึ้น เป็นต้น ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีคุณลักษณะความเป็นผู้นำ ประเทศไทยมีการแสดงออกถึงวิสัยทัศน์ของประเทศในระดับโลก ตามลำดับ โดยเห็นว่าการแสดงถึงความเป็นผู้นำของประเทศไทย จะช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถสร้างชื่อเสียงได้เป็นอย่างมาก

โดยการส่งเสริมชื่อเสียงประเทศไทยควรมีการพัฒนาองค์ประกอบของชื่อเสียงประเทศไทยในด้านการเป็นผู้นำไม่ว่าจะเป็นเรื่องการสนับสนุนกฎหมายในระดับนานาชาติ การจัดการภายในประเทศที่ดี การจัดการภาวะวิกฤตที่ดี คุณลักษณะความเป็นผู้นำ การแสดงออกถึงวิสัยทัศน์ของประเทศในระดับโลก ให้มีความเป็นมาตรฐานหรือมีความชัดเจนให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ ประชาชนชาวไทยเห็นว่าเป็นสิ่งที่จะสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยได้เป็นอย่างมาก ตลอดจนควรมีการปรับปรุงการดำเนินงานกิจการของประเทศในด้านการเมืองการปกครองภาครัฐไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมืองมีรัฐบาลมีประสิทธิภาพในการบริหารประเทศและมีผู้นำประเทศมีพฤติกรรมที่เหมาะสม การมีระบอบการปกครองที่ดี คือ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยและเป็นนิติรัฐ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนภายในประเทศมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ควรมีการส่งเสริมนโยบายในการบริหารประเทศในด้านสังคมให้มากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการสนับสนุนเหตุผลที่ดี เช่น เศรษฐกิจมีคุณภาพ ต่อต้านการก่อการร้าย ต่อต้านยาเสพติด มีอิสระเสรีภาพ เป็นต้น เรื่องความรับผิดชอบต่อการเป็นสมาชิกของประชาคมโลก เช่น ด้านการทหาร ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ รวมถึงการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นกระแสการพัฒนาและการรณรงค์ที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกให้ความสนใจและให้ความสำคัญ

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2563). *การศึกษาแนวโน้มและทิศทางการท่องเที่ยวไทยในปี พ.ศ.2563*.

กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

ณัฐวิทย์ ดำรงค์ศรีวงศ์. (2564). พัฒนาการลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน. *วารสารวิชาการไทยวิจัยและการจัดการ*, 2(1), 61-71. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/TRDMJOPOLSU/article/view/252039>

นันทินี สันติธรรม. (2560). *การนำเสนอภาพของศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านละครโทรทัศน์* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2017/TU_2017_5907011471_8184_9151.pdf

ประสิทธิ์ ปิวาวัฒนพานิช. (2562). แนวทางการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ (บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ). *จุลนิติ*, 16(2), 3-11. https://library.senate.go.th/document/Ext21733/21733771_0002.PDF

พระครูปลัดประวิทย์ วรธมโม, พระครูใบฎีกาศักดิ์ดินัย สนตจิตโต และ สัญญา สดประเสริฐ. (2564). การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานภาครัฐ. *วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(4), 35-47. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JMND/article/view/251622>

เสกสรรค์ สนวา, สุพัฒนา ศรีบุตรดี, พงศ์สวัสดิ์ ราชจันทร์ และ นภัสกรณ ภูวตานนท์ ณ มหาสารคาม.

(2563). การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามวิถีชีวิตของคนในชุมชน. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 4(1), 259-276. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php>

/JLGISRRU/issue/view/16423

เสรี ชัดแฉ่ม. (2547). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. *วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา*, 2(1), 15-42.

อุดม ไพรเกษตร และ ปิยากร หวังหาพร. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านทางสื่อสังคมเฟซบุ๊กของหน่วยงานภาครัฐ. *วารสารการเมืองการปกครอง*, 7(1), 39-59. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jopag/article/view/147534>

Berens, G., Fombrun, C.J., Ponzi, L.J., Trad, N.G. & Nielsen, K. (2011). *Country RepTrak™: A Standardized Measure of Country Reputation*. In: Go, F.M., Govers, R. (Eds.) *International Place Branding Yearbook 2011*. Palgrave Macmillan, London.

Country RepTrak. (2012). *2012 Country RepTrak™ Top line Report*. www.tfsa.ca/storage/reports/2012_Country_RepTrak_Topline_Report.pdf

Christelis, D. (2006). *Country reputation management: Identifying the drivers of South Africa's reputation in German media* [Master's Thesis, University of Stellenbosch].

Frobes. (2019). *The World's Most Reputable Countries 2019*. <https://www.forbes.com/sites/vickyvalet/2019/10/15/the-worlds-most-reputable-countries-2019/?sh=4bfac95f4cb8>

Fullerton, J. & Holtzhausen, D. (2012). Americans' attitudes toward South Africa: a study of country reputation and the 2010 FIFA World Cup. *Place Branding and Public Diplomacy*, 8(4), 269-283. <https://link.springer.com/article/10.1057/pb.2012.19>

Hooper, D., Coughlan, J. & Mullen, M. (2008). Structural equation modeling: guidelines for determining model fit. *Electronic Journal of Business Research Methods*, 6(1), 53-60. https://www.researchgate.net/publication/254742561_Structural_Equation_Modeling_Guidelines_for_Determining_Model_Fit

Jain, R. & Winner, L. (2013). Country reputation and performance: The role of public relations and news media. *Place Branding and Public Diplomacy*, 9(2), 109-123. DOI:10.1057/pb.2013.7

Kelley, J., Hemphil, A. & Thams, Y. (2019). Corporate social responsibility, country reputation and corporate reputation: A perspective on the creation of shared value in emerging markets. *Multinational Business Review*, 27(2), 178-197. <https://doi.org/10.1108/MBR-07-2017-0047>

Kiambi, D. & Shafer, A. (2018). Country reputation management: Developing a scale for measuring the reputation of four African countries in the United States. *Place Branding and Public*, 14(3), 175-186. <https://link.springer.com/article/10.1057/s41254-017-0065-7>

- Marino, V. & Mainolfi, G. (2013). Country reputation and attitudes towards made in Italy products: a study on Chinese consumers. *International journal of Chinese culture and management*, 3(3), 228-241. <https://doi.org/10.1504/IJCCM.2013.055420>
- Newbury, W. (2012). *Waving the flag: the influence of country of origin on corporate reputation*. The Oxford Handbook of Corporate Reputation.
- Reputation institute. (2023). *Global RepTrak™ 100*. <https://www.reprtrak.com/>
- Szwajca, Danuta. (2017). The Importance of Reputation of A Country in the Process of Building its Competitive Advantage on The Global Market. *Scientific Journal*, 21(7), 99-114. <https://asej.eu/index.php/asej/article/view/437>
- Yang, Sung-Un; Shin, Hochang; Lee, J. H. & Wrigley, B. (2008). Country Reputation in multidimensions: Predictors, Effects, and Communication Channels. *Journal of Public Relations Research*, 20(4), 421-440. <https://doi.org/10.1080/10627260802153579>
- Yousaf, S. (2017). Quantification of country images as stereotypes and their role in developing a nation brand: The case of Pakistan. *Place Branding and Public Diplomacy*, 13(1), 1-15. <https://link.springer.com/article/10.1057/pb.2015.22>
- Yousaf, S. & Li, H. (2015). Social identity, collective self-esteem and country reputation: the case of Pakistan. *Journal of Product & Brand Management*, 24(4), 399-411. <https://doi.org/10.1108/JPBM-04-2014-0548>
- Yousaf, S. & Samreen, N. (2015). Information agents and cultural differences as determinants of country's reputation and its subsequent effects on tourism prospects of a country in sustained crises: The case of Pakistan. *Journal of Vacation Marketing*, 22(4), 1-20. <https://doi.org/10.1177/1356766715623828>

สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ของโรงเรียนนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่
Conditions and Problems of Academic Administration According to
The Philosophy of Sufficiency Economy of Na Kor Ruea School
Subdistrict, Hot District, Chiang Mai Province

สุนทร บุญทา^{1*}, ศิริมาศ โกศลย์พัฒน์^{2**}
Suntorn bunta^{1*}, Sirimas Kosanpipat^{2**}

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
เลขที่ 202 ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300 ประเทศไทย

¹Master of Education Program in Educational Administration, Faculty of Education,
Chiang Mai Rajabhat University

202 Changphueak Sub-district, Mueang District, Chiang Mai Province, 50300, Thailand

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
เลขที่ 202 ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300 ประเทศไทย

²Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University

202 Changphueak Sub-district, Mueang District, Chiang Mai Province, 50300, Thailand

รับบทความ: 30 มีนาคม 2566

ปรับปรุงบทความ: 24 สิงหาคม 2566

ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 30 สิงหาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียน
นาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการ

* ผู้เขียนหลัก (นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่)
อีเมล: suntorndecolp1@gmail.com

** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (อาจารย์ ดร. ประจักษ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่)

บริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอรีอ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ เพศหญิง จำนวน 10 คน ตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู จำนวน 14 คน ประสบการณ์ทำงานแต่ละช่วงอายุมีจำนวนช่วงอายุละ 5 คน เท่ากันและระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบระดับปริญญาตรี จำนวน 10 คน สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอรีอ ตำบลนาคอรีอ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.26, \sigma = 0.680$) โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร และด้านการนิเทศภายใน ตามลำดับ ทำให้ทราบแนวทางในการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาให้ตรงกับสภาพและปัญหาของสถานศึกษาต่อไป

คำสำคัญ

การบริหารงานวิชาการ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

This research on Conditions Problems of Academic Administration According to the Sufficiency Economy Philosophy of Na Kor Rua School Subdistrict, Hot District, Chiang Mai Province. The objective to study the state and problems of academic administration according to the philosophy of sufficiency economy of Na Kor Ruea School Subdistrict, Hot District, Chiang Mai Province. The population used in this study was 15 people. The research tool was a questionnaire. Statistics used to analyze data, frequency and percentage values. The results showed that, Most of the respondents were female, 10 people. Most of the respondent positions were teachers, 14 people. Work experience in each age group has the same number of 5 people per age range. The overall condition and problems of academic administration according to the Sufficiency Economy Philosophy of Na Kor Ruea School Subdistrict, Hot District, Chiang Mai Province were at a high level. ($\mu = 4.26, \sigma = 0.680$) The average values are ordered from the most to the least, namely measurement and evaluation. Learning management process curriculum development and curriculum administration and internal supervision, respectively. This made them aware of the guidelines for academic administration according to the Sufficiency Economy Philosophy in order to apply them in solving problems that matched the conditions and problems of further educational institutes.

Keywords

Academic Administration, Sufficiency Economy Philosophy

บทนำ

การบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจที่สำคัญของการบริหารโรงเรียนตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ถือเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุด เป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ซึ่งทั้งผู้บริหาร โรงเรียน คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ให้มีความสำคัญและ มีส่วนร่วม ในการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติการประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง มุ่งให้ กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดย อิสระคล่องตัวรวดเร็ว (กลุ่มงานบริหารงานวิชาการโรงเรียนบ้านนาโคเรือ, 2563, 2) เช่นเดียวกับ ศันสนีย์ เครือชะเอม (2553, 32) กล่าวว่าการบริหารวิชาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวกับการปรับปรุงและพัฒนา ประสิทธิภาพในกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรเพื่อให้เกิดผลต่อผู้เรียนซึ่ง ประกอบด้วยการวางแผนวิชาการ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและสถานศึกษาจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนให้ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนซึ่งต้องให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับมามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนใน สถานศึกษา (กลุ่มงานบริหารงานวิชาการโรงเรียนบ้านนาโคเรือ, 2563, 2)

จากการประเมินตนเองของสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านนาโคเรือ พบว่าการจัดการศึกษา และระบบการ บริหารจัดการด้านวิชาการในสถานศึกษายังไม่สอดคล้องตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อาจมีหลายปัจจัยที่ทำให้ สถานศึกษาไม่สามารถบริหารจัดการให้เป็นไปตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่น ตัวผู้บริหารเองไม่เข้าใจ อย่างแท้จริงในหลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครูยังไม่มีการนำหลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไป บูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ครูไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน พื้นที่ในการดำเนินงานไม่เพียงพอ (กลุ่มงาน บริหารงานวิชาการโรงเรียนบ้านนาโคเรือ, 2563, 2) ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้รับผิดชอบโครงการเศรษฐกิจพอเพียงใน สถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาโคเรือโดยตรง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านนาโคเรือเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนา คอเรือ ตำบลนาโคเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่

บททวนวรรณกรรม**1. แนวคิดการบริหารงานวิชาการ****1.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ**

งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญมากต่อการจัดการศึกษาในสถานศึกษาทุกระดับและทุกสถานศึกษา การที่สถานศึกษาจะเป็นที่ยอมรับจากชุมชนและผู้ปกครองนักเรียนก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพทางด้านวิชาการเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้บริหารและบุคลากร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้งานวิชาการของสถานศึกษามีคุณภาพ นักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตของสถานศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงบรรลุจุดหมายของหลักสูตรอันส่งผลให้ได้รับการยอมรับจากชุมชนและผู้ปกครองนักเรียนอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและสถานศึกษาจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนซึ่งต้องให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับมามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ซึ่งนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายงานวิชาการไว้ดังนี้

ชุมศักดิ์ อินทร์รัช (2551, 2) กล่าวว่า งานวิชาการ คือ งานที่รวมภารกิจหลักของหน่วยงานหรือสถานศึกษาที่บ่งบอกถึงปรัชญาจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้รับบริการซึ่งได้แก่นักเรียนหรือบุคคลในชุมชนได้รับการพัฒนาด้านความรู้ เจตคติและทักษะในศาสตร์ด้านต่างๆเพื่อนำไปสู่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

วิจิต บุญเลิศ (2543, 78) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ คือ เป็นกระบวนการดำเนินงานของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนที่มุ่งผลสูงสุดให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

โกศล ศรีทอง (2543, 15) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ คือ กระบวนการดำเนินกิจกรรมต่างๆทางด้านวิชาการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังนั้นผู้บริหารต้องบริหารงานวิชาการร่วมกับบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพตามต้องการ

สรุปว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารงานวิชาการที่ขับเคลื่อนโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้เป็นไปตามขอบข่ายงานวิชาการ 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการนิเทศภายใน และด้านการวัดและประเมินผล

1.2 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียน การกำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการเนื่องจากการบริหารงานวิชาการครอบคลุมกิจกรรมในทุก ๆ ด้านที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนมีผู้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการหลายแนวคิดดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, 3-4) ขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ว่าประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้

1) การวางแผนเกี่ยวกับวิชาการ เช่น การพัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน

2) การจัดทำดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น การกำหนดรายวิชา การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกงาน

3) การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การส่งเสริมการจัดหลักสูตร โปรแกรมการศึกษา

4) การวัดและประเมินผล

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2551, 9) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการออกเป็น 6 งานดังนี้

1) งานหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร 2) งานบริหารหลักสูตร 3) งานสื่อและนวัตกรรมการเรียน 4) งานวัดผลและประเมินผล 5) งานนิเทศภายใน 6) งานส่งเสริมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2550, 7) ได้กำหนดขอบข่ายและแนวปฏิบัติงานด้านวิชาการไว้ ดังนี้

1) การวางแผนงานด้านวิชาการ 2) การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 3) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 4) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 6) การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนการเรียนรู้ 7) การวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา 8) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 9) การนิเทศศึกษา 10) การแนะแนว 11) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 12) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ 13) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น 14) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ๆ ที่จัดการศึกษา 15) การจัดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา 16) การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา 17) การพัฒนาและ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี

สรุปได้ว่า ในทางปฏิบัติแล้วโรงเรียนแต่ละแห่งอาจมีการกำหนดขอบข่ายงานวิชาการแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของบริบทแต่ละโรงเรียน เพื่อการบริหารงานวิชาการครอบคลุมกิจกรรมในทุก ๆ ด้านที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนมิโดยมีหัวใจสำคัญของขอบข่ายงานวิชาการงานหลัก 4 ด้าน คือ 1) หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 3) การนิเทศภายใน และ 4) การวัดและประเมินผล

2. แนวคิดทฤษฎีของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1 ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ 9) ทรงมีพระราชดำรัสแนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆ ระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนา และบริหารประเทศให้ดำเนินไป

ในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นที่สนใจของนักวิชาการ และนักวิจัยกันอย่างแพร่หลาย โดยต่างอธิบายความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างหลากหลาย แต่มิได้เน้นเฉพาะด้านเศรษฐกิจเพียงด้านเดียว (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2550, 5) แต่หมาย

รวมถึงการดำเนินชีวิต และการปฏิบัติงานของประชาชน และชุมชนในทุกระดับต้องพอเพียงในทุกด้าน ทั้งด้าน วัตถุ จิตใจ หรือด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และการบริหาร ตามทางสายกลาง โดยมี องค์ประกอบ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2550, 5; วิภาวี นามเดช, 2552, 11) โดย ระพีพรรณ คณาฤทธิ์ (2554, 44) ได้ให้ความหมายในแง่ของมิติเพิ่มเติมว่า เศรษฐกิจพอเพียงมีทิศทางเดียวกันกับเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ มีมุมมองในสองมิติ มิติแรกคือระดับบุคคล กล่าวคือ สามารถเลี้ยงชีพ และพึ่งตนเองได้ตามฐานะ อัตภาพของตน (พระพानวิทย์ เค้าเจื่อน, 2553, 32) และมิติระดับประเทศ คือ ความสามารถของชุมชนเมือง ภูมิภาค รัฐประเทศในการผลิตสินค้าและบริการเพื่อเลี้ยงสังคมนั้น ๆ โดยไม่พึ่งพาผู้อื่น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของ เศรษฐกิจพอเพียง คือ การดำรงชีวิตอยู่บนทางสายกลาง ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป พออยู่ พอกิน ในการบริหารทุก ๆ ด้านด้วยความพอดีจากระดับบุคคล ทั้งด้าน วัตถุ จิตใจ นำไปสู่ ความพอดีในระดับประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และการบริหาร

2.2 องค์ประกอบหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักพิจารณาอยู่ 5 องค์ประกอบ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566, 3) ดังนี้

1) กรอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางในการดำรงอยู่ หรือปฏิบัติในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของชนตามสังคมไทยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤตเพื่อความมั่นคง และความยั่งยืนของการพัฒนา

2) คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3) คำนียาม ความพอเพียงประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ ที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กันดังนี้

3.1) ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

3.2) ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจน คำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น จากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

3.3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่คาดว่าจะ เกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

4) เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับความพอเพียงนั้น ต้องอาศัยความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานกล่าวคือ

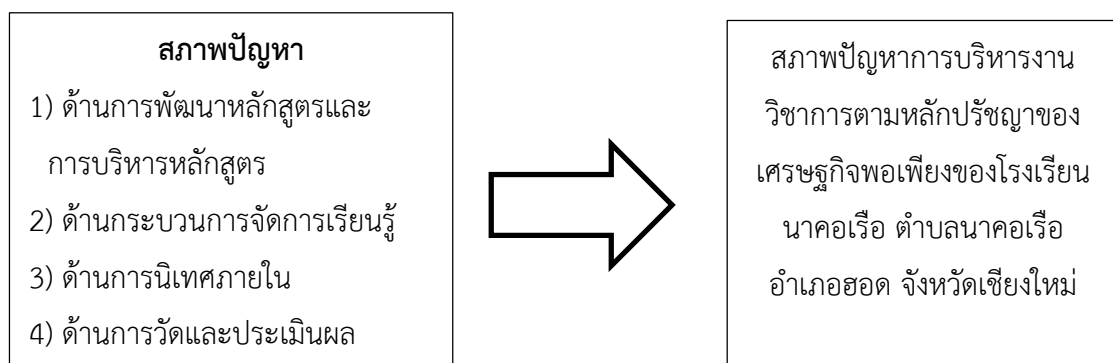
4.1) เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้ เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบ ที่จะนำความรู้เหล่านั้น มาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

4.2) เงื่อนไขคุณธรรม ที่ต้องสร้างเสริม ประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญา ในการดำเนินชีวิต ไม่โลภและไม่ตระหนี่

5) แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ ทั้งด้านการเปลี่ยนแปลงด้านวัตถุ ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุป องค์ประกอบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการนำปรัชญาที่เป็นแนวคิดที่นำหลัก 3 คุณลักษณะ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ผสมผสานรวมกับ 2 เงื่อนไข ได้แก่ เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม มาเป็นแนวทางในการดำรงอยู่ หรือปฏิบัติ โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของชนตามสังคมไทย ประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ทุกระดับโดยเน้นการปฏิบัติทางสายกลาง เพื่อการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติ ทั้งด้านการเปลี่ยนแปลงด้านวัตถุ ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

การศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่

1. ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ เป็น ผู้บริหารและครูโรงเรียนบ้านนาคอเรือ จำนวน 15 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราวิชาการ บทความ ตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง

เป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research)

2.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถามแบบปลายปิดและแบบปลายเปิด

2.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง ชัดเจนและความเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน

2.4 นำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อเสนอแนะปรับปรุงและแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

2.5 นำเครื่องมือเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พบว่า ดัชนีความสอดคล้อง มีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00

2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .97

2.7 นำแบบสอบถามที่แก้ไขสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทำหนังสือขออนุญาตจากสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ถึงผู้บริหาร ครูผู้สอน โรงเรียนบ้านนาคอเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 5 ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 1 คน ครูผู้สอนจำนวน 14 คน รวม 15 คน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัย โดยแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระยะเวลาการเก็บข้อมูล รายละเอียดการตอบแบบสอบถาม

3.2 จัดเตรียมเครื่องมือ โดยส่งหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมเอกสารคำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

3.3 ทำการประสานงานชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุการทำงาน และระดับการศึกษาของผู้บริหาร และครูผู้สอน โรงเรียนนาคอเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้

แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีจำนวนผู้ให้ข้อมูล 15 คน ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ เพศหญิง จำนวน 10 คน (ร้อยละ 66.67) ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นครู จำนวน 14 คน (ร้อยละ 93.33) ประสบการณ์ทำงานช่วงอายุ 0-5 ปี 6-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป จำนวนเท่ากัน 5 คน (ร้อยละ 33.33 เท่ากัน) และ ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบระดับปริญญาตรี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 66.67)

ตารางที่ 1

แสดงผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาของการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่

รายการ		ระดับสภาพปัญหา		
		μ	σ	แปลผล
1)	ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร	4.16	0.699	มาก
2)	ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.25	0.711	มาก
3)	ด้านการนิเทศภายใน	4.13	0.736	มาก
4)	ด้านการวัดและประเมินผล	4.49	0.574	มาก
ภาพรวม		4.26	0.680	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัญหาของการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.26$, $\sigma = 0.680$) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร และด้านการนิเทศภายใน

อภิปรายผลการวิจัย

สภาพปัญหาของการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร และด้านการนิเทศภายใน สอดคล้องกับ วราภรณ์ แผ่นทอง (2554, 97-98) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารสถาบันทางวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ในทางวิชาการ (Creativity) ด้านการนิเทศภายในการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ (Attitude) มีความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน (Responsibility) และด้านการวัดและการประเมินผลสามารถกำหนดประเด็นสำคัญ คือ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ได้ตามเป้าประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (Goal) การแสวงหาข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด (Information) ดวงแดน วงเดือน (2558, 102-104) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 พบว่า สภาพของการบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารงาน โดยใช้เหตุผล ด้านการบริหารงานที่ตั้งอยู่บนคุณธรรม และจริยธรรม ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน ด้านการสร้างความปลอดภัย และด้านการบริหารงานบนฐานของความรู้ และ มานิตย์ พานแสง (2561, 56) ได้ศึกษาระดับการบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู เปรียบเทียบระดับการบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า การบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนมัธยมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการบริหารบุคคล รองลงมา คือ ด้านการบริหารงบประมาณ และมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการบริหารทั่วไป จะเห็นได้ว่าการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ดังนั้น ครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญต่อการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้สอดคล้องกับสภาพและบริบทของสถานศึกษานั้น ๆ และตรงกับความสามารถของนักเรียนเน้นนักเรียนเป็นสำคัญในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ต่อไป

สรุป

จากการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีจำนวนผู้ให้ข้อมูล 15 คน เพศผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ เพศหญิง จำนวน 10 คน (ร้อยละ 66.67) ตำแหน่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นครู จำนวน 14 คน (ร้อยละ 93.33) ประสบการณ์ทำงานและช่วงอายุมีจำนวน 5 คนเท่ากัน (ร้อยละ 33.33 เท่ากัน) และระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบระดับปริญญาตรี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 66.67)

สภาพปัญหาของการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.26$, $\sigma = 0.680$) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร และด้านการนิเทศภายใน

จากข้อค้นพบเกี่ยวกับการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนนาคอเรือ ตำบลนาคอเรือ อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ ครั้งนี้มีข้อเสนอแนะที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้แก่

- 1) ครูผู้สอนสามารถศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารงานวิชาการเพื่อนำไปปรับปรุงในการ

ออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

2) ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำข้อมูลไปปรับปรุงและวางแผนการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาและวางแผนปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดตามแนวทางการบริหารงานวิชาการตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
สำหรับข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ได้แก่

1) ควรศึกษาในการบริหารงาน 4 ฝ่ายในแต่ละด้านเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2) ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน 4 ฝ่ายในแต่ละฝ่ายตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3) ควรศึกษาแนวทางการบริหารงาน 4 ฝ่ายเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *หลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อรองรับการกระจายอำนาจสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา*. นครปฐม: สถาบันพัฒนาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา.

กลุ่มงานบริหารงานวิชาการโรงเรียนบ้านนาโคเรือ. (2563). *คู่มือบริหารงานวิชาการ*. เชียงใหม่: โรงเรียนบ้านนาโคเรือ, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 5.

โกศล ศรีทอง. (2543). *คุณลักษณะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับคุณภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ เขตการศึกษา 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]*.

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). *การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. ปัตตานี: ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

ดวงแดน วงเดือน. (2558). *การบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ]*.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

พระพานวิทย์ เค้าเงื่อน. (2553). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและลักษณะองค์กรกับการดำเนินงานชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของครูระดับประถมศึกษาในสถานศึกษากลุ่มลุ่มพินิจ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]*.

- มานิตย์ พานแสง. (2561). การบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ].
- ระพีพรรณ คณาฤทธิ์. (2554). การบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี].
- วราภรณ์ แผ่นทอง. (2554). รูปแบบการบริหารสถาบันทางวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การเทียบเคียงองค์กร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย].
- วิชิต บุญเลิศ. (2543). ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น].
- วิภาวี นามเดช. (2552). การศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนประถมศึกษาสำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2550). การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: โพรเพช.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). แนวคิดและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฉบับที่ 13 (2566-2570). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สภาพการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียน
ของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง

Personnel Administration for Classroom Research Skills
Enhancement of Sankamphaeng Technical College

ชญานุช ไชยวงศ์^{1*}, ศิริมาศ โกศลยัพพัฒน์^{2**}
Chanyanuch Chaiwong^{1*}, Sirimas Kosanpipat^{2**}

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
เลขที่ 202 ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300 ประเทศไทย

¹Master of Education Program in Educational Administration, Faculty of Education,
Chiang Mai Rajabhat University

202 Changphueak Sub-district, Mueang District, Chiang Mai Province, 50300, Thailand

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
เลขที่ 202 ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300 ประเทศไทย

²Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University

202 Changphueak Sub-district, Mueang District, Chiang Mai Province, 50300, Thailand

รับบทความ: 16 พฤษภาคม 2566   ปรับปรุงบทความ: 26 สิงหาคม 2566   ตอรับตีพิมพ์บทความ: 29 สิงหาคม 2566

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ใ้กับประชากรจำนวน 29 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าความถี่

* ผู้เขียนหลัก (นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่)
อีเมล: 63866106@cmru.ac.th

** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (อาจารย์ ดร. ประจักษ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่)

ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาสภาพปัญหาและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายย่อย คือ 1) ด้านคุณลักษณะความสามารถด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารงานบุคลากร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก 3) ด้านความรู้ความสามารถด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก และ 4) ด้านทักษะความสามารถด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะสภาพในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ควรมีนโยบายเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม สนับสนุนการจัดหาตำราเอกสาร จัดให้มีการอบรมครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการทำวิจัยในชั้นเรียน เชิญผู้เชี่ยวชาญ วิทยากร ทำการนิเทศ ติดตามเป็นระยะ เพื่อรับทราบปัญหา ข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดด้อย และเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้หลักการวิจัยมาช่วยในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ

ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน การบริหารจัดการบุคลากร

Abstract

The research aimed to investigate the current and the desirable state of personnel administration of personnel management to enhance classroom research skills in the Sankamphaeng Technical College. The population was a total of 29 people. The research instrument used in this research was a questionnaire. The data were analyzed by using percentage, average, and standard deviation. From the research results, the current and the desirable state of personnel administration of personnel management to enhance research skills in the classroom of Sankamphaeng Technical College. The overall average was at a high level as sub-clauses, namely, 1) the characteristics of research abilities, with the average opinions at a high level 2) Personnel management have average opinions is at a high level 3) Knowledge, competency, research, with the average opinion at a high level and 4) In terms of skills and competencies in research, the average opinions at a high level. Therefore, problems in personnel management to enhance classroom research skills at Sankamphaeng Technical College, Extension guidelines on this research to set a policy and develop both short term and long-term planning. To organized activities, environment and materials another that, to create research atmosphere. Furthermore, invite experts and supervision internal to

solve the problems for researcher, for develop and learning by using research principles to improve the quality of education to be more effective.

Keywords

Classroom Research Skills, Personnel Management

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายยุทธศาสตร์ เพื่อปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งเน้นในการผลิต พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ มีจิตวิญญาณของความเป็นครูให้เป็นครูมืออาชีพ และยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, 11) ในการปฏิรูปการศึกษาได้กำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนาครูอย่างชัดเจนในหมวด 4 มาตรา 24 และ 30 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะคิดกว้าง มองไกล ใฝ่ดี เพื่อที่จะส่งผลให้เกิด “ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติ และสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืน” (เพ็ญจันทร์ ภูมิเทศ, 2543, 1) และในแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการทำงานของครูให้มีความเป็นครูวิชาชีพ รวมทั้งการที่ครูต้องทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้มีการกล่าวถึงอย่างแพร่หลาย เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 1 และแก้ไขฉบับที่ 4) (2562) กำหนดแนวทางการสนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้กระบวนการวิจัย เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ไว้ในหมวดที่ 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (5) มีใจความสำคัญดังนี้ “ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ” ซึ่งสอดคล้องกับกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ ได้ระบุว่า ให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนหรือในการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรพัฒนาครูให้ทำการสอนโดยใช้วิจัยเป็นเครื่องมือ ส่งผลต่อการพัฒนาครูให้มีพฤติกรรมการสอน การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, 41; Longhran, 2002, 107) ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ชัดเจนว่า ในส่วนของนโยบายรัฐได้ให้ความสนใจและให้ความสำคัญในการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนของครูเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ที่ต้องการการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองหรือมุ่งเน้นให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน จึงเป็นการสร้างความร่วมมือกันของครูที่ต้องค้นคว้าหาความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้มีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ต่อเพื่อพัฒนาความสำเร็จให้กับ ผู้เรียนของตนตามที่คาดหวัง และพัฒนาคุณภาพวิชาชีพครูให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการได้ในโอกาสต่อไป

การวิจัยเป็นเสมือนหัวใจของการพัฒนาการศึกษาของทุกคนและทุกองค์กร ทั้งนี้ นอกจากการวิจัยจะเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ ความจริงอย่างมีระบบ ระเบียบวิธี เพื่อให้ได้ความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการที่ช่วยเสริมสร้างการบริหารจัดการให้มีความเจริญยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็นแหล่งสนับสนุนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา และการตัดสินใจ ด้วยเหตุนี้การมีระบบวิจัยที่ดีจึงเป็นพลังขับเคลื่อนความถูกต้อง โดยการมีส่วนร่วมของคนและองค์กรทั้งหมด การวิจัยจึงควรเป็นวิถีชีวิตของบุคคล ครอบครัวยุคใหม่ รวมถึงในระบบการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนนับได้ว่าเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้ครูผู้สอนในสถานศึกษา สามารถพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของตนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

จากการสำรวจข้อมูลรายงานผลการส่งวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพงตามฝ่ายวิชาการได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่าการส่งรูปเล่มรายงานวิจัยประจำแต่ละปีการศึกษา ทราบว่าในปีการศึกษา 2561 มีครูผู้สอนส่งรายงานวิจัยจำนวน 10 คน (เล่ม) คิดเป็นร้อยละ 37 ปีการศึกษา 2562 มีครูผู้สอนส่งรายงานวิจัยจำนวน 9 คน (เล่ม) คิดเป็นร้อยละ 33 และปีการศึกษา 2563 มีครูผู้สอนที่ส่งรายงานวิจัยจำนวน 5 คน (เล่ม) คิดเป็นร้อยละ 18 พบว่าปัญหาการส่งรูปเล่มรายงานวิจัยของครูผู้สอน คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากไม่ได้รับการฝึกอบรมให้ทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ปฏิบัติหน้าที่สอนหนังสือรวมถึงภาระหน้าที่อื่น ๆ จึงกลายเป็นปัญหาของครูผู้สอนในวิทยาลัย ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นมีหลายประการได้แก่ 1) ความกลัวเกี่ยวกับเทคนิคการทำวิจัย 2) ครูมีแนวโน้มที่จะเชื่อว่างานวิจัยไม่อยู่ในขอบเขตของงานที่จะปฏิบัติได้ 3) ข้อจำกัดด้านเวลาในการทำวิจัยของครูในวิทยาลัย 4) มีความกังวลในหัวข้อวิจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของพ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง และ 5) การไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้ด้านการวิจัย และสามารถนำไปขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งการวิจัยนี้ไม่ได้มุ่งหวังจะนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอีก ทั้งกระบวนการทำวิจัยไม่ได้ดำเนินการต่อเนื่องแต่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว เมื่อได้รับการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการแล้ว การทำวิจัยก็จะยุติลง ไม่มีการทำวิจัยในประเด็นอื่น ๆ อีกต่อไป จึงไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตการปฏิบัติงานจริงของครูผู้สอน ถือว่าเป็นการวิจัยแบบแยกส่วนจึงทำให้การทำวิจัยของครูผู้สอน ไม่พัฒนาเท่าที่ควรส่งผลกระทบต่อพัฒนาวิชาชีพครูผู้สอน นอกจากการสอนแล้วยังต้องคิดค้นหาแนวทางใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของตน นำผลที่ได้จากการค้นคว้าแนวทางเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป การทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพครู และส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษาได้นำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการพัฒนางานนำสู่การพัฒนาการศึกษาได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

การวิจัยในชั้นเรียนมีบทบาทและความสำคัญต่อการจัดการศึกษา เพราะเป็นการสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ความรู้ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้พัฒนาทำให้เกิดการตัดสินใจในกระบวนการวางแผนและการจัดการศึกษา จึงกล่าวได้ว่าการทำวิจัยเป็นหัวใจของการพัฒนาการศึกษา ทำให้เกิดความกระตือรือร้นใฝ่รู้ใฝ่เรียน การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วในมาตรา 30

ยังระบุว่าให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562, 2562) ดังนั้นการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ที่อาศัยการทำงานอย่างเป็นระบบระเบียบ และเป็นกระบวนการเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพตามมาตรฐาน

จากความเป็นมาความสำคัญ และสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาสภาพการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง เพื่อให้ได้สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ที่เป็นระบบมากขึ้น เพื่อการตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้และการทำวิจัยที่สอดคล้องเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงในชั้นเรียนของครูผู้สอน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และสามารถนำไปปรับปรุงประยุกต์ใช้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ซึ่งผลวิจัยสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุง และการบริหารจัดการบุคลากรภายในวิทยาลัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป อีกทั้งยังช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอน การบริหารจัดการบุคลากร และนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง

ทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ผู้วิจัยได้ดำเนินการแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด แม้ว่าจะมีงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์การจัดการองค์กรและการบริหารที่ดีเพียงใด หากบุคลากรขาดความรู้ ความสามารถไม่ประพฤติตามผู้ปฏิบัติงานขาดความซื่อสัตย์สุจริต และไม่ประพฤติตามระเบียบวินัย และไม่มีความรักชอบ การบริหารงานบุคคลก็จะไม่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ผู้วิจัยจึงนำเสนอสาระดังนี้

1.1 ความหมายการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคล เป็นการบริหารบุคลากรภายในองค์กรโดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนกำลังคนการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ โดย สโรชา บุรีศรี (2557, 15) กล่าวว่า

การบริหารงานบุคคลมีความสำคัญต่อองค์กรมากที่สุด เนื่องจาก การบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของการบริหารที่จัดการเกี่ยวกับบุคคลที่ นำมาใช้ในองค์กร และที่มีอยู่แล้ว โดยเริ่มจากการวางแผน การสรรหาบุคคลเข้ามาทำงาน การทำนุบำรุงรักษา รวมทั้งการดำเนินการเมื่อบุคคลนั้นพ้นจากไป ซึ่งองค์กรใดจะบรรลุผลตามที่ตั้งเป้าหมายไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยสำคัญก็คือ “คน หรือ บุคลากร” ในองค์กรซึ่งถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการบริหารงาน และเป็นที่ยอมรับกันว่ามนุษย์หรือคน เป็นทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีค่าและสำคัญที่สุดตามหลักการบริหาร

1.2 แนวคิดทางการบริหารงานบุคคล

แนวคิดกระบวนการบริหารงานบุคคล เป็นงานที่สำคัญต่อองค์กร ต้องใช้เทคนิควิธีการของแต่ละองค์กรในการบริหารบุคคลอย่างเป็นระบบ มีความเป็นวิชาชีพ มุ่งพัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากรในองค์กร โดย ภัคภิญญา หว่างจิตร์ (2558, 20) กล่าวว่า แนวคิดในการบริหารงานบุคคล เป็นเรื่องที่ต้องใช้เทคนิควิธีการ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้ได้ผลในแง่ของประสิทธิภาพของการใช้บุคลากร โดยใช้หลักการการมุ่งในเรื่องประสิทธิภาพของพนักงาน หลักการบริหารงานบุคคลอย่างเป็นระบบ ใช้หลักแนวความคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของการปฏิบัติงาน ใช้หลักการบริหารงานบุคคลแบบประชาธิปไตย โดยผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญด้านบุคคล ต้องยึดกลยุทธ์ของการบริหารงานบุคคลเป็นหลักเพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์

2. การวิจัยในชั้นเรียน

2.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่แก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนโดยเฉพาะ ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการวิจัย โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการเรียนการสอน อาจมีการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น โดย สมพร แก่นจักร (2555, 25) การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบเชื่อถือได้โดยการพัฒนานวัตกรรมขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาการสอนของตนเอง และเผยแพร่ผลการวิจัย ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นต่อไปและเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยขอกำหนดให้คำว่า การวิจัยในชั้นเรียน มีความหมายเดียวกันกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การวิจัยปฏิบัติการ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัยของครูซึ่งเป็นการวิจัยในระดับชั้นเรียนหรือในระดับโรงเรียน ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง อำเภอแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 29 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 3 คน และครูผู้สอน จำนวน 26 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน คือ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check - List) 2) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โดยเกณฑ์การให้คะแนนระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ และ 3) แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questions) แสดงความคิดเห็นเสนอแนะ

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

1) ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check - List)

2) ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โดยเกณฑ์การให้คะแนนระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพงต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำแนกเป็น 5 ระดับ ดังนี้โดยกำหนดสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

ระดับคะแนน	คะแนน
ไม่เป็นจริง / ควรจะเป็น	1
เป็นจริงบ้างเล็กน้อย / ควรจะเป็นบ้างเล็กน้อย	2
เป็นจริงบ้าง / ควรจะเป็นบ้าง	3
เป็นจริงมาก / ควรจะเป็นมาก	4
เป็นจริงมากที่สุด / ควรจะเป็นมากที่สุด	5

หากไม่ระบุคำตอบ กำหนดค่าคะแนนให้เป็น 0 และจะไม่นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการวิเคราะห์ เนื่องจากถือว่าเป็นค่าสูญหาย (Missing values)

3) ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questions) แสดงความคิดเห็น เสนอแนะเพื่อให้ผู้กรอกแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น เสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการทางการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง

โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน จำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้องของข้อความคำถาม และนำมาวิเคราะห์ค่า IOC ซึ่งข้อความคำถามทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัย เพื่อให้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยนำเครื่องมือ แบบสอบถามไปใช้กับผู้บริหาร และครูผู้สอนวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ จำนวน 29 คน
- 2) นำข้อมูลมาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์
- 3) จัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น และนำข้อมูลไปวิเคราะห์เพื่อหาแนวทาง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ที่เป็นระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และในส่วนที่เป็นข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และจัดหมวดหมู่ข้อมูล

ผลการวิจัย

การศึกษาสภาพการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง จากการสอบถามประชากรทั้งหมด จำนวน 29 คน จากตาราง พบว่า สภาพปัญหาและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.15$, $\sigma = 0.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายย่อยที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ 1) ด้านคุณลักษณะความสามารถด้านการวิจัยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.60$) 2) ด้านการบริหารงานบุคลากร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.11$, $\sigma = 0.84$) 3) ด้านความรู้ความสามารถด้านการวิจัยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.05$, $\sigma = 0.66$) และ 4) ด้านทักษะความสามารถด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.99$, $\sigma = 0.75$) ตามลำดับ

ตารางที่ 1

จากการศึกษาสภาพการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีประเด็นในการอภิปรายผลได้ ดังนี้

รายการ	μ	σ	ความหมาย	ลำดับที่
1) ด้านความรู้ความสามารถด้านการวิจัย	4.05	0.66	มาก	3
2) ด้านทักษะความสามารถด้านการวิจัย	3.99	0.75	มาก	4
3) ด้านคุณลักษณะความสามารถด้านการวิจัย	4.46	0.60	มาก	1
4) ด้านการบริหารงานบุคลากร	4.11	0.84	มาก	2
ภาพรวม	4.15	0.71	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่าสภาพปัจจุบันการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.15$, $\sigma=0.71$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า 1) ด้านคุณลักษณะความสามารถด้านการวิจัย ($\mu=4.46$, $\sigma=0.60$) ประกอบด้วย ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้านจรรยาบรรณของนักวิจัย และด้านเจตคติต่อการวิจัย นอกจากนี้การประชุมเชิงปฏิบัติการพบว่าผู้ทำวิจัยมีคุณลักษณะเป็นไปตามสภาพที่พึงประสงค์ทั้ง 3 ด้าน 2) ด้านการบริหารงานบุคลากร ($\mu=4.11$, $\sigma=0.84$) ประกอบด้วย ด้านนโยบายการวางแผนงานบุคลากร เพื่อส่งเสริมทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสรรหาบุคลากร ด้านการพัฒนาบุคลากรเสริมสร้างทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านธำรงรักษาบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการประเมินผลทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้การประชุมเชิงปฏิบัติการได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน และการสรรหาบุคลากร 3) ด้านความรู้ความสามารถด้านการวิจัย ($\mu=4.05$, $\sigma=0.66$) ประกอบด้วย การตั้งประเด็นปัญหาหัวข้อการวิจัย การสืบค้น ทบทวนวรรณกรรม กรอบแนวคิดการวิจัย การออกแบบการวิจัย การแปลความหมายผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย นอกจากนี้การประชุมเชิงปฏิบัติการพบว่า การจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนได้ความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยครบตามสภาพปัจจุบัน และ 4) ด้านทักษะความสามารถด้านการวิจัย ($\mu=3.99$, $\sigma=0.75$) ประกอบด้วย ปัญหาหัวข้อการวิจัย สืบค้น ทบทวนวรรณกรรม กรอบแนวคิดการวิจัย ออกแบบการวิจัย แปลความหมายผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย เขียนรายงานการวิจัย พัฒนางานด้านการวิจัย และเผยแพร่ผลการวิจัย นอกจากนี้การประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนได้ความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยครบตามสภาพปัจจุบัน

สำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในคำถามปลายเปิดของแบบสอบถาม พบว่า ควรมีนโยบายเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม มีการรวบรวมสารสนเทศการวิจัย ด้านการพัฒนา สนับสนุนการจัดหาดำราเอกสาร จัดให้มีการอบรมครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการทำวิจัยในชั้นเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ วิทยากร ครูต้นแบบ ด้านการวิจัยในเรียนมาให้ความรู้แก่ครู ทำการนิเทศ ติดตามเป็นระยะ เพื่อรับทราบปัญหาข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดด้อย สามารถช่วยแก้ไขให้แก่ผู้วิจัย และ

เป็นการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้หลักการวิจัยมาช่วยในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีประเด็นในการอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. คุณลักษณะความสามารถด้านการวิจัย ครูส่วนใหญ่ยังสับสนในเรื่องการเลือกข้อมูลหรือปัญหาที่ถูกต้องเหมาะสมของนักเรียนมาใช้ในการออกแบบงานวิจัย และจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง แสดงให้เห็นถึงการมองข้าม หรือละเลยความสำคัญของการใช้ประโยชน์ของข้อมูลที่มีอยู่ในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาสนี บุญญาพิทักษ์ (2545, 11) ที่ทำการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรครุศึกษาวิชาในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาวิชาชีพรู เน้นการสร้างสมรรถภาพครูนักวิจัย พบว่า ผลผลิตหลักสูตรส่วนใหญ่มีสมรรถภาพพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่ครูมีระดับความสามารถมากที่สุดคือ ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา ด้านที่ครูผู้สอนมีระดับความรู้ความสามารถน้อยที่สุดคือ ด้านการพัฒนานวัตกรรมและเครื่องมือ

2. การบริหารงานบุคลากร จำเป็นต้องมีการประชุมวางแผนและแก้ไขปัญหาร่วมกัน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรม สัมมนา ศึกษานอกสถานที่หรือเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย ตามความเหมาะสม และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาความรู้ ศักยภาพ และนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรภัทร เชียงทอง (2557, 31) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานบุคลากรของโรงเรียนมัธยมศึกษาในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ควรจัดทำข้อมูลการจัดประชุมชี้แจงมอบหมายงาน กำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรในโรงเรียนที่จะรับมอบหมายงานได้เข้าใจ

3. ความรู้ความสามารถด้านการวิจัย ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูไม่เข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดประเด็นปัญหาการวิจัย ไม่เข้าใจรูปแบบการวิจัย รวมไปถึงใช้กระบวนการวิจัยหรือระเบียบวิธีวิจัยไม่ถูกต้อง ขาดแหล่งเรียนรู้และไม่มีที่ปรึกษาในระหว่างการทำวิจัย สอดคล้องกับ อรุณา รุ่งเรืองวิชกุล (2556, 185) จะเห็นได้ว่าปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในกระบวนการทำวิจัย ขาดที่ปรึกษาในการติดตาม สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงเป็นประเด็นที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูควรจะได้มีการศึกษาและพัฒนาครูในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

4. ทักษะความสามารถด้านการวิจัย การตั้งคำถามวิจัย การสืบค้นข้อมูล การวิเคราะห์ สรุปและประเมินผล การนำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน ที่ครูผู้สอนขาดทักษะในขั้นตอนระเบียบวิธีการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับ พิมพ์ปวีณ์ สุวรรณโณ และ ศุภลักษณ์ สิ้นธนา (2561) ได้เสนอองค์ประกอบในการ

ประเมินคุณภาพการวิจัย ประกอบด้วย 4 ทักษะ คือ ทักษะการตั้งคำถามวิจัย ทักษะการสืบค้นข้อมูล ทักษะการวิเคราะห์ และทักษะสังเคราะห์

สรุป

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการบุคลากรเพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้แบบสอบถามไปใช้กับผู้บริหาร และครูผู้สอนวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพงศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ จำนวน 29 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 3 คน และครูผู้สอนจำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน คือ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check - List) 2) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โดยเกณฑ์การให้คะแนนระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ (Rating Scale) และ 3) แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questions)

ผลการศึกษาสภาพปัญหาและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายย่อย คือ 1) ด้านคุณลักษณะความสามารถด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารงานบุคลากร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก 3) ด้านความรู้ความสามารถด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก และ 4) ด้านทักษะความสามารถด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะสภาพในการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง

จากผลการศึกษาเป็นประโยชน์สำหรับวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง อำเภอมะเอนก จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง ในการวางแผนการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา*. <https://www.moe.go.th>
- จิรภัทร เชียงทอง. (2557). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานบุคลากรของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (2562, 1 พฤษภาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 163 ตอนที่ 53 ก. หน้า 49-53.

- พิมพ์ปิณัฏ สุวรรณโณ และ ศุภลักษณ์ สินธนา. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการวิจัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 13(1), 161-170. https://so04.tci-thaijo.org/index.php/yrh_human/article/view/116554
- เพ็ญจันทร์ ภูมิเทศ. (2543). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมงานวิจัย ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].
- ภักดิธัญญา ห่วงจิตร. (2558). การบริหารงานบุคคลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช]. Digital Research Information Center. <https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/294469>
- สมพร แก่นจักร. (2555). การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนปรีธิตวิทยาลัทธิสังข์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เขตอำเภอขามเฒ่า จังหวัดศรีสะเกษ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ].
- สโรชา บุรีศรี. (2557). การพัฒนาการบริหารงานบุคคลสำหรับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตาม มาตรา 38 ค. (2) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. Silpakorn University Repository. <http://www.sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/11120?attempt=2&>
- สุธาสนี บุญญาพิทักษ์. (2545). การพัฒนาหลักสูตรครูนักวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- อรอุมา รุ่งเรืองวิชกุล. (2556). ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].
- Longhran. (2002). การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา. <https://www.moe.go.th/การจัดการศึกษารูปแบบทว/>

คำแนะนำในการจัดเตรียมต้นฉบับสำหรับผู้เขียน วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

1. ข้อมูลเบื้องต้นของวารสาร

1.1 วัตถุประสงค์

1.1.1 เพื่อเป็นสื่อกลางในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษในสาขาวิชาการบริหารธุรกิจและการจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศ ศึกษาศาสตร์ รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีคุณภาพซึ่งสามารถแสดงถึงประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎีเพื่อให้นักวิจัยสามารถนำไปพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ และประโยชน์ในเชิงปฏิบัติที่นักปฏิบัติสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคสังคมและชุมชน

1.1.2 เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าวิจัยและนำเสนอผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ และนักศึกษา

1.2 ขอบเขตของวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นจะครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้

- 1.2.1 บริหารธุรกิจและการจัดการ
- 1.2.2 เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 1.2.3 ศึกษาศาสตร์
- 1.2.4 รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
- 1.2.5 สหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2. นโยบายการจัดพิมพ์นโยบายการจัดพิมพ์:

2.1 กำหนดออกเป็นราย 4 เดือน (3 ฉบับ/ปี) ดังนี้

- ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน (กำหนดออกในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนเมษายน)
ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม (กำหนดออกในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนสิงหาคม)
ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน – ธันวาคม (กำหนดออกในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนธันวาคม)

2.2 จำนวนบทความในแต่ละฉบับ

จำนวนบทความที่เผยแพร่ในวารสารแต่ละฉบับไม่เกิน 10 บทความ

3. จริยธรรมการตีพิมพ์:

3.1 บทบาทและหน้าที่ของผู้เขียน

3.1.1 ผู้เขียนต้องรับรองบทความที่เสนอมาพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ นั้น เป็นผลงานที่ไม่เคยตีพิมพ์และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์อื่นใด

3.1.2 ผู้เขียนต้องเปิดเผยข้อมูลในกรณีที่บทความบางส่วนเคยเผยแพร่ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบทความที่ส่งมามีส่วนเพิ่มเติมหรือส่วนขยายจากบทความเดิม และได้เผยแพร่แล้วที่ใดและเมื่อไหร่มาแล้ว

3.1.3 ผู้เขียนต้องอ้างอิงแนวคิดและข้อความต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่ของผู้เขียน รวมทั้งต้องรับผิดชอบในการขออนุญาตใช้ภาพ และแผนภูมิ หรือขอลิขสิทธิ์จากงานอันมีลิขสิทธิ์นั้น

3.1.4 ผู้เขียนที่ปรากฏชื่อในบทความทุกท่านต้องมีองค์ประกอบครบ 3 ข้อ ดังนี้

(1) มีส่วนร่วมในการสร้างโจทย์วิจัยและวางแผนการวิจัย เก็บข้อมูล หรือวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

(2) มีส่วนร่วมในการเขียนหรือตรวจสอบบทความวิจัยอย่างมีส่วนร่วมในเชิงปัญญาของเนื้อหา (ไม่ใช่ตรวจเฉพาะภาษาหรือรูปแบบ) และ

(3) ได้อ่านและรับรองต้นฉบับบทความสุดท้ายก่อนส่งไปตีพิมพ์ ผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือในลักษณะอื่น ๆ ควรได้รับการกล่าวถึงในกิตติกรรมประกาศ

3.1.5 ผู้เขียนทุกท่านต้องได้อ่านและยินยอมให้มีการส่งบทความมาพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ รวมทั้งยินยอมที่จะรับผิดชอบและรับชอบในบทความที่ส่งมาพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่

3.1.6 ผู้เขียนทุกท่านต้องเปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งอาจมีผลสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อเนื้อหาที่ปรากฏในบทความ แหล่งเงินทุนสนับสนุนการวิจัยหรือการจัดทำบทความจะต้องถูกกล่าวถึงในกิตติกรรมประกาศ

3.1.7 ผู้เขียนต้องเขียนบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารที่กำหนดไว้ในคำแนะนำในการจัดเตรียมต้นฉบับสำหรับผู้เขียน

3.1.8 ผู้เขียนจะต้องเขียนบทความที่แสดงถึงคุณภาพทางวิชาการและองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎีและในเชิงปฏิบัติ การนำเสนอเนื้อหาที่มีความชัดเจนและถูกต้อง

3.1.9 ผู้เขียนมีหน้าที่แจ้งต่อวารสารและบรรณาธิการ หากพบข้อความผิดพลาดที่มีความสำคัญในการวิจัยภายหลังหรือพบความไม่ถูกต้องในงานที่ตีพิมพ์ เพื่อปรับแก้บทความให้มีความถูกต้องหรือถอนบทความหากจำเป็น

3.2 บทบาทและหน้าที่ของผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ:

3.2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่เปิดเผยข้อมูลบทความอยู่ระหว่างพิจารณาแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง และต้องไม่ใช้เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

3.2.2 ผู้ทรงคุณวุฒิมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลและผลประโยชน์ทับซ้อนของบทความ เช่น เป็นบทความที่ตนมีส่วนร่วม หรือรู้จักผู้เขียนเป็นการส่วนตัว หรือเหตุผลอื่นใดที่ทำให้ไม่สามารถพิจารณาประเมินบทความโดยอิสระได้ และผู้ทรงคุณวุฒิต้องแจ้งบรรณาธิการทราบ และถอนตัวจากการพิจารณาบทความ

3.2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิควรรับพิจารณาบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ พิจารณาให้ข้อเสนอแนะด้วยความเป็นธรรมและปราศจากอคติ ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิควรละเอียดและสร้างสรรค์เพื่อช่วยให้ผู้เขียนบทความสามารถพัฒนาบทความของตนต่อไปได้ แม้ว่าบทความนั้นจะมีคุณภาพไม่ดีและถูกปฏิเสธการตีพิมพ์ก็ตาม

3.2.4 ผู้ทรงคุณวุฒิควรส่งผลการประเมินตามกำหนดเวลา หากมีเหตุขัดข้องในช่วงระยะเวลาพิจารณา ควรแจ้งบรรณาธิการโดยทันที

3.2.5 ผู้ทรงคุณวุฒิควรระบุงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการที่ผู้เขียนไม่ได้อ้างอิงไว้ในบทความ และผู้ทรงคุณวุฒิควรแจ้งต่อบรรณาธิการ หากทราบว่าบทความที่พิจารณามีส่วนใดส่วนหนึ่งที่คล้ายคลึงหรือเหมือนกับบทความที่อยู่ในการพิจารณาของวารสารอื่นหรือสิ่งพิมพ์อื่นใด

3.3 บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ

3.3.1 บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร

3.3.2 บรรณาธิการต้องพิจารณาบทความจากเนื้อหาทางวิชาการโดยปราศจากอคติในเรื่องคุณลักษณะใด ๆ ของผู้เขียนหรือสังกัดของผู้เขียน รวมทั้งต้องป้องกันไม่ให้ผลประโยชน์ทับซ้อนระหว่างผู้เขียน ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ และบุคคลในกองบรรณาธิการ

3.3.3 บรรณาธิการต้องตีพิมพ์บทความที่ผ่านกระบวนการพิจารณาล้นกรองบทความแล้ว ซึ่งพิจารณาจากคุณภาพทางวิชาการและมีประโยชน์ทั้งเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติ ความทันสมัย และเนื้อหาสอดคล้องกับขอบเขตของวารสาร รวมทั้งเป็นบทความที่ไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่นใดมาก่อน

3.3.4 บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยเกี่ยวกับบทความที่ส่งมาพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ รวมทั้งต้องควบคุมให้กระบวนการพิจารณาล้นกรองบทความเป็นไปโดยปกปิดทั้งด้านผู้เขียนและผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (Double-Blind Process) ด้วยความยุติธรรม

3.3.5 บรรณาธิการต้องตรวจสอบบทความที่ส่งมาพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ด้านการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) โดยใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ และหยุดกระบวนการพิจารณาล้นกรองบทความทันที หากพบการคัดลอกผลงานผู้อื่นในระหว่างกระบวนการฯ และติดต่อผู้เขียนเพื่อขอคำชี้แจงประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์เผยแพร่วรรณกรรมนั้น

3.3.6 บรรณาธิการตรวจสอบบทความที่สงสัยว่า กระทำผิดจริยธรรมทางวิชาการเพื่อแก้ไขปัญหาดังจริยธรรมนั้น ด้วยความรอบคอบแม้ว่าบทความนั้นจะได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้การปฏิเสธบทความด้วยเหตุผลทางด้านจริยธรรมจะต้องมีหลักฐานที่ชัดเจน

4. นโยบายการพิจารณาตีพิมพ์ผลงาน

4.1 คำแนะนำทั่วไป

4.1.1 ผลงานที่เสนอตีพิมพ์ต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน (ยกเว้น รายงานวิจัย และวิทยานิพนธ์)

4.1.2 ผลงานที่เสนอตีพิมพ์ต้องไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณารอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์อื่นใด

4.1.3 กรณีบทความบางส่วนเคยเผยแพร่ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ผู้เขียนต้องแสดงให้เห็นว่าบทความที่ส่งมาได้มีส่วนเพิ่มเติมหรือขยายจากบทความเดิม นอกจากนี้ผู้เขียนยังต้องระบุในบทความว่าได้เผยแพร่บางส่วนของบทความดังกล่าวไปแล้วที่ใดและเมื่อไหร่มาแล้ว

4.1.4 ทศนะและข้อคิดเห็นใด ๆ ในบทความถือเป็นทัศนะของผู้เขียน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วยกับทัศนะเหล่านั้นและไม่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ กรณีมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงฝ่ายเดียว

4.1.5 ลิขสิทธิ์บทความเป็นของมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นได้รับการสงวนสิทธิ์ตามกฎหมาย การตีพิมพ์ซ้ำต้องได้รับอนุญาตโดยตรงจากมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นเป็นลายลักษณ์อักษร

4.2 ประเภทผลงานที่รับตีพิมพ์

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นรับพิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประเภทบทความและความยาว เป็นดังนี้

4.2.1 บทความวิชาการ (Academic Article) ประมาณ 10-20 หน้าต่อบทความ (รวมบรรณานุกรม)

4.2.2 บทความวิจัย (Research Article) ประมาณ 10-25 หน้าต่อบทความ (รวมบรรณานุกรม)

4.2.3 บทความปริทัศน์ (Review Article) ประมาณ 10-25 หน้าต่อบทความ (รวมบรรณานุกรม)

4.2.4 บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) ประมาณ 10-20 หน้าต่อบทความ (รวมบรรณานุกรม)

4.3 การพิจารณากลับกรองบทความ

4.3.1 บทความที่จะได้รับพิจารณาตีพิมพ์ ต้องเป็นบทความที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพทางวิชาการ และมีประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎีเพื่อให้นักวิจัยสามารถนำไปพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ และประโยชน์ในเชิงปฏิบัติที่นักปฏิบัติสามารถนำไปประยุกต์ใช้ทั้งในภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม และชุมชน

4.3.2 บทความที่จะได้รับการตีพิมพ์ กรณีเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยไม่นำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ ต้องผ่านกระบวนการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2 ท่าน และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ และกรณีบทความที่ใช้ประกอบการขอตำแหน่งทาง

วิชาการต้องผ่านกระบวนการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ท่าน และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ

4.4 กระบวนการพิจารณากลั่นกรองบทความ (Peer Review)

4.4.1 กองบรรณาธิการจะแจ้งให้ผู้เขียนทราบเมื่อกองบรรณาธิการได้รับบทความเรียบร้อยแล้วเรียบร้อยสมบูรณ์

4.4.2 กองบรรณาธิการจะตรวจสอบรูปแบบการพิมพ์บทความ และเนื้อหาของบทความว่าตรงกับขอบเขตเนื้อหาของวารสารหรือไม่ รวมถึงคุณภาพทางวิชาการ ประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ ตลอดจนความครบถ้วนสมบูรณ์ของเอกสารประกอบการนำเสนอบทความเพื่อพิจารณาเผยแพร่

4.4.3 ในกรณีที่กองบรรณาธิการพิจารณาเห็นควรรับบทความไว้พิจารณาตีพิมพ์ กองบรรณาธิการจะดำเนินการส่งบทความเพื่อกลั่นกรองต่อไป โดยจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องประเมินคุณภาพของบทความว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมจะลงตีพิมพ์หรือไม่ กระบวนการกลั่นกรองนี้ ทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เขียนจะไม่ทราบข้อมูลของกันและกัน (Double-Blind Process) โดยกรณีเผยแพร่ผลงานวิชาการโดยไม่นำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ ต้องผ่านกระบวนการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2 ท่าน และกรณีบทความที่ใช้ประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการต้องผ่านกระบวนการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ท่าน

4.4.4 เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพบทความแล้ว กองบรรณาธิการจะตัดสินใจโดยอิงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิว่าบทความนั้น ๆ ควรนำลงตีพิมพ์หรือควรส่งให้ผู้เขียนแก้ไขแล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินอีกครั้งหนึ่ง หรือปฏิเสธการตีพิมพ์

5. ข้อกำหนดต้นฉบับ

5.1 การจัดพิมพ์ต้นฉบับ

5.1.1 บทความที่เสนอพิจารณาตีพิมพ์ต้องมีความยาวระหว่าง 10-25 หน้ากระดาษ A4 ขึ้นอยู่กับประเภทของบทความ พิมพ์บทความ โดยใช้ Font TH SarabunNew ขนาดตัวอักษร 16 Point

5.1.2 ระยะขอบกระดาษ 1 นิ้ว (เท่ากันทุกด้าน)

5.1.3 หมายเลขหน้า ให้ใส่ไว้ตำแหน่งด้านบนขวา ตั้งแต่ต้นจนจบบทความ

5.1.4 ชื่อเรื่องบทความ ขนาดตัวอักษร 18 Point (ตัวหนา) จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ

5.1.5 ชื่อผู้เขียน ขนาดตัวอักษร 15 Point (ตัวเอียง) จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ

5.1.6 บทคัดย่อภาษาไทย ความยาว 1 ย่อหน้า (250 คำ) ขนาดตัวอักษร 16 Point พิมพ์ 1 คอลัมน์ และต้องพิมพ์คำสำคัญต่อท้าย

5.1.7 บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ความยาว 1 ย่อหน้า (250 คำ) ขนาดตัวอักษร 16 Point พิมพ์ 1 คอลัมน์ และต้องพิมพ์คำสำคัญต่อท้าย

5.1.8 เนื้อหาพิมพ์ 1 คอลัมน์ ขนาดตัวอักษร 16 Point

5.1.9 หมายเลขกำกับตาราง ขนาดตัวอักษร 16 Point หรือ 14 Point (ตัวหนา) ส่วนชื่อตาราง ขนาดตัวอักษร 16 Point หรือ 14 Point ให้พิมพ์ไว้บนตารางจัดชิดซ้าย ใต้ตารางบอกแหล่งที่มา จัดชิดซ้าย

5.1.10 หมายเลขกำกับภาพหรือแผนภูมิ ขนาดตัวอักษร 16 Point หรือ 14 Point (ตัวหนา) ส่วนชื่อตาราง หรือชื่อแผนภูมิ ขนาดตัวอักษร 16 Point หรือ 14 Point ให้พิมพ์ไว้ใต้ภาพหรือแผนภูมิ บรรทัดถัดมาให้บอกแหล่งที่มา จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ (ควรเป็นภาพหรือแผนภูมิที่ชัดเจนและแนบ File ภาพ มาด้วย)

5.1.11 เอกสารอ้างอิง ขนาดตัวอักษร 16 Point (ตัวหนา) จัดชิดซ้าย ส่วนเนื้อหาเอกสารอ้างอิง ขนาดตัวอักษร 16 Point

5.1.12 ผู้เขียนต้องตรวจสอบความถูกต้องของการพิมพ์ต้นฉบับ เช่น รูปแบบการพิมพ์ การอ้างอิง ตัวสะกด วรรคตอน และการใช้ภาษา

5.1.13 กรอบแบบฟอร์มเสนอบทความเพื่อพิจารณาเผยแพร่พร้อมกรอกชื่อและนามสกุลของผู้เขียน พร้อมประวัติย่อของผู้เขียน ระบุคุณวุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) ตำแหน่งงาน และหน่วยงานที่สังกัด หรือสถานศึกษา และแนบ File .jpg ภาพถ่ายผู้เขียนมาด้วย

5.2 ส่วนประกอบของบทความ

5.2.1 บทความวิชาการ หัวข้อและเนื้อหาควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ชัดเจน รวมถึงมีการใช้ทฤษฎีวิเคราะห์และเสนอแนะประเด็นอย่างสมบูรณ์ โดยต้องมีส่วนประกอบดังต่อไปนี้

(1) ชื่อเรื่อง (Title)

(2) บทคัดย่อ (Abstract)

สรุปเนื้อหาของบทความให้ได้ใจความชัดเจน กำหนดให้มีทั้งบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเขียนเป็นภาษาไทยก่อน ความยาว 1 ย่อหน้า ไม่เกิน 250 คำ

(3) คำสำคัญ (Keyword)

ระบุคำที่เป็นคำสำคัญของเนื้อหา เหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นในระบบฐานข้อมูล

(4) บทนำ (Introduction)

เป็นส่วนแนะนำและปูพื้นเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลเบื้องต้นของเนื้อหา เป็นการจูงใจให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในเรื่องนั้น ๆ

(5) เนื้อหา (Body of Text)

เป็นส่วนหลักของเนื้อหาบทความ การจัดลำดับเนื้อหา ควรมีการวางแผนจัดโครงสร้างของเนื้อหาที่นำเสนอให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหานั้น การนำเสนอเนื้อหาควรมีความต่อเนื่องเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสาระนั้นได้โดยง่าย

(6) สรุป (Conclusion)

เป็นการสรุปเนื้อหาในบทความทั้งหมดออกมาอย่างชัดเจน และกระชับโดยมีการสรุปปิดท้ายเนื้อหาที่เราได้นำเสนอไปแล้วว่ามีผลดีหรือผลเสียอย่างไร

(7) เอกสารอ้างอิง (Reference)

เขียนเอกสารอ้างอิงในรูปแบบ APA (American Psychological Association) 7th edition

5.2.2 บทความวิจัย ควรมีการนำเสนอผลการวิจัยที่ได้รับอย่างเป็นระบบ โดยต้องมีส่วนประกอบดังต่อไปนี้ (สามารถมีหัวข้อหรือองค์ประกอบเพิ่มเติมได้)

(1) ชื่อเรื่อง (Title)

ชื่อเรื่องควรมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยชื่อเรื่องภาษาอังกฤษในบรรทัดต่อมา

(2) บทคัดย่อ (Abstract)

กำหนดให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเขียนเป็นภาษาไทยก่อน ความยาว 1 ย่อหน้า ไม่เกิน 250 คำ (การเขียนบทคัดย่อ คือ การสรุปสาระสำคัญของเรื่องโดยเฉพาะวัตถุประสงค์ วิธีการ และผลการวิจัย)

(3) คำสำคัญ (Keyword)

ระบุคำที่เป็นคำสำคัญของเนื้อหา เหมาะสมสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นในระบบฐานข้อมูล

(4) บทนำ (Introduction)

เป็นการอธิบายถึงที่มาและความสำคัญของปัญหาและเหตุผลที่นำไปสู่การวิจัย มีข้อมูลทางวิชาการสนับสนุนหรือโต้แย้ง

(5) วัตถุประสงค์ (Research Objectives)

ระบุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย

(6) ทบทวนวรรณกรรม (Literature Reviews)

นำเสนอแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่นำไปสู่กรอบแนวคิดในการวิจัย

(7) วิธีการวิจัย (Research Methodology)

อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียดและชัดเจน

(8) ผลการวิจัย (Results)

เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการวิจัย การใช้ตารางหรือแผนภูมิไม่ควรเกิน 5 ตารางหรือแผนภูมิโดยมีการแปลความหมายและวิเคราะห์ผลที่ค้นพบอย่างชัดเจน

(9) อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)

ผสมผสานเปรียบเทียบและตีความผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย

(10) สรุป (Conclusion)

สรุปสาระสำคัญของผลการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะที่จะนำผลการวิจัยนั้นไปใช้
ประโยชน์

(11) เอกสารอ้างอิง (Reference)

เขียนเอกสารอ้างอิงในรูปแบบของ APA (American Psychological Association)
7th edition

5.3 การอ้างอิง

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นใช้รูปแบบการอ้างอิงของ APA (American
Psychological Association) 7th edition

5.3.1 การอ้างอิงในเนื้อหา (In-text citation)

การอ้างอิงในเนื้อหาใช้ระบบนาม-ปี เลขหน้า โดยมีรูปแบบการเขียนดังนี้

1) ผู้แต่ง 1 คน

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/(ปี) หรือ (ชื่อ/สกุล,/ปี)

ภาษาอังกฤษ สกุล/(ปี) หรือ (สกุล,/ปี)

ตัวอย่าง

เพ็ชรี ฐิตะวิเชตร (2559, 33) ได้วิจัยเรื่อง ... การนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์มา
ประยุกต์ใช้เพื่อสร้างหรือจัดการสารสนเทศอย่างเป็นระบบและรวดเร็ว โดยอาศัยเทคโนโลยี
ทางด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์, 2557, 80)
... applications in plant sciences, hydrology, earth sciences, and land use
analysis (Campbell, 2007, 54)

2) ผู้แต่ง 2 คน

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/และ/ชื่อ/สกุล/(ปี) หรือ (ชื่อ/สกุล/และ/ชื่อ/สกุล,/ปี)

ภาษาอังกฤษ สกุล/and/สกุล/(ปี) หรือ (สกุล/&/สกุล,/ปี)

ตัวอย่าง

เจษฎาพร ยุทธนวิบูลย์ชัย และ ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล (2549, 63) กล่าวถึงระบบ
สารสนเทศ ..... ตามแนวความคิดของ Howlett and Waemusa (2019, 25) ที่ได้เน้นถึง

..... เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับข้อมูล การสร้าง และการวิเคราะห์ (Bawden & Robinson, 2012, 107)

3) ผู้แต่งตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป

กรณีที่ผู้แต่งตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ให้ใส่เฉพาะสกุลของผู้แต่งคนแรก แล้วตามด้วย et al. ตั้งแต่ครั้งแรก

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/และคณะ/(ปี) หรือ (ชื่อ/สกุล/และคณะ,/ปี)

ภาษาอังกฤษ สกุล/et.al./(ปี) หรือ (สกุล/et.al.,/ปี)

ตัวอย่าง

ทศพร วัชรานุกร และคณะ (2556, 66) กล่าวถึงรูปแบบการปลูกป่าโดยระบบวนเกษตร ...

... ประกอบด้วยการจัดเก็บ จัดการ วิเคราะห์ และแสดงผล (Longley et al., 2015, 53)

4) การอ้างอิงมากกว่าสองแหล่งข้อมูล

กรณีที่มีการอ้างอิงแหล่งที่มามากกว่าสองแหล่งข้อมูลให้เขียนอ้างอิงเรียงตามลำดับอักษร

ตัวอย่าง

... สอดคล้องกับการศึกษาของ เพ็ชรี รูปะวิเชตร (2559, 47) และ วชิรวิทย์ วิชาสวัสดิ์

(2563, 87) ... เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประกอบด้วยการจัดเก็บ จัดการ

วิเคราะห์ และแสดงผล (พยอม ธรรมบุตร, 2560, 55; โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์, 2557, 79)

... การสร้าง และการวิเคราะห์ (Bawden & Robinson, 2012, 33; Longley et al., 2015,

14)

5) การอ้างอิงราชกิจจานุเบกษา

ใช้ชื่อกฎหมายและตามด้วยปี

ตัวอย่าง

... ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา (2549) ...

... ตามที่ พระราชบัญญัติประถมศึกษา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2505 (2505) กำหนดไว้ ...

... (พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. 2561, 2561)

6) การระบุที่มาของตารางและภาพ

ตารางและภาพที่อยู่ในเว็บไซต์

ไทย จาก หรือ ปรับปรุงจาก/ชื่อบทความ,/โดย/ชื่อผู้แต่ง,/ปีที่เผยแพร่,/ชื่อเว็บไซต์/
(URL)/ลิขสิทธิ์*/ข้อความอนุญาต**.

อังกฤษ From หรือ Adapted From/ชื่อบทความ,/by/อักษรย่อชื่อ./สกุล,/ปีที่เผยแพร่,/ชื่อ
เว็บไซต์/(URL)/ลิขสิทธิ์*/ข้อความอนุญาต**.

*ลิขสิทธิ์

ไทย สงวนลิขสิทธิ์/ปี/โดย/ชื่อเจ้าของผลงาน. หรือ สาธารณสมบัติ. หรือ CC BY-NC*

อังกฤษ Copyright/year/by/ชื่อเจ้าของผลงาน. หรือ In the public domain. หรือ CC BY-NC*

** สัญญาอนุญาตแบบเปิด (Creative Commons) ประกอบด้วย

- CC BY หมายถึง ผู้ใช้สามารถเผยแพร่ แก้ไข ดัดแปลง ต่อยอดผลงานและสร้างชิ้นงานในสื่อหรือรูปแบบใด ๆ ได้ไม่ว่าจุดประสงค์ใดก็ตาม รวมถึงสามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้าได้ ตราบใดที่ผู้ใช้ทำการให้เครดิตหรืออ้างอิงแก่เจ้าของผลงานในฐานะผู้สร้างต้นฉบับ
- CC BY-SA หมายถึง ผู้ใช้สามารถเผยแพร่ แก้ไข ดัดแปลง ต่อยอดผลงานและสร้างชิ้นงานในสื่อหรือรูปแบบใด ๆ รวมถึงสามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้าได้ ตราบใดที่ผู้ใช้ให้เครดิตหรืออ้างอิงแก่เจ้าของผลงานในฐานะผู้สร้างต้นฉบับ และเผยแพร่ผลงานที่ดัดแปลงนั้นภายใต้สัญญาอนุญาตประเภทเดียวกัน
- CC BY-NC หมายถึง ผู้ใช้สามารถเผยแพร่ แก้ไข ดัดแปลง ต่อยอดผลงานและสร้างชิ้นงานในสื่อหรือรูปแบบใด ๆ ตราบใดที่ผู้ใช้ให้เครดิตหรืออ้างอิงแก่เจ้าของผลงานในฐานะผู้สร้างต้นฉบับ โดยไม่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า
- CC BY-ND หมายถึง ผู้ใช้สามารถเผยแพร่ ทำซ้ำผลงานและสร้างชิ้นงานในสื่อหรือรูปแบบใด ๆ รวมถึงสามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า ตราบใดที่ผู้ใช้ให้เครดิตหรืออ้างอิงแก่เจ้าของผลงานในฐานะผู้สร้างต้นฉบับ แต่ห้ามดัดแปลงโดยเด็ดขาด
- CC BY-NC-SA หมายถึง ผู้ใช้สามารถเผยแพร่ แก้ไข ดัดแปลง ต่อยอดผลงานและสร้างชิ้นงานในสื่อหรือรูปแบบใด ๆ ตราบใดที่ผู้ใช้ให้เครดิตหรืออ้างอิงแก่เจ้าของผลงานในฐานะผู้สร้างต้นฉบับ โดยไม่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า และผลงานใหม่ที่ถูกรวบรวมขึ้น ต้องอยู่ภายใต้สัญญาอนุญาตประเภทเดียวกัน

- CC BY-NC-ND หมายถึง ผู้ใช้สามารถคัดลอกและเผยแพร่ผลงานบนวัสดุในสื่อหรือรูปแบบใด ๆ ใดก็ตามที่ผู้ใช้ให้เครดิตหรืออ้างอิงแก่เจ้าของผลงานในฐานะผู้สร้างต้นฉบับ โดยห้ามนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า และห้ามดัดแปลงแก้ไขโดยเด็ดขาด

ตัวอย่าง

ภาพที่ 1: ล้อของชาวสุเมเรียน อายุราว 2,500 ปีก่อนคริสตกาล

หมายเหตุ : From *10 Mesopotamia Inventions You Should Know*, by K. Vyas, 2019

(https://inteng-storage.s3.amazonaws.com/img/iea/Z3G88LaAGm/sizes/mesopotamia-inventions_resize_md.jpg). In the public domain.

จากนั้นเพิ่มในรายการเอกสารอ้างอิง เป็น

Vyas, K. (2019). *10 Mesopotamia Inventions You Should Know*. https://inteng-storage.s3.amazonaws.com/img/iea/Z3G88LaAGm/sizes/mesopotamia-inventions_resize_md.jpg

ตารางและภาพที่อยู่ในหนังสือ

ไทย จาก หรือ ปรับปรุงจาก/ชื่อหนังสือ/(น./เลขหน้า),/โดย/ชื่อผู้แต่ง,/ปีที่พิมพ์,/สำนักพิมพ์/(URL)/ลิขสิทธิ์/ข้อความอนุญาต.

อังกฤษ From หรือ Adapted From/ชื่อหนังสือ/(p./เลขหน้า),/by/อักษรย่อชื่อ./สกุล,/ปีที่พิมพ์,/สำนักพิมพ์/(URL)/ลิขสิทธิ์/ข้อความอนุญาต.

การอ้างอิงได้ตารางหรือภาพเป็น

หมายเหตุ : จาก *การจัดการศึกษาไทยตามแผนการศึกษาแห่งชาติ : อดีต-ปัจจุบัน* (น. 151-152), โดย กระทรวงศึกษาธิการ, 2530, อักษรไทย.

Note: From *Managing Therapy-Interfering Behavior: Strategies from Dialectical Behavior Therapy* (p. 172), by A. L. Chapman and M. Z. Rosenthal, 2016, American Psychological Association (<https://doi.org/10.1037/14752-000>). Copyright 2016 by the American Psychological Association.

จากนั้นเพิ่มในรายการเอกสารอ้างอิง เป็น

กระทรวงศึกษาธิการ. (2530). *การจัดการศึกษาไทยตามแผนการศึกษาแห่งชาติ : อดีต-ปัจจุบัน*. อักษรไทย.

Chapman, A. L., & Rosenthal, M. Z. (2016). *Managing therapy-interfering behavior: Strategies from dialectical behavior therapy*. American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/14752-000>

ตารางและภาพที่อยู่ในวารสาร

ไทย จาก หรือ ปรับปรุงจาก/“ชื่อบทความ”/โดย/ชื่อผู้แต่ง,/ปีที่พิมพ์/ชื่อวารสาร,/ปีที่(ฉบับที่),/น./เลขหน้า/URL)/ลิขสิทธิ์/ข้อความอนุญาต.

อังกฤษ From หรือ Adapted From/“ชื่อบทความ”/โดย/อักษรย่อชื่อ/สกุล,/ปีที่พิมพ์/ชื่อวารสาร,/ปีที่(ฉบับที่),/น./เลขหน้า/URL)/ลิขสิทธิ์/ข้อความอนุญาต.

การอ้างอิงได้ตารางหรือภาพเป็น

หมายเหตุ : จาก “บทบาทการส่งผ่านของความร่วมมือของครูในการศึกษาวิจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติงานในชั้นเรียนของครู” โดย พจนา อภาณุรักษ์ และ สุวิมล ว่องวานิช, 2557, *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 9(2), น. 716 (<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/37280>). CC BY-NC-ND.

Note: Adapted From “Comprehensive Overview of Computer-Based Health Information Tailoring: A Systematic Scoping Review” by A. K. Ghalibaf, E. Nazari, M. Gholian-Aval, and M. Tara, 2019, *BMJ Open*, 9, p. 6 (<https://doi.org/cz6h>). CC BY-NC.

จากนั้นเพิ่มในรายการเอกสารอ้างอิง เป็น

พจนา อาภาณัฐรักษ์ และ สุวิมล ว่องวาณิช. (2557). บทบาทการส่งผ่านของความร่วมมือของครูในการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติงานในชั้นเรียนของครู. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 9(2), 710-723. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/37280>

Ghalibaf, A. K., Nazari, E., Gholian-Aval, M., & Tara, M. (2019). Comprehensive overview of computer-based health information tailoring: A systematic scoping review. *BMJ Open*, 9, Article e021022. <https://doi.org/cz6h>

5.3.2 การอ้างอิงท้ายบทความ (References)

1) หนังสือรูปแบบเล่มและอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่มีเลข DOI

(1) ผู้แต่ง 1 คน

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)
 ภาษาอังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)
 ตัวอย่าง

โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์. (2557). *วิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ*. ซีเอ็ดยูเคชั่น.

Campbell, J. B. (2007). *Introduction to Remote Sensing* (4th ed.). Routledge.

(2) ผู้แต่ง 2 คน

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/และ/ชื่อ/สกุล/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)
 ภาษาอังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ./&/สกุล,/อักษรย่อชื่อ/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/
 /////สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)
 ตัวอย่าง

เจษฎาพร ยุทธนวิบูลย์ชัย และ ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล. (2549). *ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีการจัดการความรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 6). ซีเอ็ดยูเคชั่น.

Bawden, D. & Robinson, L. (2012). *Introduction to information science* (2nd ed.). ALA Neal-Schuman.

(3) ผู้แต่ง 3-20 คน ให้ใส่ชื่อทุกคน

ภาษาไทย ชื่อ¹/สกุล¹,/ชื่อ²/สกุล²,/ชื่อ³/สกุล³,/ชื่อ⁴/สกุล⁴,/ชื่อ⁵/สกุล⁵,/ชื่อ⁶/สกุล⁶,/ชื่อ⁷/
 //////////สกุล⁷,/ชื่อ⁸/สกุล⁸,/และชื่อ⁹/สกุล⁹./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)./
 //////////สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)

ภาษาอังกฤษ สกุล¹/อักษรย่อชื่อ¹./สกุล²/อักษรย่อชื่อ²./สกุล³/อักษรย่อชื่อ³./สกุล⁴/อักษรย่อ
 //////////ชื่อ⁴./สกุล⁵/อักษรย่อชื่อ⁵./สกุล⁶/อักษรย่อชื่อ⁶./สกุล⁷/อักษรย่อชื่อ⁷./
 //////////สกุล⁸/อักษรย่อชื่อ⁸./&/สกุล⁹/อักษรย่อชื่อ⁹./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์
 //////////ครั้งที่)./สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

ทศพร วัชรานุกร, วรพรรณ หิมพานต์, ประพาย แก่นนาค, วิโรจน์ ครองกิจศิริ, สัจ

จาพร หงษ์ทอง, อธิยุทธ วงสอน, จารุณี โนริเวช, ปิยนุช รับพร, และ

สุพัตรา กล่อมอ้อม. (2556). รูปแบบการปลูกไม้ป่าโดยระบบวนเกษตร.

อักษรสยามการพิมพ์.

[http://forprod.forest.go.th/forprod/silvic/for_plant/data/RFD/8.p
 df](http://forprod.forest.go.th/forprod/silvic/for_plant/data/RFD/8.pdf)

Longley, A. P., Goodchild, M. F., Maguire, J. D., & Rhind, W. D. (2015).

Geographic Information Science and Systems (4th ed.). John

Wiley & Sons.

(4) ผู้แต่ง 21 คนขึ้นไป ใส่ชื่อและสกุลผู้แต่งคนที่ 1-19 ตามด้วยเครื่องหมาย , . . .

ก่อนชื่อคนสุดท้าย

ภาษาไทย ชื่อ¹/สกุล¹,/ชื่อ²/สกุล²,/ชื่อ³/สกุล³,/ชื่อ⁴/สกุล⁴,/ชื่อ⁵/สกุล⁵,/ชื่อ⁶/สกุล⁶,/ชื่อ⁷/
 //////////สกุล⁷,/ชื่อ⁸/สกุล⁸,/ชื่อ⁹/สกุล⁹,/ชื่อ¹⁰/สกุล¹⁰,/ชื่อ¹¹/สกุล¹¹,/ชื่อ¹²/สกุล¹²,/
 //////////ชื่อ¹³/สกุล¹³,/ชื่อ¹⁴/สกุล¹⁴,/ชื่อ¹⁵/สกุล¹⁵,/ชื่อ¹⁶/สกุล¹⁶,/ชื่อ¹⁷/สกุล¹⁷,/
 //////////ชื่อ¹⁸/สกุล¹⁸,/ชื่อ¹⁹/สกุล¹⁹,/././ชื่อคนสุดท้าย/สกุลคนสุดท้าย./ (ปีที่พิมพ์)./
 //////////ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)./สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)

ภาษาอังกฤษ สกุล¹/อักษรย่อชื่อ¹./สกุล²/อักษรย่อชื่อ²./สกุล³/อักษรย่อชื่อ³./สกุล⁴/อักษรย่อ
 //////////ชื่อ⁴./สกุล⁵/อักษรย่อชื่อ⁵./สกุล⁶/อักษรย่อชื่อ⁶./สกุล⁷/อักษรย่อชื่อ⁷./
 //////////สกุล⁸/อักษรย่อชื่อ⁸./สกุล⁹/อักษรย่อชื่อ⁹./สกุล¹⁰/อักษรย่อชื่อ¹⁰./
 //////////สกุล¹¹/อักษรย่อชื่อ¹¹./สกุล¹²/อักษรย่อชื่อ¹²./สกุล¹³/อักษรย่อชื่อ¹³./
 //////////สกุล¹³/อักษรย่อชื่อ¹³./สกุล¹⁴/อักษรย่อชื่อ¹⁴./สกุล¹⁵/อักษรย่อชื่อ¹⁵./
 //////////สกุล¹⁶/อักษรย่อชื่อ¹⁶./สกุล¹⁷/อักษรย่อชื่อ¹⁷./สกุล¹⁸/อักษรย่อชื่อ¹⁸./

////////สกุล¹⁹,/อักษรย่อชื่อ¹⁹./././สกุล^{คนสุดท้าย},/อักษรย่อชื่อ^{คนสุดท้าย}./(ปีที่พิมพ์)./
 //////////ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)./สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

Kalnay, E., Kanamitsu, M., Kistler, R., Collins, W., Deaven, D., Gandin, L., Iredell, M., Saha, S., White, G., Woodllan, J., Zhu, Y., Chelliah, M., Ebisuzaki, W., Higgins, W., Janowiak, J., Mo, K. C., Ropelewski, C., Wang, J., Leetmaa, A., . . . Joseph, D. (1996). The NCEP/NCAR 40-year reanalysis project. *Bulletin of the American Meteorological Society*, 77(3), 437-471.

หมายเหตุ

/ หมายถึง เว้นวรรค 1 เคาะ

กรณีไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ ให้ใส่ (ม.ป.ป.) หรือ (n.d.)

กรณีพิมพ์ครั้งที่ 1 ไม่ต้องระบุครั้งที่พิมพ์

กรณีไม่ปรากฏสำนักพิมพ์ ให้ใส่ (ม.ป.ท.) หรือ (n.p.)

2) หนังสือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์มีเลข DOI

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล./(ปีที่พิมพ์)./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)./สำนักพิมพ์./https://doi.org/เลข DOI

ภาษาอังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ./(ปีที่พิมพ์)./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)./สำนักพิมพ์./

////////https://doi.org/เลข DOI

ตัวอย่าง

Jackson, L. M. (2019). *The psychology of prejudice: From attitudes to social action* (2nd ed.). American Psychological Association.
<https://doi.org/10.1037/0000168-000>

3) บทความในวารสารแบบรูปเล่มและอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่มีเลข DOI

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล./(ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร,/ปีที่(ฉบับที่),/เลขหน้า.

ภาษาอังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ./(ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร,/ปีที่(ฉบับที่),/เลขหน้า.

ตัวอย่าง

เพ็ชรี ฐปะวิเชตร์. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดฝึกอบรมแบบศูนย์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมความรู้เรื่องการทำงาน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษา ระดับอาชีวศึกษา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*, 10(4), 175-186.

Suping, S. & Chaichompoo, C. (2021). The effects of utilizing multimedia program to develop English learning achievement in the present simple tense and the past simple tense of Prathom Suksa 6 students at Ban Sriboonrueng School. *FEU Academic Review*, 15(2), 44-61.

4) บทความในวารสารแบบรูปเล่มและอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่มีเลข DOI และไม่อยู่ใน

ระบบฐานข้อมูล

ภาษาไทย	ชื่อ/สกุล/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่(ฉบับที่)/เลขหน้า./URL
ภาษาอังกฤษ	สกุล./อักษรย่อชื่อ/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่(ฉบับที่)/เลขหน้า./ /////URL

ตัวอย่าง

สิทธิชัย ชูสำโรง และ พงศกร ช่วยพรม. (2562). การพัฒนาระบบแจ้งเตือนจุดเสี่ยงอุบัติเหตุแบบเรียลไทม์สำหรับผู้ขับขี่. *วารสารภูมิศาสตร์*, 43(2), 1-8.

<https://drive.google.com/>

[file/d/1j9JOnjz6e1iu-ldE6th68wc5mYbQXjuC/view](https://drive.google.com/file/d/1j9JOnjz6e1iu-ldE6th68wc5mYbQXjuC/view)

Aryadoust, S. V. (2009). Mapping Rasch-based measurement onto the argument-based validity framework. *Rasch Measurement Transactions*, 23(1), 1192-1193.

<https://www.rasch.org/rmt/rmt231f.htm>

5) บทความในวารสารอิเล็กทรอนิกส์ที่มีหมายเลขบทความหรือ eLocator

ภาษาไทย	ชื่อ/สกุล/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่(ฉบับที่)/บทความ/ ////////เลขที่บทความ./URL (ถ้ามี)
ภาษาอังกฤษ	สกุล./อักษรย่อชื่อ/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่(ฉบับที่)/Article/ ////////เลขที่บทความ./URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

วรัญญา สมวงศ์ และ มณีรัตน์ เอกโยคยะ. (2564). การผสมผสานการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทางตรงและทางอ้อมที่มีต่อความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ในงานเขียนขึ้นใหม่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 16(1), บทความ OJED1601001. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/248131>

Burin, D., Kiltenei, K., Rabuffetti, M., Slater, M., & Pia, L. (2019). Body ownership increases the interference between observed and executed movements. *PLOS ONE*, 14(1), Article e0209899. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0209899>

6) บทความในวารสารแบบรูปเล่มและอิเล็กทรอนิกส์ที่มี DOI

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร,/ปีที่(ฉบับที่),/เลขหน้า./
 /////https://doi.org/เลข DOI

ภาษาอังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร,/ปีที่(ฉบับที่),/เลขหน้า./
 /////https://doi.org/เลข DOI

ตัวอย่าง

นภสินธุ์ สานติวัตร และ สารศาสตร์ สุขเจริญสิน. (2564). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจ่ายเงินปันผลและการเปลี่ยนแปลงของกำไรในอนาคต. *จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*, 43(3), 1-21. <https://doi.org/10.1080/00228958.2011>

Larson, L. & Miller, T. (2011). 21st Century Skills: Prepare students for the future. *Kappa Delta Pi Record*. 47(3), 121-123. <https://doi.org/10.1080/00228958.2011.10516575>

7) บทความในวารสารแบบรูปเล่มและอิเล็กทรอนิกส์ ตอนพิเศษหรือฉบับพิเศษ

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อบทความ/[ตอนพิเศษ]/ชื่อวารสาร/[ฉบับพิเศษ],/
 /////ปีที่(ฉบับที่),/เลขหน้า./URL (ถ้ามี)

ภาษาอังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อบทความ/[Special section]/ชื่อวารสาร/
 /////[Special issue],/ปีที่(ฉบับที่),/เลขหน้า./URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

พาสน์ ปราโมกษ์ชน และ พันธุ์ปิติ เปี่ยมสง่า. (2560). ตัวกรองคัดเลือก
ลักษณะเฉพาะสำหรับการจำแนกข้อมูลเพื่อการประยุกต์ใช้บนระบบ
อินเทอร์เน็ตของทุกสิ่ง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น* [ฉบับ
พิเศษ], 11(4), 98-113. [https://so01.tci-
thaijo.org/index.php/FEU/article/view/88620](https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FEU/article/view/88620)

Charikova, I. & Zhadanov, V. (2017). Teacher to student
epistemological interaction in the contemporary paradigm of
university education. *Journal of Social Studies Education
Research* [Special issue], 8(2), 117-129.

8) บทความในวารสารแบบรูปเล่มและอิเล็กทรอนิกส์ฉบับเพิ่มเติม

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร,/ปีที่(ฉบับเพิ่มเติม/ฉบับที่),/
////////เลขหน้า./URL (ถ้ามี)

ภาษาอังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ/(ปีที่พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร,/ปีที่(Suppl./ฉบับที่),/
////////เลขหน้า./URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

ดรุชา รัตนดำรงอักษร และ ชำนาญ เงินดี. (2561). การศึกษาทักษะทางการเงินของ
ผู้ประกอบการการค้าขายแดน กรณีศึกษาผู้ประกอบการในเขตพัฒนา
เศรษฐกิจพิเศษระยองแรก. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*, 12(
ฉบับเพิ่มเติม 1), 137-149. [https://so01.tci-
thaijo.org/index.php/FEU/article/view/104212](https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FEU/article/view/104212)

Steinert, Y. (2009). Learning together to teach together:
Interprofessional education and faculty development. *Journal
of Interprofessional Care*, 19(Suppl. 1), 78-86.
<https://doi.org/10.1080/13561820500081802>

9) หนังสือพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออนไลน์

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/(ปี,/วัน/เดือน)/ชื่อคอลัมน์/ชื่อหนังสือพิมพ์,/เลขหน้า./URL (ถ้ามี)

ภาษาอังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ/(ปี,/เดือน/วัน)/ชื่อคอลัมน์/ชื่อหนังสือพิมพ์,/เลขหน้า./URL
////////(ถ้ามี)

ตัวอย่าง

จักรพงษ์ คำบุญเรือง. (2563, 18 พฤษภาคม). ขบวนแห่ศพ “ครูบาเจ้าศรีวิชัย” ใน
วันพระราชทานเพลิง. *เชียงใหม่นิวส์*. <https://www.chiangmainews.co.th/page/archives/1351531/>

Plummer, R., & Hotten, R. (2021, November 9). Matt Moulding: The
billionaire THG boss facing a reality check. *BBC News*. <https://www.bbc.com/news/business-58951739>

10) วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตและวิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตที่ไม่ได้

ตีพิมพ์

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล./ (ปีที่เผยแพร่)./ชื่อวิทยานิพนธ์/[วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต
////////ไม่ได้ตีพิมพ์ หรือ วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]./
////////ชื่อมหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ./ (ปีที่เผยแพร่)./ชื่อวิทยานิพนธ์/[Unpublished doctoral
////////dissertation หรือ Unpublished master's thesis]./ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง

สืบพงษ์ พงษ์สวัสดิ์. (2546). พัฒนาการทางพื้นที่ของการค้าและบริการของเมือง
ชายแดนแม่สาย จังหวัดเชียงราย [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Harris, L. (2014). *Instructional leadership perceptions and practices of
elementary school leaders* [Unpublished doctoral dissertation].
University of Virginia.

11) วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตและวิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตจาก

เว็บไซต์ (ไม่อยู่ในฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์)

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล./ (ปีที่เผยแพร่)./ชื่อวิทยานิพนธ์/[วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต
////////หรือ วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,/ชื่อมหาวิทยาลัย]./ชื่อเว็บไซต์./
////////URL

ภาษาอังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ./ (ปีที่เผยแพร่)./ชื่อวิทยานิพนธ์/[Doctoral dissertation
////////หรือ Master's thesis,/ชื่อมหาวิทยาลัย]./ชื่อเว็บไซต์./URL

ตัวอย่าง

สิทธิพงศ์ กลิ่นกระจาย. (2562). *การประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อ*

จำแนกลำดับคีย์ของถนน : กรณีศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).

<http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/69516>

Zambrano-Vazquez, L. (2016). *The interaction of state and trait worry*

on response monitoring in those with worry and obsessive-

compulsive symptoms [Doctoral dissertation, University of

Arizona]. UA Campus Repository.

<https://respository.arizona.edu/handle/10150/620615>

12) วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจและวิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจจาก เว็บไซต์ (จากฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์)

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/(หมายเลข UMI หรือ เลขลำดับอื่น)/
////////[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ หรือ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]
////////,ชื่อมหาวิทยาลัย]/ชื่อฐานข้อมูล.

ภาษาอังกฤษ สกุล,อักษรย่อชื่อ/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/(หมายเลข UMI หรือ
////////เลขลำดับอื่น)/ [Doctoral dissertation หรือ Master's thesis,/
////////ชื่อมหาวิทยาลัย]/ชื่อฐานข้อมูล.

ตัวอย่าง

Kabir, J. M. (2016). *Factors influencing customer satisfaction at a fast*

food hamburger chain: The relationship between customer

satisfaction and customer loyalty (Publication No. 10169573)

[Doctoral dissertation, Wilmington University]. ProQuest

Dissertations & Theses Global.

13) เอกสารประกอบการประชุม/การประชุมวิชาการที่ไม่มี proceeding (Symposium)

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/(วันที่,เดือน,ปี)/ชื่อเรื่องที่นำเสนอ./ใน/ชื่อ/(ประธาน),/ชื่อหัวข้อการ
////////ประชุม/[Symposium]/ชื่อการประชุม,/สถานที่ประชุม.

ภาษาอังกฤษ สกุล,อักษรย่อชื่อ/(ปี,เดือน/วันที่)/ชื่อเรื่องที่นำเสนอ./In/อักษรย่อชื่อ/สกุล/

////////(Chair),ชื่อหัวข้อการประชุม/[Symposium]./ชื่อการประชุม,/สถานที่
////////ประชุม.

ตัวอย่าง

De Boer, D., & LaFavor, T. (2018, April 26-29). The art and significance of successfully identifying resilient individuals: A person-focused approach. In A. M. Schmidt & A. Kryvanos (Chairs), *Perspectives on resilience: Conceptualization, measurement, and enhancement* [Symposium]. Western Psychological Association 98th Annual Convention, Portland, OR, United States.

14) การนำเสนองานวิจัยหรือการนำเสนอโปสเตอร์ (Paper/Poster Presentation)

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล./(ปี,/วัน/เดือน)./ชื่อ paper หรือ poster/[Paper หรือ Poster
////////presentation]./ชื่อการประชุม,/สถานที่.

ภาษาอังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ./(ปี,/เดือน/วันที่)./ชื่อ paper หรือ poster/[Paper หรือ
////////Poster presentation]./ชื่อการประชุม,/สถานที่.

ตัวอย่างกรณีการนำเสนองานวิจัย

สื่บพงษ์ พงษ์สวัสดิ์ และ ทศพร พงศ์รัตน์. (2564, 27 พฤษภาคม). การศึกษาห่วงโซ่
อุปทานของฝรั่งกิมจูในพื้นที่อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา [Paper
presentation]. การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “เบญจมิตร
วิชาการ” ครั้งที่ 11, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.

Supachart, P. (2021). *Improvement hydrocyclone header design with
simulation* [Paper presentation]. The 11th BENJAMITRA Network
National & International Conference, Bangkok, Thailand.

ตัวอย่างกรณีการนำเสนอโปสเตอร์

เพ็ญยศ วงษ์บัวงาม และ รพีพล อินสุพรรณ. (2564). การศึกษากลไกการ
เกิดปฏิกิริยาการดูดซับของไฮโดรเจนด้วยเทคนิคไซคลิกโวลแทมเมตรี
[Poster presentation]. การประชุมวิชาการระดับชาติ ราชมงคลสุรินทร์
ครั้งที่ 12, สุรินทร์, ประเทศไทย.

Polyum, M. (2018). *Thai primary school English language teachers' perceived proficiency* [Poster presentation]. 2018 SPUC National and International Conference, Bangkok, Thailand.

15) รายงานการประชุมเชิงวิชาการที่มี proceeding

กรณีรูปแบบเล่มหนังสือ

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/(ปี)/ชื่อบทความ/ใน/ชื่อบรรณาธิการ/(บ.ก.)/ชื่อหัวข้อการประชุม./
 /////ชื่อการประชุม/(น./เลขหน้า)/ฐานข้อมูล./DOI หรือ URL (ถ้ามี)

ภาษาอังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปี)/ชื่อเรื่อง./In/ชื่อบรรณาธิการ/(Ed. หรือ Eds.)/
 /////ชื่อหัวข้อการประชุม./ชื่อการประชุม/(pp./เลขหน้า)/ฐานข้อมูล./
 /////DOI หรือ URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

ภัชราภา ตันติชูเวช. (2553). การศึกษาทั่วไปกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ในประเทศไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ ศึกษาโดยเปรียบเทียบกับประเทศไทย. ใน ศิริชัย กาญจนวาสี (บ.ก.), *การขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาไทย. การประชุมวิชาการและเผยแพร่ผลงานวิจัยระดับชาติ* (น. 97-102). คณะครู ศาสตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Katz, I., Gabayan, K., & Aghajan, H. (2007). A multi-touch surface using multiple cameras. In J. Blanc-Talon, W. Philips, D. Popescu, & P. Scheunders (Eds.), *Lecture notes in computer science: Vol. 4678. Advanced concepts for intelligent vision systems* (pp. 97-108). Springer-Verlag. https://doi.org/10.1007/978-3-540-74607-2_9

กรณีรูปแบบวารสาร

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล/(ปี)/ชื่อเรื่อง:/ชื่อเรื่องย่อ./ชื่อวารสาร,/เลขของปีที่(เลขของฉบับที่),/
 /////เลขหน้า./DOI หรือ URL

ภาษาอังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปี)/ชื่อเรื่อง:/ชื่อเรื่องย่อ./ชื่อวารสาร,/เลขของปีที่
 /////((เลขของฉบับที่),/เลขหน้า./DOI หรือ URL

ตัวอย่าง

Chaudhuri, S., & Biswas, A. (2017). External terms-of-trade and labor market imperfections in developing countries: Theory and

evidence. *Proceedings of the Academy of Economics and Economic Education*, 20(1), 11-16. <https://search-proquest-com.elibrary.jcu.edu.au/docview/1928612180?accountid=1628>

5

16) เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์ (เอกสารประกอบการเรียน)

ภาษาไทย ชื่อ/สกุล./(ปี)./ชื่อเอกสาร./[เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์]./คณะ./มหาวิทยาลัย.
 ภาษาอังกฤษ สกุล./อักษรย่อชื่อ./(ปี)./ชื่อเอกสาร./[Unpublished manuscript]./คณะ./
 /////มหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง

สืบพงษ์ พงษ์สวัสดิ์. (2564). *สถิติและการวิเคราะห์เชิงปริมาณทางธุรกิจ* [เอกสาร
 ไม่ได้ตีพิมพ์]. คณะนวัตกรรมเทคโนโลยีและการสร้างสรรค์,
 มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น.

Pongsawat, S. (2021). *Mathematics and Statistics for Digital
 Technology* [Unpublished manuscript]. Faculty of Innovation
 Technology and Creativity, The Far Eastern University.

17) เว็บไซต์

ภาษาไทย ชื่อ/สกุลผู้เขียน./(ปี./วัน/เดือนที่เผยแพร่)./ชื่อบทความ/ชื่อเว็บไซต์./URL
 ภาษาอังกฤษ สกุล./อักษรย่อชื่อผู้เขียน./(ปี./เดือน วันที่เผยแพร่)./ชื่อบทความ/ชื่อเว็บไซต์./
 /////URL

หมายเหตุ

- กรณีไม่มีวันที่เผยแพร่ปรากฏ ให้ใส่ (ม.ป.ป.) หรือ (n.d.)
- กรณีที่มีปรากฏเฉพาะ พ.ศ. หรือ ค.ศ. ให้ใส่เฉพาะ (ปี) เท่านั้น
- กรณีชื่อผู้เขียนและชื่อเว็บไซต์เป็นชื่อเดียวกันให้ตัดชื่อเว็บไซต์ออก

ตัวอย่าง

รุ่งธรรม บัวแดง. (2559, 30 มิถุนายน). แนวโน้มของเทคโนโลยีสารสนเทศใน
อนาคต. กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกลาโหม.

<http://www.dstd.mi.th/board/index.php?topic=1239.0>

Department of Mineral Resources. (2021, January 11). *Tham Luang-Khun Nam Nang Non*.

http://webeng.dmr.go.th/Show_Detail.aspx?DetailId=107

18) ราชกิจจานุเบกษา

ภาษาไทย   ชื่อกฎหมาย./(ปี,/วัน/เดือน)./ราชกิจจานุเบกษา./เล่ม/เลขเล่ม/ตอนที่/เลขตอน./
/////////หน้า/เลขหน้า.

ตัวอย่าง

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. 2548. (2548, 25 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 122 ตอน
พิเศษ 39 ง. หน้า 14-23.

6. การส่งต้นฉบับ

ผู้เขียนส่งต้นไฟล์ต้นฉบับบทความ (รูปแบบไฟล์ Word) หนังสือรับรองการตรวจทานแก้ไขต้นฉบับ
ภาษาอังกฤษโดยผู้เชี่ยวชาญ (สำหรับบทความภาษาอังกฤษ) พร้อมแนบแบบฟอร์มนำเสนอบทความเพื่อ
พิจารณา เผยแพร่ทางระบบ Online Submission ที่ <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FEU>

ทั้งนี้ ผู้เขียนต้องส่งแบบฟอร์มนำเสนอบทความเพื่อพิจารณาเผยแพร่ ฉบับจริง มายัง กอง บก.
ที่มีลายเซ็น ของผู้เขียนครบทุกคนมาตามที่อยู่ข้างท้าย

กองบรรณาธิการ วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
120 ถนนมหิตล อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50100

เพื่อสิทธิประโยชน์ของผู้เขียนโปรดศึกษารูปแบบการพิมพ์บทความและรูปการอ้างอิงรวม ทั้งนี้ดาวน์โหลด
Template บทความได้จากเมนูดาวน์โหลดที่ URL: <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FEU>

บทความต้องผ่านการพิจารณาในกระบวนการกลั่นกรองต้นฉบับเบื้องต้นโดยกอง บก. ก่อน จากนั้น
กองบรรณาธิการ จึงจะแจ้งให้ผู้เขียนโอนเงินค่าธรรมเนียมการเผยแพร่บทความ และส่งบทความให้
ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องประเมินคุณภาพก่อนการเผยแพร่ อัตราค่าธรรมเนียม เป็นดังนี้

1. กรณีใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน)

บทความภาษาอังกฤษ 6,500 บาท

บทความภาษาไทย 5,500 บาท

2. กรณีไม่ใช่ขอตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน)

บทความภาษาอังกฤษ 5,000 บาท

บทความภาษาไทย 4,000 บาท

ทั้งนี้ หากบทความผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องและผลการพิจารณาของกองบรรณาธิการ ผู้เขียนจะได้รับหนังสือตอบรับเผยแพร่บทความในระยะเวลา 3-4 เดือน (เริ่มระยะเวลาดังตั้งแต่วันที่ส่งบทความให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องประเมินคุณภาพก่อนการเผยแพร่) ดังรายละเอียดในผังกระบวนการพิจารณากลับกรองบทความ (Peer Review) (ดาวน์โหลดผังกระบวนการพิจารณากลับกรองบทความที่ URL: <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FEU>)

7. การติดตามอ่านผลงานที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร

ผู้เขียนที่ผลงานได้รับพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร สามารถติดตามอ่านผลงานดังกล่าวได้จากวารสารฉบับอิเล็กทรอนิกส์ที่ URL: <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FEU>

สำหรับเจ้าหน้าที่
รหัสบทความ:
วันชำระค่าธรรมเนียม:
วันส่งบทความให้ Reviewer:
วันที่ตอบรับเผยแพร่:

**แบบฟอร์มนำเสนอบทความเพื่อพิจารณาเผยแพร่
ในวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น**

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

เรียน บรรณาธิการวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

เรื่อง ขอนำเสนอบทความเพื่อพิจารณาเผยแพร่ในวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ข้าพเจ้า (☐ นาย/ ☐ นาง/ ☐ นางสาว).....
(☐ Mr./ ☐ Mrs./ ☐ Ms.).....

คุณวุฒิสูงสุด และสถานศึกษา.....

ตำแหน่ง/ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี).....

สถานที่ทำงาน/สถานศึกษา.....

ขอนำเสนอบทความเพื่อพิจารณาเผยแพร่ในวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นโดยมี
รายละเอียด ข้างท้าย

1. ชื่อบทความ (ภาษาไทย).....

2. ชื่อบทความ (ภาษาอังกฤษ).....

3. บทความนี้ใช้สำหรับ

☐ เผยแพร่ผลงานวิชาการโดยไม่นำไปขอตำแหน่งทางวิชาการ (ใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน)

☐ ใช้ประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการ (ใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน)

4. ประเภทบทความที่ส่ง

☐ บทความวิชาการ (Academic article)

☐ บทความวิจัย (Research article)

☐ บทความปริทัศน์ (Review article)

☐ บทวิจารณ์หนังสือ (Book review)

5. กรณีเป็นบทความที่เสนอเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ โปรดระบุ ดังนี้

☐ บทความวิจัย☐ บทความวิชาการ

ชื่อหลักสูตร.....

ชื่อมหาวิทยาลัย.....

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

หน่วยงานที่สังกัดของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

ทั้งนี้ได้สอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ผ่านแล้วเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

6. ขอบเขตเนื้อหาของบทความ

☐ บริหารธุรกิจและการจัดการ☐ เทคโนโลยีสารสนเทศ☐ ศึกษาศาสตร์☐ รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์☐ สหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

7. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก

ที่อยู่สำหรับติดต่อทางไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรศัพท์มือถือ.....

โทรสาร.....E-mail.....

8. ชื่อผู้เขียนบทความ

ผู้เขียน	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงานที่สังกัด
ผู้เขียนหลัก		
ผู้เขียนร่วมท่านที่ 1		
ผู้เขียนร่วมท่านที่ 2		

9. การจัดเตรียมต้นฉบับบทความตามรูปแบบที่วารสารกำหนด

กรณีบทความวิจัย	กรณีบทความวิชาการ
☐ ชื่อเรื่อง (Title) ☐ บทคัดย่อ ไม่เกิน 250 คำ ☐ Abstract ไม่เกิน 250 คำ ☐ คำสำคัญ ☐ Keywords ☐ บทนำ (Introduction) ☐ วัตถุประสงค์ (Research Objectives) ☐ ทบทวนวรรณกรรม (Literature Review) ☐ วิธีการวิจัย (Research Methodology) ☐ ผลการวิจัย (Results) ☐ อภิปรายผลการวิจัย (Discussion) ☐ สรุป (Conclusion) ☐ เอกสารอ้างอิง (Reference) รูปแบบ APA 7 th edition	☐ ชื่อเรื่อง (Title) ☐ บทคัดย่อ ไม่เกิน 250 คำ ☐ Abstract ไม่เกิน 250 คำ ☐ คำสำคัญ ☐ Keywords ☐ บทนำ (Introduction) ☐ เนื้อหา (Body of Text) ☐ สรุป (Conclusion) ☐ เอกสารอ้างอิง (Reference) รูปแบบ APA 7 th edition

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ ☐ เป็นผลงานของข้าพเจ้าเพียงผู้เดียว
☐ เป็นผลงานของข้าพเจ้าและผู้ที่เกี่ยวข้องในบทความ
☐ เป็นผลงานของคณะผู้เขียน/คณะวิจัยซึ่งไม่ปรากฏชื่อในบทความ
 ดังรายชื่อในเอกสารแนบ (ถ้ามี)

ผู้เขียนร่วมที่ปรากฏชื่อในบทความ และคณะผู้เขียน/คณะวิจัยซึ่งไม่ปรากฏชื่อในบทความ (ถ้ามี) รับทราบ และยินยอมให้ส่งบทความมาเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นครั้งนี้ รวมทั้งขอรับรอง ว่าบทความนี้ไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่น รวมทั้งจะไม่นำไปเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่น วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วมยอมรับหลักเกณฑ์การพิจารณาด้านฉบับ ทั้งยินยอมให้กองบรรณาธิการตรวจแก้ต้นฉบับ ตามที่เห็นสมควร พร้อมนี้ขอมอบลิขสิทธิ์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ให้แก่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น กรณีมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์เกี่ยวกับภาพ แผนภูมิ ข้อความส่วนใดส่วนหนึ่ง และ/หรือข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความให้เป็นความรับผิดชอบของข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วมแต่เพียงฝ่ายเดียว

ลงชื่อผู้เขียนหลัก _____
 (_____)
 _____/_____/_____

ลงชื่อผู้เขียนร่วมท่านที่ 1 _____
 (_____)
 _____/_____/_____

ลงชื่อผู้เขียนร่วมท่านที่ 2 _____
 (_____)
 _____/_____/_____

เอกสารแนบ
ประวัติย่อผู้เขียนบทความ

ผู้เขียน	ประวัติย่อ	ชื่อ File ภาพ ผู้เขียนที่แนบมา
ผู้เขียนหลัก	<u>ประวัติย่อภาษาไทย</u> ชื่อ-นามสกุล: _____ วุฒิการศึกษาสูงสุด: _____ มหาวิทยาลัยที่จบการศึกษาสูงสุด: _____ ตำแหน่งทางวิชาการ: _____ หน่วยงานที่สังกัด: _____ สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ: _____ <u>ประวัติย่อภาษาอังกฤษ</u> Name and Surname: _____ Highest Education: _____ University or Agency: _____ Academic Rank/Title: _____ Affiliation: _____ Field of Expertise: _____ E-mail: _____	

ผู้เขียน	ประวัติย่อ	ชื่อ File ภาพ ผู้เขียนที่แนบมา
ผู้เขียนร่วม ท่านที่ 1	<u>ประวัติย่อภาษาไทย</u> ชื่อ-นามสกุล: ..... วุฒิการศึกษาสูงสุด: ..... มหาวิทยาลัยที่จบการศึกษาสูงสุด: ..... ตำแหน่งทางวิชาการ: ..... หน่วยงานที่สังกัด: ..... สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ: ..... <u>ประวัติย่อภาษาอังกฤษ</u> Name and Surname: ..... Highest Education: ..... University or Agency: ..... Academic Rank/Title: ..... Affiliation: ..... Field of Expertise: ..... E-mail:	
ผู้เขียนร่วม ท่านที่ 2	<u>ประวัติย่อภาษาไทย</u> ชื่อ-นามสกุล: ..... วุฒิการศึกษาสูงสุด: ..... มหาวิทยาลัยที่จบการศึกษาสูงสุด: ..... ตำแหน่งทางวิชาการ: ..... หน่วยงานที่สังกัด: ..... สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ: ..... <u>ประวัติย่อภาษาอังกฤษ</u> Name and Surname: ..... Highest Education: ..... University or Agency: ..... Academic Rank/Title: ..... Affiliation: ..... Field of Expertise: ..... E-mail:	

แบบฟอร์มตรวจสอบบทความภาษาอังกฤษโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา

วันที่ .....เดือน .....พ.ศ.....

เรียน บรรณาธิการวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

เรื่อง ขอนำส่งผลการตรวจสอบความถูกต้องทางด้านภาษาอังกฤษ

ข้าพเจ้า .....

- ☐ ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 และทำงานในวงการวิชาการ หรือมีประสบการณ์
เกี่ยวข้องทางวิชาการ เช่น ครู อาจารย์ นักแปล ชาวต่างชาติ เป็นต้น
- ☐ ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 หรือ 3 แต่จบการศึกษาในศาสตร์ทางด้านภาษา และ
หรือทำงานในวงการวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ตำแหน่ง .....

หน่วยงาน/สังกัด.....

ที่อยู่สำหรับติดต่อ .....

เบอร์โทรศัพท์..... E-mail.....

ขอรับรองว่าบทความนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านภาษาเชิงวิชาการ และความ
ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เป็นที่เรียบร้อยแล้วและสามารถตีพิมพ์ลงในวารสารได้ โดยมีรายละเอียดข้างท้าย

ประเภทบทความที่เสนอ ☐ บทความวิจัย / บทความวิชาการ ☐ บทความย่อ

ชื่อผู้เขียนบทความ .....

.....

ชื่อบทความ (ภาษาไทย).....

.....

ชื่อบทความ (ภาษาอังกฤษ) .....

.....

ลงชื่อ .....

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

FEU Academic Review

ISSN: 2651-107X (Online)

Volume 17 Number 2 (May 2023 – August 2023)

